

Novi svećenici Crkve u Hrvata

Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u konkatedralnoj crkvi Sv. Petra zaredio za prezbitere desetoricu đakona, požeški biskup Antun Škvorčević u požeškoj katedrali petoricu đakona, zadarski nadbiskup Želimir Puljić u katedrali Sv. Stošije njih četvoricu, a riječki nadbiskup Ivan Devčić podijelio u katedrali Sv. Vida sakrament svetog reda četvorici salezijanaca

Misa za Domovinu u zagrebačkoj katedrali

Predvođeci u crkvi Sv. Marka u Zagrebu koncelebrirano euharistijsko slavlje u prigodi Dana državnosti, kardinal Josip Bozanić posebno istaknuo tri Stepinčeva poticaja za naš narod: poštovati savjest, njegovati nadu te ljubiti Domovinu i ostati u njoj - Donosimo izvještaje s Misa za Domovinu slavljenih diljem zemlje

Papa Franjo na ekumenskom hodočašću u Ženevi:

Na svojem 23. inozemnom putovanju u prigodi 70. obljetnice postojanja Svjetskog vijeća Crkava (WCC), ekumenske organizacije koja obuhvaća oko 500 milijuna kršćana nekatolika u svijetu, Sveti Otac istaknuo da je vjerodostojnost evanđelja stavljena na kušnju načinom na koji kršćani odgovaraju na vapaj onih koji su, na svim krajevima svijeta, nepravedno žrtve sve većega isključivanja koje, stvarajući siromaštvo, potiče sukobe. Slabi su sve više marginalizirani, bez kruha, posla i budućnosti, dok je bogatih sve manje, i sve su bogatiji, upozorio je Papa

Domovinske vijesti

Kardinal Bozanić primio slovenske svećenike
Znanstveni kolokvij povodom 425. obljetnice Sisačke bitke
Predstavljanje knjige „Duh Sveti, životni dah Crkve“
Otvorena humanitarna likovna izložba „Za nove mladice“
Međunarodni simpozij o vodnjanskim relikvijama
Skupština Svetojeronimskoga društva
Susret ministranata Đakovačko-osječke nadbiskupije
Susret ministranata Požeške biskupije u Voćinu
Sjednica biskupa Zagrebačke crkvene pokrajine
Svećeničko hodočašće bl. Miroslavu Bulešiću
Nova Vrhovna uprava Družbe sestara služavki Maloga Isusa
Zlatni svećenički jubilej don Šime Kevrića
Zajednica „Novo Srce“ proslavila 30. obljetnicu djelovanja
Susret vjeroučitelja Riječke metropolije

Crkva u Hrvata

Proslavljena obljetnica Merčeve beatifikacije
400. obljetnica rođenja o. Filipa Kaušića
Gerardovo 2018.
Susret svećenika Srijemske biskupije
Misa u povodu 104. obljetnice rođenja vlč. Ante Dujlovića

Inozemne vijesti

Predstavljen radni dokument sinode o mladima
Papa sa sudionicima skupštine ROACO-a
Papa s verbitima
Hitno je potrebno ekumensko opredjeljenje za mir u Africi
Imenovan novi predsjednik Uprave dobrima Svete Stolice

Prilog dokumenti

„Deset Riječi“ za življenje Saveza
Roditelji su Božji suradnici u svetištu života

Domovinske vijesti

Održan završni susret Trajne formacije svećenika u ovoj pastoralnoj godini

Svećenici polaznici sedmogodišnje Trajne formacije okupili su se u zajedništvu s kardinalom Josipom Bozanićem u utorak 19. lipnja u Krašiću na svom posljednjem susretu u ovoj pastoralnoj godini

Krašić, 19.6.2018. (IKA) - Svećenici polaznici sedmogodišnje Trajne formacije okupili su se u utorak 19. lipnja u Krašiću na svom posljednjem susretu u ovoj pastoralnoj godini. Uz zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića na susretu su sudjelovali pomoćni zagrebački biskup i voditelj Trajne formacije mons. Ivan Šaško te vlč. Željko Faltak, koordinator Trajne formacije.

Kardinal Bozanić u svojoj je uvodnoj riječi kazao kako se u Krašić uvijek dolazi s posebnim osjećajem jer je on mjesto gdje se blaženi Alojzije Stepinac rodio, proveo djetinjstvo i mladost, ali i gdje je završio svoj ovozemni vijek. Istaknuo je da je Stepinčevo uzništvo bilo najplodnije vrijeme njegova pastoralnog rada te da su dvije jubilarne obljetnice: 120. obljetnica rođenja i 20. obljetnica njegova proglašenja blaženim, razlog zašto se ovaj završni susret odvija upravo u Krašiću.

O susretima Trajne formacije, u čiji je program bio uključen 51 svećenik zaređen u posljednjih sedam godina za Zagrebačku nadbiskupiju, Sisačku te Bjelovarsko-križevačku biskupiju, progovorio je koordinator vlč. Faltak te podsjetio na teme četiriju održanih susreta u protekloj pastoralnoj godini. Istaknuo je da su susreti, započeti u Godini svetog Josipa, otvarali mnoge teme značajne za rast u svim područjima svećeničkog poziva i poslanja, poput izazova očinstva po uzoru na svetog Josipa, izazova suvremene kulture, poput opasnosti privlačnosti moći i bogatstva ili teme celibata kao dara i poslanja. Nakon što su svećenici koji završavaju svoju sedmogodišnju formaciju izrekli osvrte na vrijeme provedeno u programu Trajne formacije, povjerenik za pastoral mladih Zagrebačke nadbiskupije vlč. Ivan Valentić kratko je predstavio tijek priprema za nadolazeći Susret hrvatske katoličke mladeži u Zagrebu 2020. godine. Naglasio je kako u idućoj pastoralnoj godini predstoje susreti s mladima po arhiđakonatima Zagrebačke nadbiskupije te najavio nastavak temeljne formacije animatora po župama. Pozvao je svećenike na spremnost pri organizaciji pastoralnih aktivnosti, ali i predstavio temu ovogodišnjeg Animatorskog ljeta u Malom Lošinj, koje će ovog puta u središte duhovne misli mladih Zagrebačke nadbiskupije staviti blaženog Alojzija Stepinca.

Susret Trajne formacije nastavljen je u župnoj crkvi Presvetog Trojstva, gdje je upravitelj župe vlč. Ivan Vučak okupljene svećenike upoznao s nekim manje poznatim detaljima iz blaženikova života. Uslijedila je molitva Šestog časa te prigodni nagovor biskupa Šaška o bl. Alojziju i životu svećenika. Osvrćući se na pročitani ulomak iz Ponovljenog zakona čija je pozornost usmjerena na pet pojmova: siromah, zemlja, srce, ruke i nedostatak, biskup je kazao kako je blaženog Alojzija u Krašić, u sužanjstvo, u trpljenje, dovela tvrdoća srca koju je stvorilo neprihvatanje istine, odnosno promicanje neistine, nemira i mržnje, te da upravo u ovome ozračju učimo od njega mekoću srca, spremnost na trpljenje, odricanje od sebičnosti, brižnost za siromahe.

Spominjući se pak završetka Druge poslanice Korinćanima (13, 11): „Uostalom, braćo, radujte se, usavršujte se, tješite se, složni budite, mir negujte i Bog ljubavi i mira bit će s

vama“, biskup Šaško naglasio je očiti osjećaj da tih pet glagola svojim životom izgovara blaženi Alojzije. Ovih pet glagola, nastavio je biskup, je lako pamtit, osobito ovdje gdje se nalazi „vrt radosti, obnove, utjehe, sloge i mira“. I ako na kraju preklopimo pet riječi iz Knjige ponovljenoga zakona s poticajima svetoga Pavla, u predivnome suodnosu će se naći: siromah i radost, zemlja i obnova, srce i utjeha, ruka i sloga, nedostatak i mir... I dok smo često zabrinuti pred siromaštvom i raznim nedostacima, Božja nam riječ govori o radosti i miru. Oni nisu plod ljudske snage, nego su dar koji je blaženi Alojzije tako jasno ovdje svjedočio, rekao je biskup Šaško.

Svećenicima je poručio da u tijeku svog rasta u kojem nailaze i na kušnje, ne zanemare molitvu, duhovnost, intelektualno izgrađivanje. Blaženi Alojzije u krašićkoj skučenosti govori o širini; u mnoštvu nedostataka i siromaštva o bogatstvu, u nametnutoj šutnji nezaustavljiv govor. To je dragocjeno proturječeje Evanđelja. Od toga uvijek iznova možemo kretati, jer nas vodi do Isusa u kojemu se siromah raduje, zemlja obnavlja, srce biva ohrabreno, djela povezana u zajedništvo, a nedostaci nisu izvor nemira nego mira i zahvalnosti, zaključio je biskup Šaško.

Susret Trajne formacije svećenika završio je posjetom spomen-sobama bl. Alojzija Stepinca, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Kardinal Bozanić primio slovenske svećenike

Svećenici Ljubljanske nadbiskupije nalaze se na hodočašću putevima bl. Alojzija Stepinca.

Zagreb, 20.6.2018. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić primio je u srijedu 20. lipnja u Nadbiskupskom dvoru osamnaestoricu slovenskih svećenika Ljubljanske nadbiskupije. Svećenici iz dekanata Škofja Loka nalaze se na hodočašću putevima bl. Alojzija Stepinca, u prigodi sjećanja na svoje obljetnice svećeničkog ređenja. Jučer su svećenici posjetili zagrebačku katedralu i Muzej bl. Alojzija Stepinca, a svoj pohod završit će danas u Krašiću, mjestu rođenja, uzništva i smrti našeg blaženika, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Znanstveni kolokvij povodom 425. obljetnice Sisačke bitke

Kolokvij je održan u srijedu u Velikom Kaptolu u Sisku u organizaciji Odjela za povijest Hrvatskoga katoličkog sveučilišta i Odsjeka za povijest Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu, a pod pokroviteljstvom Sisačke biskupije.

Sisak, 20.6.2018. (IKA) - Znanstveni kolokvij povodom 425. obljetnice Sisačke bitke održan je u srijedu 20. lipnja u Velikom Kaptolu u Sisku u organizaciji Odjela za povijest Hrvatskoga katoličkog sveučilišta i Odsjeka za povijest Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu, a pod pokroviteljstvom Sisačke biskupije. Kolokvij je okupio dvadesetak uglednih znanstvenika koji su donijeli nove spoznaje o ovom događaju i time pridonijeli boljem poznavanju toga dijela hrvatske povijesti. Sisački boj 22. lipnja 1593. godine imao je veliko značenje za hrvatski narod, a ostao je upisan u kolektivno pamćenje kao prva velika pobjeda kršćanske vojske protiv osmanlijskih osvajača koji su željeli pokoriti i islamizirati Europu.

Na početku sve okupljene pozdravio je sisački biskup Vlado Košić posebno zahvalivši, na uloženom trudu, članovima Organizacijskog odbora: predsjedniku mons. Marku Cvitkušiću, tajniku izv. prof. dr. Hrvoju Kekezu te članovima doc. dr. Ivanu Majnariću, doc. dr. Stipici Grgiću i dr. Tomislavu Matiću. Biskup je i poručio kako se veseli ovom događaju jer je oduvijek znanost rasvijetljavala istinu i bila je promotor onoga što se kasnije moglo i primijeniti, provesti u život. „Provesti u život trebalo bi tako da ovaj spomen na 22. lipnja, ne samo u Sisku nego i čitavoj Hrvatskoj, bude proslavljen kao dan ponosne pobjede nad Turcima. Tada se dogodila ekspanzija osmanlijskih osvajača te je papa Klement VII. čestitao banu Tomi Bakaču Erdödyu na tome što je obranio kršćanstvo od islama. I danas možemo reći da na vratima Hrvatske i Europe stoje neke osvajačke skupine, doduše ne s mačem, ali njihov cilj je islamizacija Europe. Dakle to je stara priča koja se ponavlja, a Sisak je jedna svijetla točka u povijesti tog otpora i obrane te onoga naziva što je zavrijedila Hrvatska - predziđe kršćanstva", poručio je biskup.

Pročelnica Odsjeka za povijest Hrvatskih studija dr. Vlatka Vukelić zahvalila je kolegama što su se uključili u organizaciju ovog kolokvija kojim je obilježen jedan od najvažnijih događaja na ovim prostorima. Vukelić je upozorila kako je obilježavanje ove bitke, na lokalnoj razini, nedovoljno zastupljeno. „Jedino kako se ovaj događaj slavi je misa u Gredi, kada se u čast sv. Akacija obilježava i slavna pobjeda nad ovom bitkom. Sramotno je da u cijelom gradu to ne bude centralni događaj, a obilježava se nešto što bi moglo biti na margini društvenih događaja. Izuzetno mi je drago što naši mladi povjesničari imaju interes za ovu staru temu", rekla je Vukelić te dodala kako za nove spoznaje nikada nije kasno.

Pročelnik Odjela za povijest HKS-a dr. Ivan Majnarić prenio je okupljenima pozdrave rektora prof. dr. Željka Tanjića te izrazio zadovoljstvo suradnjom Sisačke biskupije, Katoličkog sveučilišta i Hrvatskih studija. „Nadam se da ćemo tu uspostavljenu suradnju i dalje nastaviti njegovati. Istaknuo bih da ovaj događaj ulazi u naš niz trećih kolokvija kojima nastojimo popularizirati i javnosti približiti neke teme koje su s jedne strane znanstvene, ali s druge strane upravo ih kroz znanstvenu obradu nastojimo što više približiti javnosti", zaključio je Majnarić.

Prvom sekcijom predavanja pod nazivom „Vojni aspekti" moderirao je doc. dr. Stipica Grgić, a predavanja su održali: izv. prof. dr. Hrvoje Kekez na temu „Sisačka utvrda i njezine predstraže u strategijama obrane od Osmanlija sredinom 16. stoljeća", dr. Krešimir Kužić na temu „Komparativna analiza bitke kod Siska sa značajnijim bitkama na europskom tlu s kraja 16. stoljeća", doc. dr. Domagoj Madunić „Sisačka bitka 1593. i vojna revolucija ranog novog vijeka" te mag. pov. Filip Hren „Od Siska do Tridesetogodišnjeg rata – mali rat u Europi".

Drugom sekcijom na temu „Zagrebački kaptol i Sisačko vlastelinstvo" moderirao je dr. Krešimir Kužić, a predavanja su održali: dr. Branimir Brgles „Sisačko vlastelinstvo na prijelazu iz 15. u 16. stoljeće", doc. dr. Marko Jerković „Uloga zagrebačkih kanonika u obrani Siska 1593. i institucionalni položaj katedralnoga kaptola", mag. pov. Monika Đurak „Percepcije i interpretacije bitaka za Sisak u izvještajima Zagrebačkog kaptola 1592.-1593. godine" te dr. Tomislav Matić na temu „Sisačka Crkva tijekom 15. i 16. stoljeća".

Trećom sekcijom pod nazivom „Društvo, skupine, pojedinci" moderirao je doc. dr. Ivan Majnarić, a predavanja su održali doc. dr. Ivana Jukić na temu „Na putu (prema) Monarhiji?: Odnosi Habsburgovaca i regionalne elite na

primjeru Sisačke bitke", dr. Vedran Klaužer na temu „Na vjernu pomoć banu i Kaptolu - zapovjednici i vojne jedinice Primorske i Hrvatske krajine u obrani Siska i Pokuplja tijekom druge polovice 16. stoljeća", doc. dr. Valentina Janković „Toma Erdödy – 'prvak slavan' i nevoljko ban: o pojedincu u kontekstu te u historiografskom narativu protuosmanskih ratova s kraja 16. stoljeća" te mag. pov. Petra Vručina s temom „Pozadina Sisačke bitke ili kako je rat utjecao na moralnu ekonomiju".

Četvrtom sekcijom „Narativi, historiografija, književnost" moderirao je dr. Tomislav Matić, a predavanja su održali: doc. dr. Ivan Majnarić „Sisačka bitka 1593. u hrvatskom historiografskom narativu (25 godina kasnije)", izv. prof. dr. Tomislav Anić „Sisačka bitka 1593. u školskim udžbenicima od 1945. do 1990.", prof. dr. Alojz Jembrih: „Sisačka bitka (1593.) u hrvatskoj književnosti", mr. Vlado Mihaljević Kantor „Tomaš Goričanac i kajkavski ep Opseđenje i pobjo sisečki" te mag. pov. i kroat. Petar Miletić na temu „Sisačka bitka i hrvatski ratovi s Osmanlijama u prijedlogu novog Nacionalnog kurikulum nastavnoga predmeta Povijest".

Predstavljanje knjige „Duh Sveti, životni dah Crkve"

Djelo belgijskog kardinala Lea Josepha Suenensa, koje prvi puta na hrvatskom jeziku donosi prijevode njegovih tekstova o karizmatičkoj obnovi u Crkvi nakon Drugoga vatikanskog sabora, predstavljeno je u Dubrovniku.

Dubrovnik, 20.6.2018. (IKA) - Predstavljanje knjige „Duh Sveti, životni dah Crkve" belgijskog kardinala Lea Josepha Suenensa, održano je u srijedu 20. lipnja u dvorani sv. Ivana Pavla II. u Dubrovniku. To djelo prvi puta na hrvatskom jeziku donosi prijevode tekstova kardinala Suenensa o karizmatičkoj obnovi u Crkvi nakon Drugoga vatikanskog sabora.

Na početku je sve prisutne pozdravio Luko Miloslavić, voditelj molitvene zajednice Efattha. Posebno je zahvalio dubrovačkom biskupu Mati Uziniću, bez čije podrške i pomoći ne bi došlo do prijevoda te knjige.

Damir Zukan, teolog i koordinator Obnove u Duhu Svetome za Hrvatsku, rekao je kako je katolička karizmatička obnova rođena ispred svetohraništa te kako su iskustva članova brojnih molitvenih zajednica sa živim Bogom, iskustva u kojima su primili jednu novu dimenziju ljubavi Božje koja ih je pokrenula i odvela dalje, ali i otvorila putove za mnoga iskustva u svijetu i Katoličkoj Crkvi.

„Neke brojke kažu kako je u posljednjih 50 godina otkako djeluju karizmatički pokreti više od 150 milijuna ljudi u svijetu imalo iskustva susreta s živim Bogom, izlivanje Duha Svetoga i primanje nove milosti koja je promijenila život tih osoba. Ono što dosta teologa govori je da je plod II. vatikanskog koncila i katolička karizmatička obnova u Duhu. Ono što bih stavio naglasak vezano uz karizmatičke pokrete jest kako su životi ljudi dotaknuti Božjom silom te Duhom Svetim doživljavaju jednu dubinu mijenjanja, obraćenja. Toliko znam ljudi i svjedočanstava koliko je i kakve je životne situacije Gospodin dotakao i promijenio. Ima mnogo spašenih brakova, mnogo povraćenih ljudi, novih ljudi koje se vraćaju Majci Crkvi, koji žele živjeti u skladu s naukom Katoličke Crkve. Jedan novi žar ljubavi prema Crkvi i sakramentima posebno prema sakramentima euharistije i ispovijedi. Jedan novi žar i ljubav prema Svetom pismu, osobnoj molitvi i traženju Gospodina u svome životu i svojoj svakodnevnici. Ti plodovi kao da se ocrtavaju na ljudima koji dožive susret sa živim Bogom koji ih je totalno promijenio."

Zukan je također rekao kako trenutačno u Hrvatskoj postoji oko 100 molitvenih zajednica koje su povezane u

koordinaciju Obnove u Duhu Svetome, te da zajednice traže način kako zajedništvo živjeti konkretno. Napomenuo je kako je tek prije pet godina pokrenuta ideja o umreženosti zajednica na nacionalnoj razini te kako se redovito dva puta godišnje održavaju susreti gdje članovi tih zajednica dolaze i gdje se pokušava kao goste dovesti ljude koje imaju iskustvo u karizmatičkoj obnovi u svijetu i kod nas, pa da svojim svjedočanstvom i nagovorom pomognu u izgradnji toga zajedništva.

Prof. Maja Žugaj Borić, prevoditeljica knjige, izrazila je zahvalnost mnogim ljudima jer, kako je rekla, ovo nikako nije djelo jedne osobe nego djelo nastalo u zajedništvu. Naglasila je kako se svaki put kad je otvarala računalo na kojem je prevodila knjigu, prvo pomolila, a posebno za milost da svoje snage na pravi način može dati za sve one ljude kojima će ta knjiga doći u ruke. „Sve je teklo lako, bez ikakvih prepreka, uistinu kao kardinal Suenens kaže, osjećali smo da nas vodi nevidljiva ruka. Kad sam pristala na prevođenje ne znajući o čemu se radi, don Marin Lučić rekao je da ima toga dosta, međutim s obzirom da se radi o dokumentima (Malinskim) mislila sam da je to 100-tinjak stranica, ali kad sam otvorila računalo i pustila da to teče to su bili kilometri teksta. Prvi trenutak kad sam trebala reagirati drukčije nego što jesam je uplašiti se odgovornosti koju preuzimam jer nisam bila sigurna jesam li ja dorasla tom zadatku. Osjetila sam hrabrost odlučnost i silnu želju da to napravim.”

Prevoditeljica Žugaj Borić rekla je kako je čitajući i prevodeći ovu knjigu sama spoznala što se događa, odnosno kakvu promjenu će doživjeti svatko tko je pročita. Zahvalila je lektorici Mirjani Žeravici što je ovaj tekst stavila u najljepši hrvatski izričaj. Također, prisutnima je pojasnila kako je sliku koja se nalazi ovitku umetnutom u knjigu naslikala članica molitvene zajednice Effatha Ivana Jovanović Trostmann.

„Sve je nekako išlo spontano, lako i u radosti, ni jednog trenutka nije bilo ni tjeskobe niti umora nego samo radost. Postojao je samo jedan teški trenutak kad je šesta knjiga bila gotova i kad sam trebala javiti da je gotova, taj dio jednostavno je nestao iz računala i nismo je uspjeli pronaći. Trebalo je malo vremena da skupim snagu i prevedem je ponovno. To je bila jedina prepreka koja se dogodila.”

Pojasnila je kako je ovo tek prva knjiga, koja je zapravo uvod u Malinske dokumente te kako se zapravo može reći da je ovo jedan priručnik jer su Malinski dokumenti nastali nakon toga suradnjom vršnih teologa, načelu s kardinalom Ratzingerom, koji je kasnije postao papa Benedikt XVI. i laicima koji su doživjeli iskustvo izljeva Duha Svetoga.

„Malinski dokumenti nastajali su u razdoblju kasnih 70-tih i 80-ih godina prošlog stoljeća. Nama dolaze s velikim zaostatkom, ali prepoznajem ih kao da su pisani za ovo vrijeme, kao da je ovo trenutak u kojem ih mi prepoznajemo kao svoju stvarnost. Prevedeni su i nadam se kako će ugledati svjetlo dana za kratko vrijeme. Dr. fra Ante Vučković, profesor na KBF-u u Splitu, rekao je kako ova knjiga kao i svaka druga teološka knjiga, dolazi kasnije, naknadno. Posebice u Hrvatsku dolazi s zakašnjenjem od nekoliko desetljeća i to je razumljivo. Objasnio je kako teologija kao i filozofija dolazi kasno jer se najprije dogodi iskustvo odnosno čovjek susretne Boga i tek onda dolazi teologija koja to tumači.

Kardinal Suenens prepoznao je da treba preuzeti i hijerarhijsku i teološku skrb o ljudima koji su probuđeni Duhom Svetim, rekao je dr. Vučković, dodavši da se velika zbrka događa oko darova. Napomenuo je kako smo najprije zaboravili da Duh Sveti daje darove. Pa onda zbrka kad ih daje, je li to samo za one krštene u Duhu. Ustvrdio je kako je

kardinal Suenens ima odgovor na sve te zbrke. Duh Sveti stvara zajedništvo koje nije užtogljeno, vojničko, nego ljudsko, protočno u tom zajedništvu nikad nije isto. Tu molitve nisu iste. Ima istih molitva, poput časoslova i krunice, ali u molitvi u ovakvim zajednicama postoje vrlo različite molitve i darovi. Otkriće je da Duh Sveti stvara zajedništvo i da daje darove ne stablu da treperi nego zajednici da od toga živi, nego zajednici da se može snaći u Duhu i to je jedno iskustvo koje treba učiti. Drugo što se dogodilo je da mi nismo u Hrvatskoj bili spremni. Smatra da je ova knjiga od goleme važnosti. Dokumenti koji su rađeni pod dirigentskom palicom kardinala Suenensa će to popuniti. Biskup Uzinić zahvalio je, čestitao na izdanju i na svemu što radi molitvena zajednica Effatha. Reкао je da ono što osobito smatra vrijednim i važnim i što daje sigurnost da smo na dobrom putu je to što ovu knjigu, a u tom duhu su i Malinski dokumenti, vidi kao jedan važan element koji govori da zajednica Effatha ima u sebi snagu da doista kvalitetno izgrađuje svoju zajednicu. „Ne na način samo da pjeva nego i da teološki promišlja i da je ovaj projekt prevođenja i izdavanja tih dokumenata zapravo želja zajednice da sama sebi dade materijal i za katehizaciju, ne samo za molitvu nego da se promišlja o vjeri i o tom što se nama događa, kako bi se upravo zahvaljujući tim dokumentima ispravljala i usmjeravala u pravom smjeru. Zato doista me raduje što je ovaj projekt započeo, a još me više raduje što se sve ovo događa u Dubrovniku i da je ponuđeno i svima drugima u Hrvatskoj i što može našim lutanjima pomoći, a svi po malo lutamo i mi u hijerarhijskoj Crkvi i vi u karizmatičkoj Crkvi, da svi malo bolje nađemo pravi smjer i da onda jedni druge na jedan kvalitetniji bolji način možemo razumjeti i da jedni drugima u otvorenosti Duhu Svetomu možemo pomoći.”

Program je vodila prof. Mirjana Žeravica, a glazbom ga animirala molitvena zajednica Effatha. Izdavač knjige je Glas Koncila u suradnji s Dubrovačkom biskupijom.

Otvorena humanitarna likovna izložba „Za nove mladice”

Izložba u organizaciji Zaklade „Marija De Mattias” otvorena je 20. lipnja u samostanu klanjateljica Krvi Kristove u Zagrebu, a prihod je namijenjen mladima koje razara ovisnost, osobama s invaliditetom te mladima koje treba podržati u njihovom stručnom osposobljavanju.

Zagreb, 20.6.2018. (IKA) - Humanitarna prodajna likovna izložba „Za nove mladice” u organizaciji Zaklade „Marija De Mattias” otvorena je u četvrtak 20. lipnja u samostanu klanjateljica Krvi Kristove u Miramarskoj ulici u Zagrebu. Prihod od prodaje likovnih radova namijenjen je mladima koje razara ovisnost, osobama s invaliditetom te mladima koje treba podržati u njihovu stručnom osposobljavanju.

Voditeljica Programa Zaklade s. Cecilija Milković u zahvali je posebno istaknula profesore i studente Akademije likovnih umjetnosti iz Zagreba koji su se na čelu s prodekanom ak. slikarom i profesorom Tomislavom Buntakom uključili u akciju.

Geslo akcije „Za nove mladice” nadahnuto je novošću života i uobičajenom sadnjom mladice čempresa koje po završetku programa sade naši mladi, oslobođeni od droge u Marjanovcu, rekla je s. Milković. Zahvalu svima izrekla je i regionalna poglavarica klanjateljica Krvi Kristove i predsjednica Uprave Zaklade s. Ana Marija Antolović koja je djelatnicima ALU podijelila zahvalnice.

Otvarajući izložbu, prof. Buntak izrazio je radost zbog velikog broja doniranih radova, među kojima su i oni profesora i studenata ALU. U glazbenom dijelu programa

sudjelovali su sopranistice Klasja Modrušan uz pratnju pijaniste Ivana Škreblina, te Aleksandra Đurđević u pratnji pijaniste Antuna Modrušana. Program je vodila dramska umjetnica Daniela Čolić-Prižmić.

Izložba se može razgledati u samostanu klanjateljica Krvi Kristove, Miramarska c. 100 do 15. srpnja od 14 do 18 sati. Katalog izložbe dostupan je i na mrežnoj stranici Zaklade www.zaklada-mdm.hr, preko koje se može pratiti i sama prodaja radova.

Polaznici vojnih škola i njihovi zapovjednici na misi u Vukovaru

U sklopu obilježavanja Dana državnosti Republike Hrvatske vojni biskup Jure Bogdan slavio je 20. lipnja svečanu koncelebriranu misu u Vukovaru.

Vukovar, 21.6.2018. (IKA) - U Vukovaru, gradu heroju, 20. i 21. lipnja održana je svečana promocija polaznica i polaznika vojnih škola HVU-a dr. Franjo Tuđman. Svečanost je pripremljena u sklopu obilježavanja Dana državnosti Republike Hrvatske. Dvodnevni program ovogodišnje svečanosti započeo je 20. lipnja u jutarnjim satima polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća na vukovarskom Memorijalnom groblju i na spomen-obilježju Ovčara. Uslijedila je za sve polaznike vojnih škola, njihove zapovjednike i nastavno osoblje, svečana koncelebrirana misa u crkvi Sv. Filipa i Jakova na kojoj su bili prisutni i načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga RH general zbora Mirko Šundov, brigadni general Željko Živanović i zamjenik zapovjednika HVU brigadir Željko Dadić. Misu je predslavio vojni ordinarij Jure Bogdan u zajedništvu s generalnim vikarom don Markom Medom, gvardijanom samostana i vukovarskim župnikom fra Ivicom Jagodićem, OFM, i vojnim kapelanom iz Vinkovaca fra Matom Vincetićem, OFM.

Tumačeći misne tekstove dana, biskup je u propovijedi rekao da u vremenu u kojem živimo od vjernika se očekuje i traži autentičnost života. Isus nas poziva na aktivno življenje vjere. Pripadnost Isusu iz uvjerenja prožima ljudsko srce - cijelo čovjekovo biće i to se zatim odražava na svim razinama života i djelovanja kršćanina. Opasnost je trajna i posvudašnja biti obijeljeni grobovi, zadovoljavati izvanjsku formu, zaodjenutu lijepim riječima, izvršavanjem propisa ali ne više od toga... Isus izgrađuje integralnog čovjeka, s uvjerenjem, ne zadovoljava se samo formom. Ljudi danas radije slušaju svjedoke nego li učitelje, ako slušaju učitelje onda ih slušaju zato sto su svjedoci. Nikad ne bi smjeli ostati na deklarativnoj razini „kako to u sinagogama i na ulicama čine licemjeri da bi ih ljudi hvalili. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću". Vjera mora proizlaziti iz unutarnjeg uvjerenja, iz susreta sa živim Bogom Isusom Kristom. Biskup Bogdan istaknuo je da djela ljubavi, milostinja, post i molitva jesu sredstva u životu vjernika po kojima postajemo istinski svjedoci Isusa Krista, a ne da bi se pokazivali ili hvalili pred drugima. Ljudi danas traže autentične svjedoke vjere. Djela ljubavi, milostinja, post i molitva svima koji ih istinski prihvatiti i živi u skrovitosti svoga srca mogu pomoći u njegovom osobnom i profesionalnom životu. Biskup Bogdan istaknuo je primjer obraćenja sv. Augustina za kojeg je neumorno molila njegova majka Monika, a presudan trenutak za njegovo krštenje bio je primjer autentičnog života molitve sv. Ambrozije milanskoga nadbiskupa. Biskup je pozvao sve na autentičnost života te da unutar svog vojnog poziva unesu kršćanske vrijednosti koje će pomoći na tome putu. Misno slavlje je završilo pjesmom „Tebe Boga hvalimo". Na misi je pjevala klapa sv. Juraja HRM.

Nakon mise sudionici su iz crkve prošli u svečanome mimohodu kroz grad Vukovar do velikog središnjeg križa u luci na Dunavu koji je podignut u spomen na žrtve domovinskog rata pale za slobodnu Hrvatsku. Tamo su položili vijence i zapalili svijeće, a vojni biskup predmolio je molitvu za sve poginule i nestale u domovinskom ratu.

U poslijepodnevnom satima na središnjem gradskom trgu Republike Hrvatske priređen je prigodni program za sve Vukovance, goste, uzvanike i polaznike vojnih škola. Moglo se pogledati akrobatski nastup pilota HRZ-a „Kрила oluje", akrobatsko-ceremonijalne radnje Počasno-zaštitne bojne, koncert orkestra Oružanih snaga RH i klapa sv. Juraja HRM-a.

U četvrtak 21. lipnja u memorijalnom centru Domovinskog rata održana je svečana promocija 153 polaznika vojnih škola HVU-a. Uz polaznike, njihove obitelji, rodbinu i prijatelje na svečanosti su bili: predsjednica RH i vrhovna zapovjednica OS RH Kolinda Grabar Kitarović, izaslanik predsjednika Vlade RH potpredsjednik vlade RH i ministar obrane Damir Krstičević, načelnik GS OS RH general zbora Mirko Šundov, biskup Bogdan, generali HV-a, vukovarski gradonačelnik Ivan Penava, saborski zastupnici i visoki dužnosnici i predstavnici iz javnog, društvenog, političkog, znanstvenog, kulturnog i gospodarskog života RH, županije i grada.

Nakon prijavka i pregleda svečanog postroja polaznica i polaznika vojnih škola započela je svečanost promocije polaznika, kao i pohvale i nagrade najboljim polaznicima. Tijekom svečanosti promovirani su polaznici visoke dočasničke izobrazbe, intergranske zapovjedno-stožerne škole, temeljne časničke izobrazbe i pilota i ratne škole. Prigodne govore održali su zamjenik zapovjednik HVU-a brigadir Željko Dadić, načelnik GS OS RH general zbora Mirko Šundov, ministar obrane Damir Krstičević i Predsjednica Kolinda Grabar Kitarović.

Međunarodni simpozij o vodnjanskim relikvijama

U Palači Bradamante, u sjedištu Zajednice Talijana, u Vodnjanu je 21. lipnja održan međunarodni simpozij u prigodi 200. obljetnice donošenja relikvija u Vodnjan.

Vodnjan, 21.6.2018. (IKA) - U Vodnjanu je u četvrtak 21. lipnja održan međunarodni simpozij u prigodi 200. obljetnice donošenja relikvija u Vodnjan. Predavanja o relikvijama i njihovu štovanju iz povijesno-političke, vjerske, ekumenske, antropološke i forenzičke perspektive te o viziji buduće prezentacije vodnjanskoga sakralnog blaga iznijeli su renomirani stručnjaci iz Hrvatske i susjednih zemalja. Simpozij, koji je održan u Palači Bradamante, u sjedištu Zajednice Talijana Vodnjan, organizirali su župni ured sv. Blaža Vodnjan i Grad Vodnjan.

U uvodnim pozdravima okupljenima su se obratili: župnik Marijan Jelenić, gradonačelnik Vodnjana Claudio Vitasović, predsjednik Zajednice Talijana Sandro Manzin, dožupanica Istarske Županije Giuseppina Rajko, te porečki i pulski ordinarij Dražen Kutleša.

U povijesti Crkve uvijek se je štovalo ono što je bilo sveto, hagios, što znači biti odvojen od svijeta, podsjetio je biskup Kutleša. Sveci na poseban način simboliziraju tu odvojenost, a relikvije su veza s tim svecima. Poželio je svima da i što bolje upoznaju svoju prošlost te podsjetio da ta prošlost obvezuje u sadašnjosti i budućnosti. Osim stavljanja naglasaka na neke realne, konkretne znanstvene činjenice, potrebno je sagledati daleko veću, dublju poruku koju nam relikvije upućuju. Te relikvije simboliziraju one ljude koji su živjeli svetom životom i nerijetko dali svoje živote za druge ljude. Zato što su bili dobri i živjeli svetom životom mi ih

danas častimo i želimo im se nekako približiti jer u njima vidimo odraz Isusa Krista kojeg su oni slijedili. Ako budemo tako razmišljali onda će i ove relikvije imati utjecaja na naš život, to je ono najvažnije. Mons. Kutleša je, uz zahvalu organizatorima, posebno istaknuo priznanje župniku Jeleniću, zahvalivši mu na njegovu trudu i svemu onome što on ovih 40-ak godina čini za to mjesto i za taj fenomen. Nadamo se da se neće umoriti i da će dalje nastaviti, zaključio je biskup.

Župnik Jelenić je za duhovni početak simpozija odabrao Himan Duhu Svetomu, a potom je kao iznenađenje okupljenima prezentiran kratki dokumentarni film o kanonskoj rekogniciji i znanstvenim istraživanjima provedenim na relikvijama devet svetaca i tri svete, sveukupno 199 osteofragmenata, koji su javnosti prvi put predstavljeni ove godine u veljači, o blagdanu sv. Blaža.

Radni dio simpozija otvorio je dr. Stipan Trogrlić, iz pulske podružnice Instituta za društvene znanosti Ivo Pilar, izlaganjem „Društveno političke prilike u vrijeme donošenja relikvija iz Venecije“. Dao je kratki presjek društvene i političke situacije u Europi prije dva stoljeća, istaknuvši kako je tada Istra, pod vlašću Austrougarske Monarhije, bila podijeljena na 17 kotara, od kojih je Vodnjan bio jedan. U smislu crkveno-teritorijalnog ustroja na području Istre tada se je nalazilo sedam biskupija. Prema povijesnim podacima Vodnjan je u to doba ima 3680 duša. U vrijeme donošenja Svetih tijela u Vodnjan, Europa proživljava prve godine restauracije i početak nastojanja da se spriječe promjene izazvane Francuskom revolucijom i Napoleonovim ratovima i osigura povratak feudalnih društvenih struktura i uređenja. Sadržaj i smjer politici odredio je Bečki kongres. Uokvireni austrijskom restauracijom Istra i Vodnjan prolaze vrijeme u kojem je državno upravno-teritorijalno ustrojstvo kao i ono crkveno, te politički sustav stavljen u službu sveobuhvatne kontrole centralne vlasti, rekao je dr. Trogrlić.

O temi „Štovanje relikvija u Katoličkoj Crkvi“ govorio je prof. dr. Ante Crnčević s Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Relikvija u teološkome ključu čitanja nije ono što je ostalo od svečeva života nakon njegova vremena već u njoj gledamo ono što je preteklo preko njegova vremena, ono što ga u vjeri Crkve čuva živim i u vremenu nakon njega, kazujući da vrijeme, kao ni smrt ne dokidaju ono što je u kršćanstvu vrijedno spomena i čašćenja. Kršćansko čašćenje svetaca i njihovih relikvija tijesno je povezano kako u povijesnome razvoju tako i u teološkome gledanju. Dr. Crnčević pojasnio je da su relikvije zajedno s mjestom mučeništva i mjestom ukopa, depositio, izvorno nudile tek mjesto čašćenja svetih mučenika, dok zasebno ostaci i mjesto nisu bili predmet čašćenja. Važno je posvjestiti da čašćenje svetaca ne izrasta iz brige o relikvijama nego su čašćenje svetaca i vjera u zajedništvo s njima urodili osjetljivošću i brigom za ono što čuva spomen na njih. Istaknuo je kako i najvažnije kršćanske relikvije, Kristova križa i platna u koje je bilo umotano njegovo tijelo, bivaju prepoznate tek oko 4. stoljeća prigodom iskapanja Golgote u doba cara Konstantina. Ti elementi, povezani s Kristovim životom postali su relikvijom nad kojom je moguće uvijek iznova promišljati o čudesnosti Božjega očitovanja ljudima te o njegovoj brizi da svaka ljudska sumnja bude izliječena spoznajom Božje spremnosti da bude uvijek toliko malen da bi bio vjerovan i od ljudi prihvaćen radi njihova spasenja, istaknuo je dr. Crnčević.

Arhimandrit ekumenskog patrijarhata pravoslavne nadbiskupije Italije i Malte Athenagoras Fiesolo na talijanskom jeziku govorio je o temi „Štovanje relikvija u Pravoslavnoj Crkvi“. Na brojnim primjerima opisao je način pristupanja i tretiranja relikvija, napose u vezi s postupcima

kanonizacije u Pravoslavnoj Crkvi.

Povjesničar umjetnosti i licencirani vodič iz Beča dr. Anto Nadj pokušao je kroz svoje izlaganje odgovoriti na pitanje „Što suvremenom čovjeku znači Sveto?“ Kroz primjere različitih istraživanja, te iznoseći brojne podatke glede sakralnog turizma iznio je zanimljive podatke o tome kako suvremeni čovjek proživljava, a time i gradi svoj odnos prema svetome, ali i o tome što današnji čovjek smatra svetinjom.

O „Povijesti relikvija u Vodnjanu“ govorio je vodnjanski župnik Marijan Jelenić. Kao što je u uvodnim pozdravima istaknuo ordinarij Kutleša, preč. Jelenić je ključna osoba u predstavljanju fenomena vodnjanskih relikvija, on je kroz pretekla 4 desetljeća, i u vremenima kada je to bilo opasno i za osobnu slobodu, ulagao svoje napore u očuvanje, što dostojnije predstavljanje i promoviranje vodnjanskih relikvija. Župnik je podsjetio na pronalazke, istraživanja i prezentiranja relikvija te spomenuo brojne osobe i institucije koje su u raznim momentima tih procesa imale ključnu ulogu. Podsjetio je da je relikvije u Vodnjan donio slikar Gaetano Gressler, nastojeći ih tako sačuvati od opasnosti koja im je prijetila od francuskoga revolucionarnog pokreta koji je svoj utjecaj širio diljem Europe.

Sandro Manzin, nadovezujući se na predavanje preč. Jelenića, održao je izlaganje „Zatvaranje relikvija od strane Gaetana Gresslera u Veneciji“, podsjetivši tako na osobu koja je bila oruđe u rukama povijesti, jer su zahvaljujući njegovoj promisli relikvije stigle u Vodnjan.

„Uloga svetaca za uljudenje ljudske zajednice u globalizacijskoj civilizaciji“ bio je naziv izlaganja koje je održao Darko Grden, novinar Glasa Koncila iz Zagreba.

Nakon prvoga dijela održana je konferencija za novinare na kojoj su sudjelovali umirovljeni biskup Ivan Milovan, župnik Jelenić, dijecezanski sudski vikar preč. mr. Ilija Jakovljević te novinarka i urednica Vesna Jurić Rukavina. Biskup je istaknuo kako su relikvije za jednu biskupiju veliko zadovoljstvo ali i velika odgovornost. Župnik Jelenić predstavio je planove izgradnje kriptе i virtualnog svetišta, te najavio objavljivanje monografije o vodnjanskim relikvijama. Preč. Jakovljević podsjetio je na nedavno objavljenu novu uredbu Kongregacije za kauze svetaca kojim se propisuje propozicije za čuvanje i štovanje relikvija. Predavanje „Antropološka obrada vodnjanskih relikvija“ održale su zajedno doc. dr. Željana Bašić i doc. dr. Ivana Kružić sa Sveučilišnog odjela za forenzične znanosti Sveučilišta u Splitu, koje su se osvrnule na dosad održana znanstvena istraživanja provedena na vodnjanskim relikvijama.

Drugi dio simpozija započeo je izlaganjem hrvatske zastupnice u Europskom parlamentu Marijane Petir o temi „Civilizacijski trenutak teologije žene“. Upravo u ovoj značajnoj 200. obljetnici prijenosa relikvija iz Venecije u Vodnjan, među kojima se nalazi čak 46 svetica, jedinstvena je prilika za progovoriti o značenju i položaju žena u povijesti, sadašnjosti i budućnosti naše Crkve, ali i cijelog društva, rekla je Petir. Kroz čitavu povijest kršćanstva, od samih njegovih začetaka te prvih kršćanskih zajednica pa do današnjeg suvremenog trenutka upravo su žene, bake, majke, kćeri bile najvjernije prenositeljice vjere i čuvarice tradicije. Doista, kada govorimo o ženi u Crkvi, onda govorimo o većinskoj polovici Božjeg naroda koja još uvijek nije u potpunosti našla svoje pravo mjesto u Crkvi, a u nekim aspektima niti u društvu, a u kojoj se krije beskrajna snaga i mnogostruke mogućnosti. Potom se kratko osvrnula na starozavjetni i novozavjetni pogled na ženu, a citiranjem vatikanskih dokumenata podsjetila je na stavove nekoliko rimskih prvosvećenika o toj temi. Govoreći o ulozi žene i

njezinu mjestu u suvremenom društvu, istaknula je da se s pravom može zaključiti kako je upravo dugogodišnja marginalizacija, relativizacija i diskriminacija žene glavni uzročnik promjena i pokreta koje danas vidamo na globalnoj sceni. Međutim, treba imati na umu kako odgovor leži upravo u razumijevanju izazova s kojima se suočava današnja žena, ali i njenoj podršci kroz „re-otkrivanje“ i očuvanje njezina dostojanstva.

Slika i uloga žene već se promijenila, ali se još uvijek mijenja – upravo je stoga ključan ovaj povijesni trenutak za daljnja promišljanja, kao i za iskazivanje dubokog poštovanja spram relikvijama čije preseljenje na današnji dan slavimo, a na osobit način ovih 46 svetica koje su svojim životnim primjerom zauvijek u povijest čovječanstva i kršćanstva utkale neizbrisivi trag i ostavile dubok primjer ženske snage i živuće vjere, zaključila je Petir.

Predavanje o projektu „Virtualno Svetište Vodnjan“ koje je pripremio prof. dr. Šime Anđelinović sa Sveučilište u Splitu i izv. prof. dr. Ivan Zoraja s Fakultet elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje u Splitu, u kratkim crtama predstavio je preč. Jelenić, jer predavači nisu bili u mogućnosti biti prisutni na simpoziju.

Dr. Andrea Ledić, dipl. ing., načelnica Centra za forenzičko ispitivanje, istraživanje i vještačenje „Ivan Vučetić“, Ministarstva unutrašnjih poslova i Ureda za forenzične znanosti Sveučilišta u Zagrebu, održala je izlaganje „Forenzična znanost i relikvije“, predstavivši mogućnosti Centra te izrazivši radost da su se mogli uključiti svojom stručnošću u „sređivanje“ vodnjanskih relikvija.

Izv. prof. dr. Zdravka Hincak Daris s Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i Ureda forenzične znanosti istog sveučilišta održala je izlaganje „Rekognicija vodnjanskih relikvija - nova istraživanja“. Predstavila je način i metode rada na relikvijama u Vodnjanu te spoznaje do kojih se došlo tijekom rada.

Novinarica i urednica s Hrvatske radio televizije Vesna Jurić Rukavina govorila je o medijskoj praćenosti fenomena vodnjanskih relikvija u izlaganju „Sakralna baština Vodnjana u medijskom prostoru“. Istaknula je da se novinari nalaze pred izborom hoće li u sve ubrzanijem svijetu trećeg tisućljeća odabrati konstruktivno djelovanje na strani dobra. Naglasila je nadalje potrebu bolje edukacije medijskih djelatnika u specijaliziranom djelokrugu izvještavanja o religijskim temama. Visokom je ocjenom ocijenila suradnju s medijima u prezentaciji relikvija s obzirom na specifičnost sadržaja koje treba približiti javnosti, a u kojem nije bilo senzacionalizma.

O temi „Vizija i opravdanost prezentacije sakralnog blaga Vodnjana“ govorile su mag. politologije Mirna Vulin i dipl. novinar Jelena Devčić iz Agencija Kocka d.o.o. iz Šibenika. U prvom dijelu govorile su o uključenje cjelokupne zajednice u taj projekt, a u drugom dijelu o dogradnji aneksa za smještaj relikvija i drugih sadržaja.

Arheologinja Kristina Džin podsjetila je kako je u Vodnjanu prva sakralna zbirka predstavljena još davne 1974. godine, u doba vladavine političkog jednonumlja, te da je devedesetih godina prošloga stoljeća ona upotpunjena otvaranjem i drugog dijela. Time je Vodnjan već tada bio upisan na karti religijskog i sakralnog turizma. Spominjući planove za inovativne načine predstavljanja sakralne baštine istaknula je kako te nove strukture, koje postoje u projektima, ne mogu biti izdvojene iz korpusa crkve. Novi modusi predstavljanja trebali bi upućivati na duhovno i vizualno značenje koje će promatraču približiti život svetaca a sve ostalo treba prepustiti duhovnosti posjetitelja, naravno u skladu s postulatima poštovanja kulturne baštine.

Zaključak simpozija izrekao je preč. mr. Jakovljević,

naglasivši kako u svim budućim koracima očuvanja i prezentiranja relikvija treba pomno paziti da sve bude usklađeno s odredbama Kongregacije za kauze svetih, napose o teologiji prostora gdje se relikvije namjerava prezentirati javnosti, to treba biti prostor koji će davati mogućnost razvoja kulta i štovanja, svojevrсна kapela sanctorum. Posebno je potrebno u svemu što se čini glede relikvija imati na umu na se ih ne smije tretirati kao muzeološke eksponate.

Simpozij je uime Porečke i Pulske biskupije zatvorio biskup Milovan te zaželio da se rad na projektu zaštite vodnjanskih relikvija i sakralne zbirke nastavi na dobrobit župe i Vodnjana.

Simpozij je završio u popodnevrim satima vođenim razgledavanjem relikvija u župnoj crkvi Sv. Blaža.

Skupština Svetojeronimskoga društva

Na skupštini Svetojeronimskog društva održanoj 21. lipnja u Zagrebu bilo je riječi o aktivnostima Društva, posebno izdavačkoj djelatnosti.

Zagreb, 21.6.2018. (IKA) - Hrvatsko književno društvo Sv. Jeronima održalo je redovitu skupštinu 21. lipnja u društvenim prostorijama u Zagrebu. U ime pokrovitelja, zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića, skupštini je nazočio službenik Mirko Mihalj.

Pozdravljajući okupljene, predsjednik Društva dr. Stjepan Razum posebno je istaknuo 150. obljetnicu Društva, koja se obilježava tijekom cijele ove godine. Takvom se obljetnicom može podičiti malo koje društvo ili ustanova.

Članovi su se spomenuli i pokojnoga člana dr. Stanka Rozgaja.

U izvješću o radu je istaknuo kako je objavljeno šest brojeva revije „Marulić“, godišnjak, džepni i zidni kalendar „Danica 2018.“, te dvije nove knjige i dva pretiska, a održalo je 19 „Književnih večeri četvrtkom“. Sve je to postignuto dobrovoljnim radom članova Društva, zbog čega Društvo kao nakladnik nije bilo u novčanim teškoćama.

Hrvatsko književno društvo Sv. Jeronima okuplja 87 redovitih, 73 podupiratelja i tri počasna člana.

Susret ministranata Đakovačko-osječke nadbiskupije

Dvadeseti susret ministranata Đakovačko-osječke nadbiskupije održan u petak 22. lipnja u Đakovu okupio je oko 600 ministranata i ministrantica. Misno slavlje predvodio je đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić.

Đakovo, 22.6.2018. (IKA/TU) - Oko 600 ministranata i ministrantica iz svih župa Đakovačko-osječke nadbiskupije okupilo se u petak 22. lipnja u Đakovu na 20. Nadbiskupijskom susretu ministranata pod geslom „Gdje ti je blago, ondje će ti biti i srce!“ (Mt 6,21). Ovogodišnji susret započeo je svečanim euharistijskim slavljem u đakovačkoj katedrali koje je, uz mons. Ivana Ćurića, generalnog vikara, vlč. Dejana Henčića, nadbiskupijskog povjerenika za pastoral ministranata i još 40-ak svećenika, predvodio đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić.

Uvodeći u misno slavlje, nadbiskup Hranić pozvao je sve ministrante i ministrantice na sabranost i ispit savjesti te je postavio nekoliko pitanja: „Gdje je moje srce? Gdje je moje blago? Na što najčešće mislim? Što me oduševljava i zaokuplja moje najskrovitije misli? Je li Isus u središtu moga života i je li moje srce kod njega i uz njega?“

U homiliji mons. Hranić naglasio je kako ljudsko srce nije potpuno neovisno i slobodno već je uvijek vezano uz neko blago: „Naše je srce već negdje i prije negoli uopće možemo opaziti da je vezano uz neko blago. Ono već ima svoje

blago. Srce zato nije najprije siromašno, nego je ono najprije navezano. Ali srce nije istinsko, ukoliko nije prošlo kroz proces odricanja od blaga i izbora blaga. Izbor svoga blaga srce treba napraviti razlikujući blago na zemlji i blago na nebu. Razlika je velika. Blago na nebu lopov ne može ukrasti i moljac ga ne može rastočiti. Blago na nebu ne propada. Ono je sigurno." Na tom je tragu nadbiskup pozvao sve okupljene ministrante i ministrantice da traže nepropadljivo blago, ali da se ne zadržavaju samo na tome nego da svoje snage i pozornost posvete i bližnjima. Svoju je homiliju zaključio mislima kako je jedino Krist Gospodin naše istinsko blago, a mi njegovo.

Svečanosti misnog slavlja asistencijom su pridonijeli đakovački bogoslovi i ministranti župe sv. Martina, biskupa iz Bošnjaka na čelu s preč. Josipom Filipovićem. Slavlje su također obogatili udruženi dječji zborovi župe sv. Vinka Palottija (Vinkovci 4), župe sv. Luke, evanđelista (Josipovac 2) i župe Rođenja Blažene Djevice Marije (Višnjevac) svojim pjevanjem i sviranjem na klaviru, gitari i violinama. Cjelokupni susret organiziralo je Povjerenstvo za pastoral ministranata Đakovačko-osječke nadbiskupije u suradnji s Bogoslovnim sjemeništem i Povjerenstvom za pastoral mladih.

Dopodnevni dio susreta zaključen je okrepom u Bogoslovnom sjemeništu, a nakon toga susret je nastavljen u Gradskoj nastavno-sportskoj dvorani prigodnim glazbeno-scenskim programom, koji je priredila Zajednica Cenacolo, nogometnim turnirom te razgledavanjem Bogoslovnog sjemeništa i Samostana milosrdnih sestara sv. Križa.

Misa na 425. obljetnicu Sisačke bitke

U katedrali Uzvišenja sv. Križa u Sisku sisački biskup Vlado Košić predvodio je 22. lipnja svečano koncelebrirano misno slavlje povodom 425. obljetnice čuvene Sisačke bitke protiv Turaka i spomen na sve branitelje Siska i Europe.

Sisak, 22.6.2018. (IKA) - Četiristo dvadeset i pet godina od čuvene Sisačke bitke s Turcima i spomen na sve branitelje Siska i Europe, te blagdan sv. Akacija i deset tisuća mučenika obilježeni su u petak 22. lipnja u katedrali Uzvišenja sv. Križa u Sisku. Svečano misno slavlje predvodio je sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s pomoćnim biskupima zagrebačkim Ivanom Šaškom i Mijom Gorskim te članovima Prvostolnog kaptola zagrebačkog i sisačkog Stolnog kaptola Sv. Križa. Uz domaće vjernike slavlj su nazočili i biskupovi kolege iz Nadbiskupijske klasične gimnazije u Zagrebu koji su tom prigodom proslavili 40 godina od mature, te članovi Hrvatskoga katoličkog liječničkog društva iz Zagreba predvođeni prof. dr. Danicom Galešić Ljubanović.

Na početku sve okupljene pozdravio je biskup Košić, istaknuvši kako danas doista imamo razloga za slavlje. „Ovu misu zahvalnicu prikazujemo Gospodinu zato što je prije 425 godina obranjena Europa te kako je papa Klement VIII. rekao banu Tomi Bakaču što je tu obranjeno i kršćanstvo. Molimo, da i mi budemo na obrani kršćanstva i kršćanskih svetinja te sjećajući se tih događaja molimo da naša domovina Hrvatska zna čuvati i sačuvati svoj identitet te braniti i obraniti svoje kršćanske vrijednosti", poručio je sisački biskup.

U homiliji, zahvalivši se biskupu Košiću na pozivu, prepošt Prvostolnog kaptola zagrebačkog biskup Šaško zapitao se zašto danas slavimo ovu euharistiju te zašto se spominjemo jednoga događaja koji, posebno za današnje ubrzano življenje, djeluje previše udaljen u prošlosti, da bi mu trebalo pridavati pozornost. „Na to pitanje može se dobiti istinski odgovor tek ako odgovorimo na drugo, puno važnije pitanje:

Zašto? Zašto su branitelji u ono vrijeme ustrajali na obrani Siska i izložili se nasilju, mogućoj smrti ili barem dvojbama o tome što ih čeka, ako budu poraženi? Zašto nisu jednostavno prepustili i grad i zemlju i svoju budućnost neprijatelju, čuvajući svoje živote, pokušavajući se prilagoditi novim uvjetima, pa ako treba i ropstvu silnika... Zašto ste vi, hrvatski ljudi, stali pred silnu vojsku u Sisku, u Gvozdanskom, a onda u Vukovaru, u Sunji, Dvoru i Petrinji? I zašto ste stajali krunice oko vrata, zazivali Majku Božju i zagovor svetih; čemu molitva na koljenima i križ na vašim čelima i, pri rastancima, na čelima vaše djece za koju niste znali hoćete li je ponovno vidjeti u zemaljskome životu? Konačni razlog se, nažalost, ne nalazi u odgovorima u školskim udžbenicima, u raznim raščlambama i prikazima; razlog koji treba reći djeci i mladima, na koji treba uputiti ljude u svakome vremenu. Ne bojmo ga se izgovoriti, jer tamo je blago na koje je zalijepljeno srce: Vjerovali su, vjerovali ste u vječnost! Zato smo danas ovdje, jer u pobjedi branitelja Siska, nošenih kršćanskom vjerom, vidimo odgovor na pitanje 'zašto'. Taj je odgovor na razne načine uskraćen našoj sadašnjoj hrvatskoj zbilji, a bez njega ne možemo, jer se drukčije sve svodi na zgrtanje 'blaga na zemlji', čime su ljudi lak plijen raznih tjeskoba, nezadovoljstva, ogorčenja i sukoba. Živimo posljedice pogleda na život, svjetonazora oslonjenog na prolaznu korist i dobit u kojoj je žrtvovan čovjek. Taj prostor zemlje bez neba, ljudskosti bez vječnosti, donosi odumiranje čovjeka i društva. U prenošenju vrijednosti novim naraštajima naročito smo dužni podsjetiti na vrijeme u kojemu je sustavno promicano bezboštvo i materijalizam, nošen komunističkom ideologijom i pripadajućim mu zločinima", rekao je biskup Šaško te istaknuo kako je suvremena neovisna Hrvatska nastala je kao izravna suprotnost komunističkomu sustavu, a komunizam nije mogao opstati, jer nema konačni odgovor na pitanje s početka: 'zašto'.

U nastavku biskup Šaško je ustvrdio kako se danas u spomenu o toj bitci može govoriti na razne načine. „Mi molimo Gospodina da ne dopusti da svjetlost u nama postane tamna. Ako se to dogodi, tada se nećemo usuditi reći istinu; tada ćemo uvijek tražiti riječi iz rječnika one 'političke korektnosti' koja je gluha i nijema, koja ne liječi i ne otvara nove prostore nade. Dok poniremo u osjećaje kršćana koji su iz svojih utvrda gledali prijetnju, znajući da je to prijetnja ne samo njima, nego cijeloj Hrvatskoj i Europi, i mi promatramo pojave u suvremenosti koje mogu unižiti i zebnju o budućnosti, prepoznajući da je najopasnija ona koja dolazi iz nutarnje vezanosti srca uz prolazno. Ako se ukloni obzor vječnosti i nadnaravnoga, život u svojoj darovanosti ostaje neprotumačiv, što za sobom povlači najteže posljedice. Jer, ako nema odnosa prema vječnosti, ima li išta što sprječava širenje sebičnosti? Ako je sebičnost glavni pokretač ima li drukčijega ishoda osim urušavanja? Tko je na sebičnosti izgradio radost zajedništva, slogu naroda i čvrstoću države? Sebičnost nije dopuštala slobodu pojedinca i naroda; sebičnost je krojila sliku čovjeka po mjeri koja je uništavala ljudskost; sebičnost je gušila ljepotu kreativnosti, oduzimala oduševljenje i smisao... Braćo i sestre, sve oko nas u Hrvatskoj, u biću hrvatskoga naroda govori drukčijim jezikom – jezikom koji proizlazi ponajprije iz kršćanske nesebičnosti. Toliko je plodova koji pokazuju što stvara oduševljenje Duhom Svetim; što uspijeva prevladati povijesne mijene i udare; što se može suprotstaviti besmislu. U pitanju o vječnosti nalaze se i danas najvažnija pitanja za našu domovinu: Jer, tko ubija život u majčinu krilu, ne vjeruje u vječnost i život mu izmiče. Tko ne želi doprijeti do istine u valovima komunističkih laži, prihvaća biti neslobodan. Tko ugrađuje u zakone i propise nove

ideologije, strane duši hrvatskoga naroda, možda će imati trenutnu korist, ali svoj narod, osobito djecu i mlade, osuđuje na tugu i nesreću", upozorio je propovjednik.

Na kraju biskup je rekao kako nama danas treba ta ista snaga kakvu su imali branitelji Siska. „Da ne podlegnemo pred prijevarama prolaznoga koje nas guraju u razaranja iznutra. Stvarne obnove društvenoga života i zemaljskih stvarnosti jedva da može biti bez nadzemaljskih razloga. Ako i dalje mislimo da je moguće raznim programima, prijedlozima planova, bez povezanosti s dubljim nadahnućem, razvijati Hrvatsku, ne želimo razumjeti nužnost preobrazbe koja započinje suzbijanjem zaraze korupcije koja izvire iz komunističkoga totalitarizma i koja i dalje ozbiljno narušava zdravlje Hrvatske. I čini se da je upravo kod onih koji na takve pokazatelje odmahuju rukom, lako pronaći rukavce baš do toga izvora, premda je tih rukavaca sve više i teže je zamjetan glavni tok. Znamo da postoji dovoljno hrvatskoga srca koje može snažnije zakucati, ali moramo se pitati što nam je blago. I ako nađemo srce privezano uz zemaljsko, i dalje ćemo se čuditi kako je došlo do ruševina civilizacija. A pozvani smo vidjeti uzdignut križ koji u naslovu i ove katedrale u Sisku i u rukama blaženoga Alojzija Stepinca ispred nje drži i odgovor na početno pitanje: Zašto? Vрати nam srca k sebi, Gospodine", zaključio je biskup.

Susret ministranata Požeške biskupije u Voćinu

U voćinskom svetištu održan je 22. lipnja susret ministranata Požeške biskupije na kojem je euharistijsko slavlje predvodio biskup Antun Škvorčević.

Voćin, 22.6.2018. (IKA) - U voćinskom svetištu održan je 22. lipnja susret ministranata Požeške biskupije. Program je počeo okupljanjem ministrantskih skupina i molitvom u svetišnoj crkvi. Potom je povjerenik za pastoral duhovnih zvanja Marijan Pavelić održao katehezu o duhovnom pozivu. Dvojica kolegijska ministrantima su predstavila Kolegij Požeške biskupije, a dvojica aspiranata iznijela su svjedočanstvo o svom duhovnom pozivu. Središnja točka susreta bilo je euharistijsko slavlje koje je predvodio požeški biskup Antun Škvorčević.

Biskup je pozdravio nazočne svećenike, đakone, bogoslove i ministrante, izrazivši radost što su unatoč kiši došli na svoj godišnji susret u Voćin, ustvrdivši da kiša ne može pokvariti ono što nose u svom srcu. Biskup je spomenuo da su i đakoni koji će sutra biti zaređeni za svećenike nekoć bili ministranti, koji su osluškivali svoje srce i uz pomoć Isusove Majke prepoznali Božji poziv. Poželio je da svaki pojedini ministrant ima takvo srce koje zna slušati ono što mu Bog govori. Pozvao ih je da danas zajedno s Isusovom Majkom zahvale Bogu za dar duhovnih zvanja.

U homiliji biskup se osvrnuo na pobjedu hrvatske nogometne reprezentacije nad Argentinom. Ustvrдио je da je pobjedom od 3:0 hrvatska nogometna reprezentacija postala slavna u svijetu, a nama u domovini priredila veliku radost. Podsjetio je ministrante da ljudi, time što se raduju sportskim pobjedama, svjedoče kako su stvoreni za velike Božje pobjede, te da nam valja o njima razmišljati. Ustvrдио je da je Bog najveću pobjedu, onu nad smrću, ostvario za nas na Isusovu križu. Podsjetivši na istinu da smo rođenjem ušli u svijet u kojem postoji natjecanje između dobra i zla, te da onaj tko ne uspije pobijediti zlo, ostaje zarobljenikom smrti, biskup je naglasio da je Isus sa Zlim zaigrao najveću utakmicu, kako mi ne bismo ostali njegovim zarobljenicima i gubitnicima. Pozvao je ministrante da u životnoj utakmici ne dopuste Zlom da ih uvuče u svoju igru, nego da cjelovito budu Isusovi igrači dobrote i ljubavi, te s njime budu pobjednici. Podsjetio ih je kako svojim opredjeljenjem da

kao ministranti budu blizu oltara trajno svjedoče da žele biti dionicima one pobjede u kojoj je Isus Krist svojom ljubavlju na križu nadvladao Zloga. Poručio im je da idu najboljim putem onda kad su čvrsto povezani s Isusom Kristom i da neće izgubiti životnu utakmicu ako mu ostanu vjerni, sada kao ministranti, a kasnije na drugim razinama života. Još je pozvao ministrante da se na tom hodočašću obnove u radosti i ponosu što su ministranti, revni služitelji oltara na kojem Isus obnavlja žrtvu svoje pobjede na križu i čini ih njezinim dionicima.

Biskup je podsjetio na riječi sv. Pavla u prvom čitanju da Bog surađuje s onima koji ga vole, te kazao da ta apostolova tvrdnja napose vrijedi za nazočne svećenike kao i za đakone koji će sutra biti zaređeni za svećenike. Oni svjedoče da su razumjeli koliko ih Bog voli jer ih je pozvao da krenu svećeničkim putem, te su se spremno odazvali. Ustvrдио je da ima i onih koji su se na početku odazvali i krenuli tim putem, ali su onda odustali, i slikovito rečeno, izgubili utakmicu svoga duhovnog poziva. Rekao je da će petorica đakona u sutrašnjem svećeničkom ređenju ostvariti veliku pobjedu prvog dijela svoje životne utakmice. Međutim, naglasio je, pred njima se otvara njezin drugi dio u kojem po vjernosti Bogu u svom svećeničkom poslanju trebaju ostvariti konačnu pobjedu. Pozvao je ministrante da u toj utakmici njihova svećeničkog poslanja zdušno navijaju, tako da za njih mole zajedno s Isusovom Majkom, kojoj je on na križu predao ljubljenog učenika, i na neki način svakog svećenika. Marija je prva moliteljica za sve one koji nastoje biti vjerni Isusu Kristu i s njime biti pobjednici u utakmici života, poručio je biskup. Nazočne svećenike, đakone, bogoslove i ministrante povjerio je njezinu zagovoru, te poželio da se Božje posinstvo, primljeno u svetom krštenju, po njihovoj suradnji i vjernosti potpuno ostvari, i da po njima Hrvatska bude lijepa domovina, puna Božje blizine i ljudske radosti.

Nakon kraćeg odmora i okrepe ministranti su se ponovno okupili u crkvi gdje su im trojica mladih svećenika iznijeli svjedočanstvo o svom duhovnom pozivu. Program je završio zabavnim pub kvizom koji je vodio Marijan Pavelić.

Sjednica biskupa Zagrebačke crkvene pokrajine

Pod predsjedanjem zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića u Biskupskom ordinarijatu u Bjelovaru održana je 39. sjednica biskupa Zagrebačke crkvene pokrajine.

Bjelovar, 22.6.2018. (IKA) - U Biskupskome ordinarijatu u Bjelovaru u četvrtak 21. lipnja, na spomendan sv. Alojzija Gonzage, održana je 39. sjednica biskupa Zagrebačke crkvene pokrajine. Na čelu sa zagrebačkim nadbiskupom i metropolitom kardinalom Josipom Bozanićem, na sjednici su sudjelovali svi biskupi metropolije: varaždinski Josip Mrzljak, sisački Vlado Košić, križevački Nikola Kekić, bjelovarsko-križevački Vjekoslav Huzjak, te zagrebački pomoćni Ivan Šaško i Mijo Gorski.

Biskup-domaćin Huzjak u pozdravu je istaknuo da je Bjelovarsko-križevačka biskupija u svome devetogodišnjem hodu, premda mala, uronjena u cjelovitost življenja hrvatskoga društva, pri čemu osjeća i u njoj se odražavaju sve njegove poteškoće, među kojima se ističe smanjivanje broja ljudi, kako zbog iseljavanja, tako i zbog starenja stanovništva. U tome zahtjevnom ozračju biskupija nastoji biti nositeljica Radosne vijesti i pridonositi općemu boljitku te se ugrađuje u kulturu u njezinoj širini, prepoznajući i promičući svijetle primjere koji ljudima pružaju nadu i vraćaju povjerenje i sigurnost u raznim tjeskobama. Sjednica biskupa metropolije svakako pridonosi zajedničkim

naporima davanja odgovora na potrebe u duhu autentičnosti Crkve.

Kardinal je, osvrnuvši se na spomendan sv. Alojzija, uputio na važne poveznice, počevši od imena bl. Alojzija Stepinca u godini dviju obljetnica (120. obljetnica rođenja i 20. beatifikacije), na dan kada biskupi razmatraju pitanja trajne formacije svećenika i kada pripremaju hodočašće svećenika Metropolije u Krašić. Sjednica, rekao je kardinal, govori o zajedništvu biskupa koje se želi i dalje graditi i koje biskupi žive, bez obzira na povremeno stvaranje dojmova u medijima o raznim strujama i podjelama. Jasno je istaknuo da su biskupi jedinstveni u svim važnim crkvenim i društvenim pitanjima. Obratio se i medijskim djelatnicima koji se nalaze u teškoj zadaći, stavljeni pred razna očekivanja i zahtjeve. U svemu je važno da slijede glas savjesti i odgovorno vrše svoje poslanje.

Glede programa trajne formacije mlađih svećenika, uzevši u obzir dosadašnja iskustva i prijedloge samih polaznika, između ostalog je zaključeno da će se ona redovito organizirati unutar pojedinih biskupija, radi što veće povezanosti s dijecezanskim biskupom i oblikovati prema potrebama partikularne Crkve. U svakoj će biskupiji biti biskupijski koordinator za trajnu formaciju. Jednom će se godišnje organizirati zajednički tematski susret svih svećenika metropolije zaredenih tijekom posljednjih deset godina. Prvi takav susret bit će u Zagrebu 25. veljače 2019. godine. Povezanost među biskupijama u tim programima odvijat će se putem suradnje biskupijskih koordinatora

Osim o trajnoj formaciji, biskupi su se – kako to redovito čine pri kraju pastoralne godine – osvrnuli i na odgojna pitanja u Bogosloviji.

U srijedu 3. listopada 2018., točno na 20. obljetnicu beatifikacije kardinala Stepinca, svećenici metropolije sa svojim će biskupima hodočastiti u Krašić, mjesto rođenja i zatočeništva bl. Alojzija Stepinca. To je hodočašće lijepa prigoda za duhovnu obnovu kao i za učvršćivanje u svećeničkome pozivu i poslanju te u crkvenome zajedništvu.

Svećeničko hodočašće bl. Miroslavu Bulešiću

Svećenici Riječke metropolije i Zadarske nadbiskupije sa svojim biskupima i nadbiskupima hodočastili su 22. lipnja na mjestu koja su obilježila život bl. Miroslava Bulešića.

Lanišće, 22.6.2018. (IKA) - Hodočašće svećenika Riječke metropolije i Zadarske nadbiskupije na mjestu koja su obilježila život bl. Miroslava Bulešića održano je u petak 22. lipnja. S oko dvije stotine svećenika hodočastili su zadarski nadbiskup i predsjednik HBK mons. Želimir Puljić, riječki nadbiskup metropolit Ivan Devčić, gospićko-senjski biskup Zdenko Križić, krčki biskup Ivica Petanjak, umirovljeni biskup Mile Bogović te kao domaćini porečki i pulski ordinarij Dražen Kutleša i umirovljeni biskup Ivan Milovan. Hodočasnici su se okupili u Lanišću gdje je nakon uvodnog pozdrava biskupa Kutleše, nadbiskup Devčić započeo molitvu Srednjeg časa.

Mons. Kutleša u pozdravu je istaknuo kako je to hodočašće prigoda svećenicima i biskupima posvijestiti si svoj svećenički žar te ga potaknuti primjerom bl. Miroslava Bulešića. Ovdje je jedan mladi svećenik proživljavao svoju agoniju ali je na kraju pokazao da se zlo može pobijediti. U današnjem društvu vidimo mnogo zla, no ključno je pitanje koliko smo mi, svećenici, odlučni da se odupremo tome zlu. Isus je rekao da njegovi učenici jesu „u svijetu ali nisu od svijeta" i glavna stvar je upravo u tome da taj svijet treba pobijediti, i svaki koji pobijedi taj svijet, možemo reći da je sveti svećenik. Zato, draga braćo svećenici, pozvani smo u toj borbi izići kao pobjednici. Znamo da je teško, da su

dvojbe mnoge, da je neprijatelj jak, ali zato smo došli ovdje tražiti pomoć od bl. Miroslava Bulešića i onu snagu koja na je potrebna, i onda kada ponekad sumnjamo u sebe i svoje ideale. Zato želim da ovaj današnji susret bude poticaj svima nama, da svakoga od nas ohrabri da odavde krene hrabriji i čvršći. Svoje je obraćanje biskup Kutleša zaključio zahvalom biskupima koji su organizirali hodočašće, a na poseban način nadbiskupu Devčiću koji je inicirao ideju, sa željom da se susretnu biskupi i svećenici ove metropolije i Zadarske nadbiskupije. Mons. Kutleša zahvalio je i nadbiskupu Puljiću koji se pridružio toj inicijativi. Time smo pokazali zajedništvo i sve ono što trebamo činiti kao svećenici, da povezujemo jedni druge i da njegujemo ono što nas povezuje, da unapređujemo sve što nam je zajedničko i zajedno idemo prema jednom idealu, zaključio je mjesni ordinarij.

Zatim je vlč. dr. Josip Grbac, župnik Umaga i Murina koji je rođen u Lanišću, okupljenima približio što se točno zbilo toga kobnog 24. kolovoza 1947., u kojim je okolnostima ubijen bl. Miroslav, kojeg su pristaše komunističkog režima zaklali u župnoj kući u Lanišću na dan dijeljenja krizme. Dr. Grbac najprije je pojasnio društveno-povijesne okolnosti toga nemilog događaja, napomenuvši kako tijekom ratnih godina nije bilo dijeljenja sakramenta potvrde te je diljem Istre bilo mnogo djece koju je trebalo krizmati pa je tadašnji biskup Santin delegirao mons. Jakoba Ukmara, a Bulešić ga je pratio kao podravnatelj Pazinskog sjemeništa. Dr. Grbac osim nekih svojih sjećanja iz mladosti, kada se o tome ubojstvu po kućama govorilo u tajnosti, iznio je i brojne pojedinosti koje je saznao i tijekom snimanja dokumentarnog filma o toj temi. Napose je istaknuo sustavnu stigmatizaciju žitelja Lanišća kroz niz desetljeća nakon toga događaja te je zaključio kako su upravo oni jako dobro usvojili ono što je blaženik želio reći svojim životnim geslom „Moja osveta je oprost."

Nakon predavanja svećenici i biskupi obišli su župnu kuću i mjesto gdje je blaženik ubijen. Potom su otišli u Svetvinčenat, Bulešićevu rodnu župu. Ondje je molitveni uvod u misno slavlje, s brojnim citatima iz Duhovnoga dnevnika, izrekao vicepostulator u kauzi za kanonizaciju vlč. mr. Ilija Jakovljević. Njegovo je razmatranje zaključeno molitvom Litanija bl. Miroslavu Bulešiću.

Misno slavlje, u zajedništvu sa subraćom biskupima i okupljenim klerom predvodio je nadbiskup Puljić, a propovijedao biskup Milovan. On je, spominjući ulomak iz evanđelja o mučenju sv. Stjepana, usporedio bl. Bulešića s njime „po mladosti i predanju, po privlačnosti nutarnjoj i izvanjskoj, po žaru naviještanja i privlačenja ljudi Kristu, po spremnosti na potpuno predanje, bio mu je nalik i u samom trenutku umiranja, istim riječima zaključio je svoj ovozemaljski život, 'Isuse primi dušu moju'". Osvrnuo se na blaženikove zapise o tome s kakvim je uzvišenim ushićenjem on proživljavao svoje svećeničko ređenje, kako je bio „zaljubljen u svoje svećeništvo".

Biskup je nadalje iznio usporedbu koju je izrekao blagopokojni kardinal Franjo Kuharić u Svetvinčentu u obilježavanju 50. obljetnice Bulešićeva mučeništva: „Čitajući na stranicama Dnevnika sluge Božjeg, njegova razmišljanja, stavove, odluke... vidio sam: Pa to su ista razmišljanja, i stavovi kao kod kardinala Stepinca – ista vjera, isti duh." Propovjednik je dodao: „ista zaljubljenost u Krista, ista vjernost, dosljednost, neustrašivost, i ustrajnost u služenju Bogu i narodu."

Mons. Milovan napose je istaknuo: „Bl. Miroslav uzor je svećenicima. Noviji dokumenti Crkve doduše, govoreći o identitetu svećenika, stavljaju neke nove naglaske. Ipak bitni su elementi tog identiteta isti jučer i danas, nepromjenjivi.

Svećenikov odnos s Kristom, osjećaj crkvenosti svakoga čovjeka, eshatološka dimenzija njegova poslanja, nadnaravnost njegova zvanja... Svećenik je jučer i danas posrednik, čovjek svete službe, izabran i zaređen, uvijek u službi zajednice kršćana i on je prvi u službi evangelizacije svih ljudi... Na terenu, svećenik je, kao službenik Crkve, promicatelj i usklađivač različitih službi i karizmi, član jednog prezbiterija i u zajedništvu s mjesnim biskupom, uvijek sav za narod Božji." U tom kontekstu sazeo je bit onoga što je nadasve Miroslav Bulešić: „čovjek kristalno jasnog svećeničkog identiteta, ljudski, kršćanski i svećenički opredijeljen, u svakome trenutku svoga života jasno nam pokazuje kako se voli, živi i svjedoči svećeničko zvanje." Biskup je homiliju zaključio zazivom: „Blaženi Miroslave, hrabri nasljedovatelju Kristov, revni navjestitelju evanđelja, uzore svećeničkog poslanja - moli za nas!"

Misno slavlje u Svetvinčentu glazbeno je animirao žminjski Župni zbor sv. Mihovila.

Hodočašće je nastavljeno obilaskom Pazinskog kolegija, te zajedničkim objedom. Za to su hodočašće Porečka i Pulska biskupija, Vicepostulatura bl. Miroslava Bulešića, i Izdavačka kuća „Josip Turčinović" iz Pazina izdale liturgijsko-duhovni vodič.

Priopćenje Biskupijskoga ordinarijata u Sisku

Biskupijski ordinarijat u Sisku objavio je 23. lipnja priopćenje povodom izrečenih neistina sisačke gradonačelnice na skupu u Brezovici.

Sisak, 23.6.2018. (IKA) - Biskupijski ordinarijat u Sisku objavio je 23. lipnja priopćenje povodom izrečenih neistina sisačke gradonačelnice na skupu u Brezovici. Tekst priopćenja prenosimo u cijelosti:

Sisačka gradonačelnica prozvala je jučer u govoru na skupu u Brezovici Crkvu (katoličku), a kako su prenijeli mediji. Ona je netočno, bez ikakve argumentacije, za „aveti prošlosti", koje se tobože bude, okrivila „Crkvu i HDZ". Kako spomenuta dužnosnica ne može ni spomenuti riječ „križ" koji je u Brezovici postavilo Povjerenstvo za označavanje stratišta Sisačko-moslavačke županije, a posvetio sisački biskup, ona je rekla da je „taj kamen" financirala Crkva, što nije istina. Sisačko-moslavačka županija financirala je postavljanje „bijelih križeva" na mjestima masovnih grobnica, u koje su bačena tijela ubijenih Hrvata poslije II. svjetskog rata, a čije je postavljanje pokrenula Udruga hrvatskih domobrana, a biskup je bio na blagoslovu i molitvi za mrtve.

Zar se nema ni toliko humanosti te se želi zabraniti i molitvu za mrtve? No, to se ipak ne može zabraniti i nikada neće jer istina o komunističkim zločinima sve više izlazi na svjetlo ma koliko ju totalitarne aveti komunističke prošlosti i neokomunističke sadašnjosti nijekale i željele prikriti. Gradonačelnica govori i o „krivotvorinama" i „nepostojećim žrtvama", a činjenica je da su podaci koji su ispisani na ploči podno spomen-križa službeni podaci PU sisačko-moslavačke. Na kilometar i pol dugu stratištu u šumi Brezovici ubijeno oko 6000 ljudi, a na području Sisačko-moslavačke županije evidentirano je 119 masovnih grobnica s više od 45.000 tijela bešćutno ubijenih žrtava partizansko-komunističkih zločina počinjenih tijekom i neposredno poslije II. svjetskog rata.

Mi kao Crkva imamo pravo i dužnost ne dopustiti da se istina zaboravi i da se nametne šutnja o hrvatskoj prošlosti, što sigurno ne može voditi dobru u hrvatskoj budućnosti, te neprestano moliti za mrtve, da im Gospodin udijeli mir, kad ih neki ljudi ne žele ni vidjeti, i za žive da se odreknu zla, uvide istinu i prestanu s iznošenjem laži i stvaranja podjela.

Svećeničko ređenje u Zadru

Zadarski nadbiskup Želimir Puljić zaređio je 23. lipnja u katedrali Sv. Stošije za svećenike četvoricu đakona.

Zadar, 23.6.2018. (IKA) - Zadarski nadbiskup Želimir Puljić zaređio je za svećenike Tomislava Končurata iz župe sv. Lovre u Kalima, Ivana Jordana iz župe sv. Martina u Ljupču, Luku Šustića iz Sv. Stošije u Zadru te Leopolda Ninoslava Jagešića iz župe sv. Josipa u Zenici, monaha benediktinskog samostana na Čokovcu, za vrijeme svečanoga koncelebriranog slavlja koje je predvodio u subotu 23. lipnja u katedrali Sv. Stošije u Zadru.

U zahvalnosti Bogu za milosni dar četvorice novih svećenika, u propovijedi je nadbiskup govorio o trima ljubavima koje daju pečat identitetu svećenika, njegovoj posvetiteljskoj, učiteljskoj i pastirskoj službi. Prva ljubav je euharistija s kojom je svećenik misnički vezan i pozvan je biti drugi Krist. To znači posjedovati Isusove osjećaje, ljubiti njegovom ljubavlju, biti čovjek duboke euharistijske pobožnosti i duhovnosti. „Euharistija je svećeniku izvor snage i pokretač djelovanja, utjeha u nevolji i nagrada u vjernosti. Za njega misa nije samo obveza i posao, nego razlog i opravdanje njegova postojanja. Život svećenika mjeri se po njegovoj ljubavi prema misi. Misa izgrađuje svećenika, vjernika i Crkvu", rekao je mons. Puljić. Druga ljubav je Marija, Majka Božja i majka svećenika. „Svećenik je Isusov, ali i Marijin učenik. Od trenutka ređenja Marija posvaja svećenike jer u njima vidi svoga sina Isusa i ljubi ih i prati kao svoga Sina. To je prirodan odnos. Kao što je voljela svoga Sina, tako voli svoje svećenike koje je Isus postavio da propovijedaju i dijele njegove tajne. Marija je uvijek uz svećenike. Marijanska dimenzija presudna je u formiranju zrelog i plodonosnog svećeničkog života", istaknuo je nadbiskup. Treća ljubav očituje se u osjetljivosti za homilije, kateheze i govore Svetoga Oca, kao pokazatelj ljubavi prema pastiru sveopće Crkve. Nadbiskup je podsjetio da je mnogo svetaca gajilo osobitu ljubav prema Svetom Ocu. Sv. Katarina Sijenska papu je nazvala slatkim Kristom na zemlji. Sv. Franjo Asiški klečeći na koljenima tražio je papin blagoslov za svoj red. Ignacije Lojolski kao osobiti štovatelj pape ustanovio je posebni četvrti zavjet poslušnosti Svetom Ocu. Bl. Alojzije Stepinac prolio je svoju krv zbog vjernosti Rimskom biskupu, bl. Ivan Merz pronosio je osobitu ljubav prema papi. „I mi smo kao narod poznati po dvjema odlikama, kao Marijin narod i narod sv. Petra, osobito odani sv. Petru. Njegovanje euharistijske i marijanske pobožnosti u svjetlu katoličkog nauka kojem je Sveti Otac vidljivi garant i oslonac bila je i ostala bitna odlika svakog svećenika. Neka ređenje bude poticaj svećenicima da još više ljube euharistiju, štiju BDM i poštuju Svetog Oca. Neka nas ljudi prepoznaju po tom tropletu velikih svećeničkih ljubavi, kako bi svoj život sve više suobličavali otajstvu križa Gospodnjeg", potaknuo je nadbiskup Puljić.

U ime četvorice zaređenika koji su na kraju mise podijelili mladomisnički blagoslov, prigodnu riječ zahvale uputio je Ivan Jordan. Zahvalio je Bogu na daru života, milosti izabranja i posvećenja. „S čežnjom možemo gledati u povijest kad je svećenik bio poštovan, a svijet bio kršćanski. Više nije tako. U svijetu postoji dobro i za to dobro se isplati boriti. Svijet ne mijenja moć i sila, nego maleni čovjek, svatko od nas i svećenici koji predaju sve za ideal Isusa i njegovo kraljevstvo. To me tješi, daje hrabrost i jakosti. Ovaj svijet veliki je izazov za nas i poziv na obnovu kršćanstva, posvećenje Zapada. Ali najbitnije je shvatiti da je Isus taj koji mijenja povijest svijeta i koji je moćan. Ne ja. Ja svojim aktivizmom ne mogu ništa. Našom ucijepljenosti u Isusa ređenje ima smisla. Gospodin je uskrsnuo i zato ređenje ima

smisla, ima smisla boriti se", rekao je Jordan. Podsjetivši na misao sv. Josemarie Escriva: „Svijetu i Crkvi ne trebaju dobri svećenici. Svijetu trebaju sveti svećenici", jer „svaki svećenik koji imalo obavlja svoju dužnost je dobar svećenik", Jordan je puku preporučio svećenike u molitve, „da ih Gospodin digno iz straha od samoće, oslobodi okova srebroljublja i učini svjesnima da je njihova politika križ Isusa Krista i njegovo kraljevstvo".

U Sisku otvorena Kuća života „Emanuel"

Sisačka Udruga Betlehem, koja od 2013. brine za od društva i obitelji odbačene samohrane majke, trudnice i njihovu djecu, otvorila je 23. lipnja svoju drugu kuću u Sisku.

Sisak, 23.6.2018. (IKA) - Sisačka Udruga Betlehem, koja od 2013. godine brine za od društva i obitelji odbačene samohrane majke, trudnice i njihovu djecu, otvorila je u subotu 23. lipnja svoju drugu kuću u Sisku. Tom prigodom kuću je blagoslovio sisački biskup Vlado Košić, a otvorenju su nazočili i osnivač Udruge o. Marko Glogović, domaći župnik mons. Zdravko Novak, kancelar biskupije mr. Janko Lulić, dekan Sisačko-katedralnoga dekanata Krešimir Bulić, župnik sisačke župe Pohoda BDM Ivan Grbešić, predsjednica Udruge Iva Matijašević, korisnice te brojni prijatelji i volonteri.

Kuća života „Emanuel" nedavno je kupljena zahvaljujući donaciji vjernika Hrvatskih katoličkih misija u Sydneyju, Frankfurtu i Stuttgartu, a ima smještajni kapacitet za osam majki i njihovu djecu. U kući će korisnicama biti pružena materijalna, duhovna i psihološka podrška, a cilj je da se one tu osjećaju voljene sigurne i prihvaćene. U budućnosti je plan Udruge i razvijanje socijalnih usluga za samohrane majke i trudnice te razvijanje svijesti o važnosti majčinstva i kršćanskog odgoja djece.

U ime svih majki i volontera okupljenima je na dolasku zahvalila predsjednica Iva Matijašević. Ona je istaknula kako je ova kuća znak da Bog nije zaboravio one odbačene, prezrene i najmanje. Matijašević je zahvalila svim donatorima kao i biskupu Košiću i Sisačkoj biskupiji na dosadašnjoj pomoći, a posebno svim volonterima koji su uređivali kuću i tako u nju ugradili svoju ljubav.

Svoje svjedočanstvo izrekla je i bivša korisnica Dorotea Vidas, istaknuvši kako joj je boravak u kući promijenio percepciju gledanja na svijet jer je shvatila da ipak postoji netko tko bi se brinuo o njoj i njezinoj djeci u trenutku kada sama nije imala snage krenuti dalje.

Osnivač Udruge o. Marko Glogović podsjetio je kako je to šesta kuća samohranih majki i djece, te kako nakon što je sisačka Kuća Malog Isusa bila najmanja njihova kuća, Kuća života „Emanuel" jedna je od najvećih. Pojasnivši naziv kuće, Glogović je rekao kako su željeli da taj naziv Emanuel – Bog je s nama, bude misija, karizma i poruka Udruge gradu Sisku.

Čestitavši svima to veliko postignuće, biskup Košić rekao je kako ova Udruga svima govori da se mi kršćani radujemo životu, podupiremo, poštujemo i molimo za svaki život. Biskup rekao kako danas nažalost živimo u takvom vremenu gdje se kršćani ismijavaju, podmeću im se laži, a Crkvu se napada, ali kako ne smijemo dopustiti da nam takvi aveti sadašnjosti kroje budućnost već kao što je poručila Majka Terezija budućnost će nam krojiti svetost, ljubav prema Bogu, poštovanje života i naša zajednička povezanost u Crkvi.

U glazbeno-scenskom dijelu programa otvorenja nastupila su djeca iz župe Budaševo te Molitvena zajednica Srca Isusova iz Siska.

Svećeničko ređenje u Rijeci

Riječki nadbiskup Ivan Devčić podijelio je 23. lipnja u katedrali Sv. Vida sakrament svetog reda salezijancima don Mariju Bobiću, don Mati Kujundžiću, don Josipu Petrčiću i don Ivanu Širiću.

Rijeka, 23.6.2018. (IKA) - Riječki nadbiskup Ivan Devčić podijelio je 23. lipnja u riječkoj katedrali Svetog Vida sakrament svetog reda salezijancima don Mariju Bobiću, don Mati Kujundžiću, don Josipu Petrčiću i don Ivanu Širiću. To je ni mjesec dana nakon posjeta salezijanskoga vrhovnog poglavara don Angela Fernandez Artimea bio novi povijesni dan za Hrvatsku salezijansku provinciju sv. Ivana Bosca i to u Rijeci gdje salezijanci ove godine obilježavaju stotu obljetnicu svoje prisutnosti.

Svećeničkom ređenju uz roditelje, rodbinu, prijatelje i mnoštvo mladih nazočili su i brojni svećenici: salezijanci iz Hrvatske salezijanske provincije i raznih odgojnih zajednica iz Italije, franjevci i dijecezanski svećenici. Uz provincijala don Tihomira Šutala prisutni su bili i ravnatelji zajednica u kojima su boravili ređenici: don Marek Chrzan iz Torina, don Antonio Sanna iz Genzana kod Rima, don Giovanni Lo Grande iz Rima i don Mladen Delić iz Podsuseda u Zagrebu. Među svećenicima bili su još njihov magistar iz novicijata don Carlo Maria Zannoti, ravnatelj u bogosloviji don Luigi Testa, župnik iz zagrebačkog Stenjeva don Vjekoslav Meštrić, bivši provincijal don Pejo Orkić, don Milan Ivančević i don Dragutin Detić, ravnatelji zajednice u Podsusedu gdje su ređenici započeli svoj odgojni hod prema svećeništvu, i mnogi drugi koji su ih pratili tijekom njihova odgojnog razdoblja.

Mons. Devčić homiliju je započeo „s velikom zahvalnosti Gospodinu zbog slavljenja svećeničkog reda." Riječki nadbiskup u uvodu je dodao „kako u euharistiji želimo zahvaliti Gospodinu za mnoge plodove pastoralnog rada i evanđeoskog svjedočenja duhovnih sinova svetog Ivana Bosca u našem gradu i kvarnerskom kraju."

Govoreći o Gospodinu „koji nam posebno želi biti na pomoć po otajstvu euharistije", mons. Devčić istaknuo je kako Gospodin „među mnogim načinima kojima nam dolazi u pomoć svakako su i svećenici kojima je dao vlast da u Njegovo ime, u uskoj suradnji s biskupom, tj. u zajedništvu Crkve, naviještaju riječ spasenja i slave otajstva vjere po kojima nam se sam dariva jačajući nas otajstvenim kruhom svoga presvetog tijela i krvi, oprastajući nam grijeh, nadahnjujući nas svojim svetim Duhom i sabirući nas tako u duhovnu zajednicu Crkve, koja je njegovo mistično tijelo."

Mons. Devčić pozvao je i na molitvu Gospodinu: „Molimo, stoga, Gospodina da ovoj četvorici naše braće koju posvećujemo za prezbitere udjeli sve milosti potrebne kako bi tu uzvišenu službu mogli časno obnašati, ugledajući se u Dobrog Pastira koji svoj život polaže za svoje ovce. ... Svećenicima je spas duša vrhovni zakon i najsvetije pravilo kojeg se u svom životu i djelovanju trebaju stalno držati, kako bi mogli spasiti i sebe i druge."

„Svećenstvo je plod Božje i čovjekove ljubavi", istaknuo je nadbiskup. Napomenuo je važnost slavljenja euharistije, sakramenta pomirenja u brizi za onima koji su se udaljili od Crkve. Govoreći o skrbi o djeci i mladima što je utkano karizmatičkoj vjernosti koju salezijanci imaju rekao je: „Da bi djecu i mlade doveli do Gospodina trebat ćete neumorno uklanjati brojne prepreke koje im suvremeno društvo na putu do Njega postavlja. A nerijetko smo i mi sami prepreka. Zato Gospodin vama i svima nama poručuje isto što i svojim prvim učenicima: 'Pustite dječicu k meni: ne prijećite im jer takvih je kraljevstvo nebesko!'" (Mk 10,14).

Na kraju homilije mons. Devčić govorio je o sinovskom odnosu svećenika prema Blaženoj Djevici Mariji. Izdvojio je

riječi sv. Ivana Pavla II. „Svećenička duhovnost ne može se smatrati potpunom, ako ozbiljno ne prihvaća oporuku Krista raspetoga koji htjede povjeriti Majku ljubljenom učeniku i, po njemu, svim svećenicima pozvanima nastaviti njegovo otkupiteljsko djelo.“ Riječki nadbiskup završio je propovijed riječima: „Dopustite joj da vas ona, Majka našeg Velikog svećenika, trajno na vašem svećeničkom putu prati i zagovara.“

Ceremoniju svećeničkog ređenja animirao je nadbiskupijski ceremonijar vlč. Piotr Modrzrejewski, a liturgijsko pjevanje glazbeni sastav Sanctus iz župe Marije Pomoćnice iz Rijeke uz podršku članova vokalnoinstrumentalnog sastava Ivan Pavao II iz župe Marije Pomoćnice sa zagrebačke Knežije.

Svećeničko ređenje u požeškoj katedrali

Biskup Antun Škvorčević tijekom euharistijskog slavlja u požeškoj katedrali 23. lipnja zaredio je za svećenike petoricu đakona Požeške biskupije.

Požega, 23.6.2018. (IKA) - Požeški biskup Antun Škvorčević tijekom euharistijskog slavlja u požeškoj katedrali 23. lipnja zaredio je za svećenike petoricu đakona Požeške biskupije: Marka Dušaka iz župe Uznesenja Blažene Djevice Marije u Novoj Bukovici; Dejana Ilića iz župe sv. Ivana Krstitelja u Badljevinu; Kristijana Perića iz župe Pohoda Blažene Djevice Marije u Voćinu; Josipa Prpića iz župe sv. Augustina Biskupa u Velikoj i Ivana Rončevića iz župe bl. Ivana Merza u Slatini. Na slavlju su uz brojne svećenike - među kojima su bili i poglavari Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu rektor Anđelko Koščak, duhovnik Vlado Razum i prefekt Mislav Kutleša - sudjelovali bogoslovi, roditelji ređenika te vjernici iz njihovih rodnih župa na čelu sa župnicima.

Pozdravljajući sve nazočne, biskup je rekao da se ovih dana radujemo sportskim pobjedama hrvatske nogometne reprezentacije, a danas se radujemo Božjoj pobjedi u petorici mladih ljudi koji su se odazvali na njegov poziv. Ustvrdio je da su oni svojom mladenačkom ozbiljnošću taj Božji poziv prihvatili i s njime surađivali. Zahvalio je Bogu za taj dar. Kako bi na najdublji način bili dionici otajstvenog događaja, biskup je potaknuo sudionike slavlja da u srcu provjere što ih je možda kroz njihovu sebičnost, slabosti i grijeha ostavilo na plićini postojanja, te ih je pozvao na iskreno pokajanje.

U homiliji biskup je podsjetio na radost koja je preplavila Hrvatsku nakon pobjede njezine nogometne reprezentacije na svjetskom prvenstvu u Rusiji s 3:0 nad Argentinom. Peterostruki „evo me“ ređenika za svećenike nazvao je Božjom pobjedom u njihovim životima s 5:0. Ustvrdio je da je radost zbog sportske pobjede ili nekih drugih ljudskih uspjeha kratkotrajna i prolazna a da Božje pobjede u nama donose sreću. Protumačio je to na temelju naviještenog ulomka iz Knjige ljetopisa gdje sveti pisac podsjeća kako su Judejci nakon smrti velikog svećenika Jojade počeli štovati krive bogove u uvjerenju da će time postići boljitak. Prorok Zaharija, sin Jojadin, napunjen Duhom Božjim zapitao ih je zašto neće da budu sretni kroz obdržavanje Gospodnjih zapovijedi, nego ostavljaju Boga te i on ostavlja njih. Biskup je kazao kako je Bog skrojio ljudsko srce na mjeru svoje prisutnosti u njemu koja ga jedino može učiniti trajno radosnim i sretnim. Izrazio je uvjerenje kako su to razumljela petorica ređenika, koja će po sakramentu svetoga Reda biti ispunjena Isusovim Duhom da bi mogli svjedočiti u hrvatskom društvu kako čovjek postiže pravu sreću kad voli Boga kao prvoga i najvažnijega, i kad se svakoga dana trudi biti u skladu s njegovim naumom.

Govoreći o evanđeoskom ulomku u kojem Isus svoje sunarodnjake upozorava kako čovjek ne može u isto vrijeme

služiti dvojici gospodara - Bogu i bogatstvu - biskup je pozvao sudionike slavlja da provjere čemu ili kome zapravo služe svojim riječima i djelima, cijelim svojim životom. Čovjek koji izabire služiti Bogu stoji na najčvršćem tlu s kojega ima najbolji pogled na vječnost, pobjedu života nad smrću koju je za nas ostvario Sin Božji, Isus Krist svojom mukom i smrću na križu. Kroz križ Isusov vjernik vidi do kamo je Bog pozvao čovjeka i omogućio mu da bude sretan u njegovoj blizini. Biskup je izrazio uvjerenje da su ređenici tijekom višegodišnjeg promišljanja, slijedeći trag koji je Bog i upisao u njihovo srce, otkrili njegovu istinu o njima samima i razumjeli kako on želi da kao svećenici pomažu ljudima te i oni služe jedino njemu koji ih je stvorio iz ljubavi i koji željno očekuje da ih na koncu života svojom ljubavlju zagri u vječnosti. Sreća je u svom životu ostvarivati projekt koji je Bog za nas smislio, biti sav slobodan za njega, ustvrdio je biskup.

To na svoj način obrazlaže Isus u današnjem evanđelju kad potiče učenike neka se tjeskobno ne brinu za svoj tjelesni život, nego da im uvijek na prvom mjestu bude ono što je Božje, stvarnost koju on naziva kraljevstvo nebesko. Izrazio je radost što su ređenici prihvatili biti poslanicima tog Božjeg prioriteta u našoj hrvatskoj domovini, uvjereni da će im po Isusovu obećanju sve drugo biti dodano. Kazao im je da danas nastupaju pred Isusa Krista i da u sakramentu svetoga Reda polažu svoju sudbinu u tu njegovu ljubav, da ih on opećuje snagom svoga Duha kako bi usred Božjeg naroda bili njegova vidljiva slika. Pozvao je ređenike neka s velikim povjerenjem i poniznošću omoguće Isusu Kristu da ih on zagri u sakramentu svetoga Reda, te se on pokaže jačim i moćnijim od svih njihovih nemoći, slabosti pa i grijeha. Potaknuo ih je neka ga zamole da ih ispuni svojim Duhom, kako bi mogli hrvatskim ljudima uvjerljivo svjedočiti tko su oni s Božjih polazišta, te da će pravu sreću postići jedino po Isusovoj ljubavi koja je išla za nas na križ. Još im je kazao neka - slaveći svete sakramente, napose svetu misu - budu produžena Isusova ruka koja slabom čovjeku na zemaljskom putu pruža moć i snagu njegova križa, da svojim služenjem pomognu kako bi kraljevstvo Božje bilo naša hrvatska sreća. Nazočnim pak vjernicima poželio je neka im današnje slavlje bude poticajom da se tjeskobno ne brinu za svoj tjelesni život, da se odupru utjecajima suvremenih ideologija, te živeći u čvrstoj povezanosti s Isusom Kristom, jedinim gospodarom svoga života, budu na koncu s njime i pobjednici.

Na svršetku slavlja biskup je novozaređenim svećenicima čestitao pridruženje Kristu, Glavi po svetom ređenju, te je poželio da im bude sretan i siguran korak kojim će krenuti iz Katedrale u služnje Božjem narodu. Čestitao je i zahvalio njihovim roditeljima te drugim članovima obitelji, njihovim župnicima i vjernicima njihovih župa, te poglavarima Bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu. Povjerio je novozaređene svećenike ustrajnim molitvama nazočnih vjernika, te je na njihove živote i poslanje zazvao Božji blagoslov. Slavlje prezbiterskog ređenja pjevanjem je uvećao mješoviti katedralni zbor pod ravnanjem Marija Večerića.

Svećeničko ređenje u Splitu

Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić predvodio je 23. lipnja u splitskoj konkatedralnoj crkvi Sv. Petra svečano euharistijsko slavlje i za prezbitere zaredio desetericu đakona.

Split, 23.6.2018. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić predvodio je u subotu 23. lipnja u splitskoj konkatedralnoj crkvi Sv. Petra svečano euharistijsko slavlje za vrijeme kojega je za prezbitere zaredio desetericu đakona. Na naslov Splitsko-makarske nadbiskupije zaređeni su don Danko Kovačević (župa Gospe od Milosrđa, Žnjan - Split) i don Stanko Kačunić (župa Svih svetih, Putišići - Donji Dolac), na naslov Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Ivan Marija Đuzel (župa sv. Franjo Asiški, Imotski), fra Jerko Kolovrat (župa sv. Franjo Asiški, Imotski), fra Dejan Međugorac (župa sv. Ante Padovanskog, Knin), fra Ante Prološćić (župa Uznesenja BDM, Klis), fra Ignacije (Milan) Sladoja (župa Čudotvorne Gospe Sinjske, Sinj) i fra Toni Šimunović Erpušina (župa sv. Luke, Otok), a na naslov Hrvatske dominikanske provincije Navještenja BDM fr. Marko Dokoza (župa Uznesenja BDM, Belafuža – Zadar) i fr. Ante Gavranović (župa Srca Marijina, Skopaljska Gračanica, BiH).

„Danas smo se svi zajedno okupili u radosti rađanja i novosti naše Crkve zahvaljujući daru Božjem - deseterici novih ređenika“, rekao je nadbiskup Barišić u uvodu te pozdravio sve okupljene, posebno provincijala Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joška Kodžomana, provincijala Hrvatske dominikanske provincije fr. Slavka Sliškovića, generalnog vikara Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslava Vidovića, pastoralnog vikara mons. Nedjeljka Antu Ančića, odgojitelje ređenika, profesore, brojne svećenike, redovnike i redovnice, kandidatice, bogoslove, sjemeništare te obitelj, rodbinu i prijatelje ređenika.

U homiliji nadbiskup je ređenima kazao da nisu tu pred oltarom slučajno već kao plod Božje ljubavi koja je bacila pogled na njih i pozvala ih da je slijede. „Vjerujem da ste pomislili da ste neprikladni i nedostojni. No, Gospodin vas poznaje, prati i u ljubavi njeguje još od krila materina. Dao vam je najveće dostojanstvo - ljubljene djeca Božje. I ne brinite, dat će vam svoga Duha da imate hrabrosti živjeti ovaj poziv, kao što je dao mnogima prije vas, i pratit će vas na ovom putu služenja njemu i povjerenom vam narodu“. Naglasio je kako je puno onih koji su ih na putu do svećeništva pratili svojom ljubavlju i molitvom. „Izmolila vas je ljubav vaših roditelja, obitelji, vaše župe i čitave Crkve. Zato ste pozvani da budete ljudi molitve. Jedino tako ćete moći razumjeti narav svog poslanja, ljubav iz koje izvirete i prostor blizine kojim vas Bog šalje braći i sestrama. Molitva je vaš kruh svagdanji. Izmoljeni ste za molitelje“. Istaknuo je kako je najvažnije spomenuti Isusovu svećeničku molitvu u kojoj je svaki svećenički poziv začat, potom je rođen u Crkvi ređenjem, a treba rasti među braćom i sestrama. Poručio im je da će pravi svećenici moći biti samo ako budu Bogu prijatelji i ako se svakodnevno budu napajali na izvoru ljubavi i milosrđa – Isusu Kristu. „Tu ljubav potrebnu za svoje zvanje i za odnose prema bližnjima moći ćete osjetiti samo ako budete osluškivali ritam Božjeg srca, a čuti ga možete ako ga slušate pažljivo, u tišini i sabranosti“, zaključio je mons. Barišić. Zaželio je da im dan ređenja još više osvijesti veličinu dara svećeništva, a njihov život bude na radost i spasenje mnogima.

Nakon homilije uslijedio je središnji čin ređenja, polaganje ruku i posvetna molitva, koje je tumačio don Ivan Urlič, vicerektor Centralnoga bogoslovnog sjemeništa u Splitu. U nastavku euharistijskog slavlja mladomisnici su se pridružili nadbiskupu za stolom Gospodnjim. Nakon popričesne

molitve okupljenima se uime Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja obratio provincijal fra Joško Kodžoman, koji je istaknuo kako na današnji dan slavimo dar Božjeg poziva i ljudskog odaziva. Obračujući se novozaređenim svećenicima rekao je da vjeruje da će biti iskreni i predani služitelji i slavitelji sakramenata i svih otajstava vjere, uvijek odani Crkvi. „Neka vas sam Krist pouči i nadahne kako biti vjeran i vjerodostojan u naviještanju Radosne vijesti. Neka vam pomogne u nastojanju da svojim ljudskim i profesionalnim karizmama obogatite vjernike s kojima budete radili“. Provincijal je naglasio kako se preko njih Bog želi proslaviti u današnjem svijetu, proglasiti istinu i ostaviti duboki trag ljubavi u svim ljudima. „Neka vas Gospodin blagoslovi mirom, prati savjetom i mudrošću koju ćete crpiti kroz molitvu i neka vam podari sve potrebne milosti kako bi uvijek ostali njegovi i bili radosni u svojoj svećeničkoj službi“, zaključio je provincijal Kodžoman. Čestitkama se pridružio i provincijal Hrvatske dominikanske provincije fr. Slavko Slišković. „Želim da radost današnjeg dana bude u vama prisutna cijeloga života kako bi mogli biti istinski nositelji i navjestitelji Radosne vijesti. Sačuvajte obećanja koja ste danas Kristu dali da i potpomognuti ustrajnom molitvom ostali odvažni i odgovorni u povjerenju vam službi. Neka vas Bog blagoslovi“, istaknuo je fr. Slišković.

Misno slavlje, koje je pjesmom uveličao župni mješoviti zbor, završeno je himnom „Tebe, Boga hvalimo“. Obiteljsko i prijateljsko druženje nastavilo se zajedničkim blagovanjem. Stanko Kačunić, sin Domagoja i Danijele r. Cvitković, rođen je 22. travnja 1993. u Splitu. Rodna župa mu je Svih svetih, Putišići- Donji Dolac, a pastoralni praktikum obavlja u župi Gospe od Milosrđa na Žnjanu u Splitu. Danko Kovačević sin je Milana Ratimira i pok. Grozdane, rođen 26. lipnja 1980. u Splitu. Iz župe je Gospe od Milosrđa na Žnjanu u Splitu, a pastoralni praktikum obavlja u župi sv. Petra u Splitu.

Jerko Kolovrat sin je Miljenka i Antonije r. Rebić, rođen 20. svibnja 1991. u Imotskom. Rodna župa mu je sv. Franjo Asiški - Imotski, a pastoralni praktikum obavlja u župi Gospe van grada u Šibeniku. Dejan Međugorac, sin pok. Stipe i Ankice r. Štrbac, rođen je 25. srpnja 1991. u Zenici. Iz župe je sv. Ante Padovanskog u Kninu, a pastoralni praktikum obavlja u župi sv. Ante u Drnišu. Ante Prološćić, sin Ivana i Marte r. Parać, rođen je 22. listopada 1987. u Splitu. Župa mu je Uznesenja BDM na Klisu, a pastoralni praktikum obavlja u župi sv. Ilije u Metkoviću. Ignacije Milan Sladoja sin je Mihovila i Dragice r. Žigo, rođen 12. siječnja 1986. u Sinju. Rodna župa mu je Čudotvorne Gospe Sinjske - Sinj, a pastoralni praktikum obavlja u župi sv. Ante Padovanskog, na Šubićevcu u Šibeniku. Toni Šimunović Erpušina, sin Milana i Anke r. Ajdučić, rođen je 14. siječnja 1994. u Sinju. Iz župe je sv. Luke u Otoku, a pastoralni praktikum obavlja u župi Čudotvorne Gospe Sinjske u Sinju. Ivan Marija Đuzel, sin Damira i Anđlike r. Jonjić, rođen je 10. ožujka 1989. Roda župa mu je sv. Franjo Asiški, Imotski, a đakonski praktikum obavlja u župi Majke Božje Lurdske u Zagrebu.

Anto Gavranović sin je Ivica i Mirjane rođ. Radić, rođen 30. listopada 1992. u Uskoplju (BiH). Župa mu je Uznesenja BDM na Pagu. Đakonski praktikum obavlja u župi Gospe od Ružarija u Splitu. Marko Dokoza sin Jose i Ivane rođ. Žilić, rođen je 21. svibnja.1992. u Zadru. Župa mu je Uznesenja BDM – Belafuža, Zadar, a trenutačno je na studiju u Fribourgu.

Nova Vrhovna uprava Družbe sestara služavki Maloga Isusa

Na XIX. redovitom Generalnom kapitulu u Duhovno-obrazovnom centru Marijin dvor u Lužnici – Zaprešić za vrhovnu glavaricu izabrana je s. M. Marija Banić.

Lužnica, 23.6.2018. (IKA) - Družba sestara Služavki Maloga Isusa od 18. do 28. lipnja održava svoj XIX. redoviti Generalni kapitul u Duhovno-obrazovnom centru Marijin dvor u Lužnici – Zaprešić s temom „Služavka Maloga Isusa, glasnica Radosne vijesti“.

U Izbornom dijelu Kapitula 23. lipnja izabrana je nova Vrhovna uprava Družbe. Za vrhovnu glavaricu izabrana je s. M. Marija Banić, a prva savjetnica i zamjenica vrhovne glavarice je s. M. Anđa Vranješ. Druga savjetnica i tajnica je s. M. Mirjam Dedić, treća savjetnica i ekonomica s. M. Vedrana Krstičević, četvrta savjetnica s. M. Anđelina Perić, te peta savjetnica s. M. Imakulata Lukač.

Dr. Anti Bekavcu priznanje općine Tounj

Na svečanoj sjednici općinskog vijeća u povodu Dana općine Tounj, 24. lipnja, blagdan nebeskog zaštitnika župe Rođenja sv. Ivana Krstitelja, župniku fra Anti Bekavcu uručeno priznanje općine.

Tounj, 24.6.2018. (IKA) - Povodom blagdana nebeskog zaštitnika župe Rođenja sv. Ivana Krstitelja iz Tounja kao i Dana općine Tounj, 24. lipnja, koji se slavi istoga dana održana je svečana sjednica općinskog vijeća Tounja. Pod predsjedanjem predsjednika općinskog vijeća Nikole Katića i načelnika Ivica Sopeka, općina je dodijelila i četiri priznanja zaslužnim pojedincima i tvrtkama a jedan od dobitnika je i župnik Tounja i Kamenice dr. fra Ante Bekavac. Kako se ističe u obrazloženju, dr. fra Ante Bekavac priznanje je dobio za poseban doprinos u očuvanju vjerske, zaštićene, tradicijske, kulturne i povijesne baštine općine Tounj, na uređenju župnog dvora i crkve Sv. Ivana Krstitelja arhitekta Hermana Bollea kao i crkve Sv. Mihovila u Kamenici. Dakle, župnik Tounja fra Ante Bekavac svojim odgovornim i skrbnim djelovanjem osim na pastoralnom planu u samo dvije godine učinio je puno toga u općini Tounj te je shodno tome prepoznat njegov rad čime je zaslužio općinsko priznanje, koje mu je uručeno na sam blagdan, 24. lipnja.

Gimnazijski djelatnici posjetili Požegu

Požeški biskup Antun Škvorčević primio je u nedjelju 24. lipnja u Biskupskom domu djelatnike Nadbiskupijske klasične gimnazije „don Frane Bulić“ iz Splita na čelu s ravnateljem don Josipom Dukićem.

Požega, 24.6.2018. (IKA) - Požeški biskup Antun Škvorčević primio je u nedjelju 24. lipnja u Biskupskom domu djelatnike Nadbiskupijske klasične gimnazije „don Frane Bulić“ iz Splita na čelu s ravnateljem don Josipom Dukićem. Susret je započeo u drevnoj požeškoj crkvi Sv. Lovre gdje je biskup gostima prikazao osamstoljetnu povijest toga zdanja, predstavljajući im napose srednjovjekovne troslojne zidne freske oslike. Prikazao im je odgojno-obrazovnu i kulturnu djelatnost isusovaca nakon oslobođenja Požege od Osmanlija, te nastojanja zagrebačkog biskupa Franje Thauszyja u obnovi ovih prostora po ustanovama koje je u Požegi podigao: Sjemenište, Akademiju, Subalterni konzistorij, zgradu današnje katedrale. Osnutkom Požeške biskupije 1997. godine, višestoljetna kulturno-povijesna baština dobiva novu valorizaciju, a isusovačka odgojno-obrazovna djelatnost koju

su započeli isusovci na ovim prostorima, nastavlja se u katoličkim školama Požeške biskupije i Kolegiju. Potom se biskup zadržao s gostima iz Splita u prostorima Biskupskoga doma te ih upoznao s Povijesnom knjižnicom Požeške biskupije. Pod vodstvom predstojnika Ureda za Katoličke škole u Požeškoj biskupiji Ivica Žuljevića splitski gimnazijski djelatnici posjetili su požešku katedralu i slavili misu, a nakon toga razgledali su zgradu požeške Katoličke gimnazije i Katoličke osnovne škole, Riznicu katedrale i Dijecezanski muzej.

Na Svetoj Geri zajednička proslava Dana državnosti

U nedjelju 24. lipnja u povodu Dana državnosti prijateljskih Republika Hrvatske i Slovenije održana je zajednička proslava na Svetoj Geri.

Stojdraga, 24.6.2018. (IKA) - U nedjelju 24. lipnja u povodu Dana državnosti prijateljskih Republika Hrvatske i Slovenije (koji se službeno obilježava dan kasnije 25. lipnja) održana je zajednička proslava državnog praznika na Svetoj Geri. Proslava je počela misom koju je u slovenskoj crkvi Sv. Jere predvodio šentjernejski dekan preč. Tone Trpin, a suslužili su grkokatolički svećenici Žumberačkoga vikarijata župnik iz Metlike o. Mihajlo Hardi i župnik iz Radatovića o. Zinovije Zastavni. Molitva za obje države održava se tradicionalno na najvišem vrhu Žumberka gdje se već stoljećima susreću vjernici sa obje strane granice. Na tome mjestu granica je tek simbolična jer ovo nas mjesto zapravo spaja a ne razdvaja - moglo se čuti među vjernicima koji su pristigli na proslavu iz raznih mjesta Hrvatske i Slovenije. Nakon euharistijskog slavlja prisutne su ispred grkokatoličke crkve Sv. Ilije pozdravili predstavnici lokalnih vlasti, lovačkih i kulturnih udruga, a druženje je nastavljeno u duhu iskrenog prijateljstva i dobrosusjedskih odnosa.

Zlatni svećenički jubilej don Šime Kevrića

Don Šime Kevrić, svećenik Zadarske nadbiskupije, proslavio je pedeset godina svećeništva 24. lipnja svečanim misnim slavljem u katedrali Sv. Stošije u Zadru gdje je na taj dan 1968. g. zaređen za svećenika.

Zadar, 24.6.2018. (IKA) - Don Šime Kevrić, svećenik Zadarske nadbiskupije, proslavio je pedeset godina svoga svećeništva u nedjelju 24. lipnja svečanim misnim slavljem u katedrali Sv. Stošije u Zadru gdje je baš na taj datum, 24. lipnja 1968. g., zaređen za svećenika po rukama zadarskog nadbiskupa Marijana Oblaka. Misno slavlje predvodio je i propovijedao katedralni župnik don Josip Radojica Pinčić, ujedno i nekadašnji don Šimin župljanin. Taj je zlatni svećenički jubilej bio osobito dirljiv jer ga je zlatomisnik don Šime, „do jučer“ okretan i pokretljiv svećenik, došao proslaviti iz Opće bolnice Zadar gdje boravi na liječenju zadnjih mjesec dana. Unatoč iznenadnom završetku u invalidskim kolicima i tjelesnom trpljenju koje ga je zadesilo, zahvalno je želio proslaviti Boga za svoje svećeništvo.

„Želim izraziti Gospodinu zahvalnost za sve godine svoga služenja Crkvi u Zadarskoj nadbiskupiji, kako je i geslo moga zlatnog misništva: 'Gospodin je bio uza me, on me krijepio' (2 Tim 4,17). Mislio sam na drugi način proslaviti jubilej, ali ovo je Božja volja i ovo treba primiti kao Božji dar. Neka taj jubilej bude poticaj za nova svećenička i redovnička zvanja. Ne smijemo se bojati. Krist je s nama“, rekao je don Šime u obraćanju prisutnima na kraju mise, u zahvalnosti svim sudionicima, među kojima su bili i njegova rodbina, svećenici, redovnice i ostali puk. Podsjetio je na svoje mladomisničko geslo „Isus Krist je isti jučer i danas i

zauvijek će biti isti" (Hebr 13,8). „Ponosan sam na svaku moju župu i sve suradnike, ljude koji su pokazivali da ljube Crkvu, svoj narod, da vole svoje svećenike. Bez obzira na naše ljudske pogreške, oni su nas nosili, svi koje smo pripremali za primanje sakramenata. Zahvaljujem za sve što sam mogao činiti u Isusu koji me krijepio. Budite uvijek uz svoje svećenike i pomozite im da budu dobri u služenju Crkvi i ljudima", poručio je don Šime puku te je i katedralnom župniku Pinčiću čestitao 40 godina njegova svećeništva.

Don Šime zahvalio je Bogu za dar svećeništva i svima koji su mu pomogli do toga doći: roditeljima, svojoj majci koja je molitvama i požrtvovnošću osobito djelovala na to da postane svećenik, obitelji, rodnoj župi Visočane gdje je odrastao i svim župama gdje je živio, radio, „za koje je radio i koje su ga nosile". Zahvalio je sjemeništu i bogosloviji gdje je odgajan i školovan i svima koji su ga podržavali molitvama, dobrotom i ljubavlju. „Mi smo živjeli pod pritiskom, ali živjeli smo radosno, zadovoljni, u vjeri uz svoj narod. Koji je to bio zanos! Mi smo voljeli svećenike, župnika don Franu Kobmana koji se žrtvovao, bio je župnik u Poličniku, a u Visočane je dolazio po kiši, blatu. To je nama bilo neprocjenjivo. Bilo je teškoća u komunizmu, ali nisam se dao, ne prodajem viru ni domovinu", poručio je don Šime.

Posljednjih sedam godina svoga umirovljenja don Šime zbog zdravstvenih teškoća živi u Svećeničkom domu u Zadru te je zahvalio nadbiskupiji za takvo mjesto skrbi i redovnicama milosrdnicama u Svećeničkom domu za sve što čine. Zahvalio je i bolničkom osoblju gdje je zadnji mjesec, rekavši da liječnici i medicinske sestre rade za ljude s ljubavlju i dobrotom.

U propovijedi don Josip Pinčić izrazio je radost što uime vjernika Zadarske nadbiskupije čestita don Šimi 50. obljetnicu svećeništva i zahvaljuje Bogu za njegovo vjerno služenje. „Zlatni jubilej svećeništva zaslužuje posebnu pažnju jer je don Šimino služenje ostavilo neizbrisivi i svijetli trag. Jubilej je prigoda izraziti don Šimi priznanje i zahvalnost za predani dugogodišnji rad u pastoralu u Nadbiskupiji koju toliko ljubi. Njegov rad bio je popraćen molitvom, žrtvom i odricanjem te darom za duhovnost", rekao je don Josip. Don Šime je uvijek isticao sjećanje na molitvu u kući, za obiteljskim stolom, nedjeljom i svagdanom. Njegova mlada misa bila je velika radost u Visočanima jer Visočanci oduvijek pokazuju ljubav prema Bogu, Crkvi i svećeničkom pozivu, odani njima i hrvatskom narodu, ponosni na svoje svećenike. „Uvijek si bio svećenik radosna srca i obavljao si svoj svećenički poziv s radošću. Bog, Crkva i tvoj hrvatski narod osjetili su s kojim raspoloženjem i predanošću si se utkao i unio u služenje Zadarskoj nadbiskupiji", poručio je don Josip jubilarcu Kevriću.

Don Josip pročitao je i čestitku zadarskog nadbiskupa Želimira Puljića, koji je poručio da je pet desetljeća služenja Crkvi veliki Božji dar. Ta je obljetnica prigoda razmišljati o daru svećeničkog poziva jer je i don Šimino svećeništvo primjer odanog služenja ljudima, općem dobru i objave Očeva milosrdnog lica čovječanstvu, napisao je mons. Puljić. Poželio je da ta obljetnica bude poticaj da se ne umaramo moliti Gospodina da uvijek bude dovoljno Bogu posvećenih osoba i djelatelja svetih tajni. Ohrabrivši don Šimu u žrtvi i molitvi za nova svećenička zvanja, nadbiskup Puljić mu je poručio: „Krist te je izabrao, raduj se! Hvalu daj Gospodinu, Bogu našem!" Na kraju mise don Šime je udijelio svoj zlatomisnički blagoslov.

Don Šime Kevrić rođen je 16. prosinca 1944. g. u župi sv. Ante Padovanskog u Visočanima u obitelji Šime i Zorke rođ.

Čolak. Partizani su ubili don Šimina oca 1944. g., tri mjeseca prije don Šimina rođenja, te oca nije upoznao, ali je dobio njegovo ime, kao najmlađe od šestoro djece. Župa Visočane iz 15. st. među najstarijim je župama u Ravnim Kotarima iz koje potječe oko dvadeset svećenika. Don Šime je bio župnik Barbata i Kolana (1968.-1975.), Pridrage i Smilčića (1975.-1988.), Zemunika i Galovca (1988.-1998.) te Nina i Zatona (1998.-2011.). Bio je i dekan Novigradskog, Zemuničkog i Ninskog dekanata, član Ekonomskog vijeća Zadarske nadbiskupije, ravnatelj NUUK-a i član Svećeničkog vijeća Zadarske nadbiskupije.

Misa za Dan državnosti u Zadru

Misu za Domovinu u katedrali Sv. Stošije u Zadru predvodio je u nedjelju katedralni župnik don Josip Radojica Pinčić a sudjelovali su i pripadnici 112. brigade HV-a.

Zadar, 24.6.2018. (IKA) - Misu za domovinu povodom proslave Dana državnosti u katedrali Sv. Stošije u Zadru u nedjelju 24. lipnja predvodio je katedralni župnik don Josip Radojica Pinčić. U toj su misi sudjelovali i pripadnici 112. brigade HV-a predvođeni Markom Čulinom, prvim ratnim zapovjednikom 112. brigade. Time je počelo spomen obilježavanje 27. obljetnice utemeljenja te brigade osnovane 28. lipnja 1991. g., koja je u Domovinskom ratu branila liniju dugu 120 km, od Karlobaga do Stankovaca. U obrani domovine poginulo je 74 pripadnika 112. brigade, više od tristo ih je bilo ranjeno a dvojica su nestala. U misi se molilo i za sve pokojne, nestale i živuće branitelje.

„Prirodno je i pravedno čuvati svoj dom i domovinu, da svaki narod ima domovinu, kutak u kojem se osjeća svoj na svome, gdje gradi budućnost. Uspostava samostalne, neovisne države Hrvatske bila je povijesni događaj, ali i povijesna šansa i nova prigoda da domovinu uredimo po svojoj mjeri", rekao je don Josip. U propovijedi je povezao razmatranje uz Dan državnosti s blagdanom Rođenja sv. Ivana Krstitelja kad je misa slavljena. „Kao što su se Ivanovi roditelji i rodbina pitali 'Što će biti od ovoga djeteta', kad se Ivan Krstitelj rodio, i mi se s pravom pitamo što će biti od naše domovine, što će biti od našeg naroda, od naše mladosti. Naša hrvatska gruda krvlju je natopljena. Zato, probudi se, hrvatski čovječe, progledaj, skini ljuske sa svojih očiju, opameti se! Budi svoj i Božji, kao što si znao biti u danima kad smo se borili za opstanak. Drugi te hoće iskorijeniti i iščupati, ne da te spasi, da te presadi pa da se primiš, nego da se spržiš s korijenom. Ne daj se i bori se, da budeš svoj na svome", potaknuo je predvoditelj slavlja, pozvavši da „budemo spremni na požrtvovnost, jer bez žrtve nema života, doma i domovine". Podsjetivši kako je izabrani Izraelski narod stoljećima bio bez proroka, bez vođa, doma i domovine, što smo i sami iskusili, dogodila se srbijanska agresija na Hrvatsku, a Hrvati su željeli ostati i opstati na svome. Za to su živote položili pripadnici 112. brigade i svi drugi branitelji, rekao je don Josip.

Propovjednik je upozorio da je Hrvatska ugrožena moralno i duhovno. „Vlastodršci drže do sebe, a drugima kako bude. To nije ljubav prema domovini. To se zove egoizam. Da su takvi bili pripadnici 112. brigade i svih drugih brigada, Hrvatske danas ne bi bilo. Potrebno nam je imati ivanovskog duha, ivanovske hrabrosti i jakosti. Potrebno je biti beskompromisan, poput sv. Ivana Krstitelja. U domovini se i dalje treba boriti da zavladaju pravednost i mir. U domovini ima dovoljno mjesta za sve, treba biti i kruha i krova nad glavom za sve", poručio je don Josip, potaknuvši da molimo za svoje obraćenje i preporođenje, „da budemo iskreni vjernici koji ono što ispovijedaju nastoje i živjeti". „Ispit svoje vjere ne polažemo u crkvi, nego kad prijeđemo prag

crkve. Kad odemo u svakodnevni život, onda polažemo ispit o svojoj vjeri. U crkvi ga polažemo ustima, ali vani ga polažemo svojim životom. U crkvi govorimo jedno, a vani, u obitelji, na ulici, radnom mjestu, činimo drugo, suprotno od onoga što govorimo i vjerujemo. Onda smo dvolični, licemjerni i nedosljedni, poput farizeja", upozorio je don Josip, te posebno podsjetio na hrvatske branitelje koji su oboljeli i preminuli nakon rata, bolesnog tijela i duše od proživljenih trauma i stresova u ratu.

Misno slavlje završeno je pjevanjem Tebe Boga hvalimo za dar domovine i slobode te himnom Lijepa naša, predvođeno pjevanjem Katedralnog zbora sv. Stošije pod ravnanjem Žana Morovića.

Sv. Ivan Krstitelj proslavljen u Puli

Pula, 24.6.2018. (IKA) - Svečanom misnom poldanicom pulska župa sv. Ivana Krstitelja proslavila je u nedjelju 24. lipnja blagdan rođenja svog nebeskog zaštitnika, a ujedno i prvu obljetnicu posvete novoizgrađene crkve. Misno slavlje predvodio je o. Ivan Bradarić, rektor Nacionalnog svetišta sv. Nikole Tavelića u Šibeniku.

Nakon molitve krunice, kao uvod u misno slavlje izmoljene su litanije sv. Ivanu Krstitelju.

Na početku prigodnim pozdravima okupljenima se obratio župnik o. Đuro Hontić, koji je ujedno gvardijan pulskoga franjevačkog samostana Sv. Franje Asiškog.

Predvoditelj misnog slavlja u homiliji naglasio je kako je sv. Ivan Krstitelj izuzetno važan svetac, no možda nedovoljno čašćen. Kao svojevrsnu iznimku spomenuo je od davnina i nadaleko poznato svetište sv. Ive u Podmilačju nedaleko Jajca u susjednoj Bosni i Hercegovini. Zatim je okupljenim vjernicima nastojao približiti lokaciju Ain Karema u Izraelu, mjesta gdje su živjeli Zaharija i Elizabeta, Ivanovi roditelji, i gdje se desio susret dvaju majki, sv. Elizabete i Blažene Djevice Marije. Naglasio je veselje rodbine i susjeda kada je Elizabeta, već u poodmakloj dobi, začela dijete, usporedivši to s današnjim obezvrjeđivanjem života. No naglasio je, svi su se pitali „što će biti s tim djetetom?“ Današnji je trend često imati tek jedno dijete, koje živi u materijalnom i emotivnom zasićenju, a ne tako davno obitelji su često imale po desetak djece, u tim se obiteljima živjelo skromno ali je u njima rasla vjera, naglasio je propovjednik.

Sveti Ivan Krstitelj bio je čovjek čvrstoga stava, nije bio razmažen, za razliku od današnje djece, rekao je propovjednik. Naviještao je i govorio Istinu, te opominjao sve koji su živjeli i činili krivo, čak i ako je to bilo pogibeljno. Potpuno je bio predan Kristu, no nije želio isticati sebe, već je živio za to da ljude upućuje Isusu Kristu i u tome je najbolji uzor osobama posvećenog života ali i svima vjernicima, zaključio je predvoditelj.

Na kraju misnog slavlja župnik je zahvalio poimence svim župnim suradnicima koji su na različite načine pridonijeli organizaciji svečane proslave patrona župe. Potom je najavio odlazak dvojice svoje subraće - o. Bernardin Filinić odlazi u Split, a o. Jeronim Vujić odlazi u Vinkovce.

Župljanka Suzana Valić pročitala je prigodne riječi zahvale uime župljana te su ocima franjevcima koji odlaze uručeni prigodni darovi.

Nakon završne pjesme održan je ofer, čašćenje relikvija bl. Miroslava Bulešića u prigodnom relikvijaru za javno štovanje, a njegove su relikvije ugrađene u oltar te nove crkve prigodom njezine posvete, o blagdanu sv. Ivana Krstitelja 24. lipnja 2017.

Nakon mise priređeno je čašćenje za sve okupljene u župnim prostorijama ispod crkve.

Kardinal Bozanić predvodio misu za Domovinu

Misu za Domovinu u prigodom Dana državnosti u crkvi Sv. Marka u Zagrebu predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić.

Zagreb, 25.6.2018. (IKA) – Misu za Domovinu u prigodom Dana državnosti u ponedjeljak 25. lipnja u crkvi Sv. Marka u Zagrebu predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. U koncelebraciji je uz desetak svećenika, bili su i apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Giuseppe Pinto, križevački vladika Nikola Kekić, vojni ordinarij Jure Bogdan i hvarski biskup Petar Palić, kao i tajnik nunciature mons. Janusz Stanislaw Blachowiak. Misi su nazočili mnogobrojni vjernici i hrvatski branitelji, te predstavnici političkoga, javnoga i kulturnoga života predvođeni predsjednikom RH Kolindom Grabar Kitarović, predsjednikom Hrvatskoga sabora Gordanom Jandrokovićem i premijerom Andrejem Plenkovićem.

Riječ pozdrava okupljenima uputio je domaći župnik Vladimir Magić, te zahvalio na dolasku i molitvi na nakanu za dobro i blagoslov domovine Hrvatske, za slogu, mir, jedinstvo i sigurnost u domovini.

Na početku homilije kardinal je posvijestio kako Dan hrvatske državnosti uvijek iznova potiče na obnovu zahvalnosti Gospodinu i svima koji su svojim žrtvama pridonijeli ostvarivanju slobode naroda, izgradnji mira i pravednosti, da bi život bio otvoren punini svoga smisla. No, ovo je ujedno i dan koji poziva na obnovu odgovornosti što je kao građani i kršćani imamo za hrvatsko društvo i hrvatsku domovinu, osobito u trenucima nejasnoća, previranja i prijetnja kojima se utemeljujuća polazišta pokušavaju zamagliti ili dokinuti. „Ti se naglasci i odnosi na stanovit način slijevaju i zrcale u Evanđelju koje nam je naviješteno, u Isusovim riječima koje su poznate i nekršćanima, a izgovorene su kao odgovor na pitanje ljudi čija nakana nije bila usmjerena prema dobru“.

Osvrnuvši se na misno evanđelje, odnosno ukazujući na pitanje „je li dopušteno dati porez caru ili nije?“, kardinal je upozorio kako mnogi komentatori nalaze u ovom evanđeoskom odlomku temelj za razlikovanje između političkih i vjerskih sustava. U njemu nalaze podjelu vlasti na duhovnu i svjetovnu. No, sve to nije neutemeljeno, ali Isusova poruka je puno dublja.

Isus odgovara polazeći od onoga što svi mogu vidjeti, od lika i natpisa na kovanici koja mu je pokazana, ali mijenja riječ dopušteno u imperativ: Podajte caru carevo. Posrijedi je nešto što treba učiniti, što je djelo pravednosti. Isus govori o slici vladara, koja je simbol, te upozorava da zajednički život ljudi treba ustroj, treba ustanove, kako političke i gospodarske, tako i društvene i vjerske, koje uređuju i štite određene vrednote, zemlju i domovinu, a time i život građana. Nije dopušteno i nije pravedno zanemariti te prisutnosti. Nijedna vremenita zbilja, nijedan politički, društveni ili gospodarski sustav nikada nije savršen. Može i mora se poboljšavati i jačati u korist čovjeka, u dijalogu i suradnji između nositelja vlasti i građana, zauzimanjem, umnošću, poštovanjem zakonitosti i hrabrošću, a ponajviše moralnom ispravnošću. To zahtijeva pravednost, rekao je kardinal, te naglasio kako postoji dublja i kerjenitija pravednost na koju Isus upućuje riječima: Podajte Bogu Božje. „Dati, štoviše vratiti Bogu ono što mu pripada, znači davati svjedočanstvo o Božjemu daru koji je u nama.“

U nastavku homilije, kardinal je podsjetio kako je ovogodišnji Dan državnosti u ozračju dvadesete obljetnice beatifikacije kardinala Alojzija Stepinca, kojega nam je sveti papa Ivan Pavao II., onog povijesnog dana za život Crkve i naše nacije, dao kao svojevrsni kompas da bi se znali orijentirati. U tom je vidu, kardinal posebno istaknuo tri

poticaja za naš narod na koje nas usmjerava blaženik: poštovati savjest, njegovati nadu te ljubiti Domovinu i ostati u njoj.

Govoreći o pitanju savjesti, podsjetio je kako su upravo Stepinca, čija je savjest ostala svetište prepuno svjetla, čist prostor u kojemu se jasno razlikuje dobro od zla, časna od nečasnih djela, velikodušnost od sebičnosti.

Snaga neke zajednice očituje se u slobodi, usklađenoj s Božjom voljom, a sloboda svoje najjače uporište ima u slobodi savjesti. I za našu Hrvatsku je upravo u tome njezina snaga. Stoga je pogubno slušati svjedočanstva kada se u gospodarskome, političkome ili pak kulturnom životu savjest drugoga čovjeka ne poštuje, naglasio je propovjednik, te upozorio „znamo da postoje razni načini ucjenjivanja ljudi, pritisaka na savjest, obrazloženja koja su spremna žrtvovati savjest radi navodnih viših ciljeva. No, samo Bogu dugujemo konačnu poslušnost. To je zadnji korak u bespomoćnost koju osjećaju pojedinci, a zatim i čitave skupine, osjećaj bespomoćnosti pred umreženim strukturama koje nadilaze granice stranaka i država, a koje onemogućuju živjeti hrvatsko zajedništvo i poticati napredak, buditi snagu za dobra djela”.

Kardinal Bozanić podsjetio je i kako su Stepinca njegovi prgonitelji željeli iseliti iz Hrvatske, ali on je ostao i tako donosio plodove utjehe i snage njemu povjerenim vjernicima i drugim ljudima, pogaženima u njihovu dostojanstvu. Njegov ostanak plod je pouzdanja u Gospodina.

Propovjednik je povukao paralelu s današnjim vremenom kada mnogi, a osobito mladi i čitave obitelji, iseljavaju zbog ekonomskih razloga. „Ima ljudi koji ne pronalaze drukčiji način preživljavanja, i znam da im je teško ostaviti svoj dom i zavičaj, ljude i razne povezanosti. No, ima onih koji mogu birati, a koji svojim ostankom pomažu i drugima. Treba jasno reći da se ljubav toliko puta očituje ostajanjem. Za nas kršćane to je ostajanje ponajprije uz Boga, ali i uz druge ljude; ostajanje u svome pozivu, ostajanje uz Domovinu”. Postavljajući pitanje „što je ono što u nas usporava željeni napredak”, kardinal je ustvrdio da su „nažalost, silnici i sebične interesne skupine skloni lomiti svaku novu iskrnu nade, obeshrabrujući pokušaje da se gradi na istini”, te nastavio: „Kao službenik Crkve nemam pretenzija ulaziti u stručnu prosudbu, na što su drugi pozvani. Samo spominjem neka pitanja koja toliki ponavljaju: štiti li naše zakonodavstvo na gospodarskom području malog čovjeka ili interesne skupine i lance moćnog kapitala? Zašto toliki u dobromjernih pokušajima nailaze na nerazumljive zapreke te obeshrabreno posustaju? Suočava li se hrvatsko društvo na institucionalnoj razini studijski, ozbiljno i politički djelotvorno s demografskom krizom u kojoj se nalazimo?”

Homiliju je kardinal Bozanić zaključio molitvom za hrvatsku domovinu.

U molitvi vjernika molilo se za mudrost onih koji vode domovinu, kao i za sve koji su se u povijesti našeg naroda žrtvovali za njezinu slobodu.

Nakon popričesne molitve, kardinal Bozanić rekao je: „Zahvalni smo za sve dobro koje čine vlasti u našoj domovini, ali u isto vrijeme molimo za novu hrabrost da se hrabrije svi zajedno suočimo s kočnicama koje priječe napredak”.

Na kraju euharistijskog slavlja odana je počast Domovini himnom „Lijepa naša”. Euharistijsko slavlje pjevanjem je uvećao oratorijski zbor „Cantores sancti Marci” pod ravnanjem prof. Jurice Petra Petrača uz orguljsku pratnju prof. Pavla Mašića koji su izveli Hrvatsku misu koju je skladao Franjo Serafin Vilhar-Kalski (1852.-1928.).

Zajednica „Novo Srce” proslavila 30. obljetnicu djelovanja

Katolička molitvena zajednica „Novo Srce” u Slavanskom Brodu, koja je početkom ove godine dobila službeno priznanje za djelovanje u Crkvi, u ponedjeljak 25. lipnja proslavila je 30. obljetnicu djelovanja. Na svojim redovitim susretima članovi mole za domovinu, obitelj i druge potrebe pojedinaca, organiziraju seminare i duhovne obnove.

Slavonski Brod, 25.6.2018. (IKA) - Katolička molitvena zajednica „Novo Srce” u Slavanskom Brodu proslavila je u ponedjeljak 25. lipnja 30. obljetnicu svoga djelovanja. Svečano misno slavlje u crkvi Sv. Antuna Padovanskog u Podvinju predvodio je domaći župnik o. Josephat Mocha, novi duhovnik zajednice. Koncelebrirali su duhovnik pokreta Božjeg milosrđa vlč. Miro Tomas, te svećenici Andrija Djaković, Ivica Tolla i o. Sebastijan Šujević, ravnatelj Isusovačke klasične gimnazije u Osijeku. Vlč. Tomas pročitao je i službeno priznanje za djelovanje u Crkvi, koje je zajednica Novo srce u siječnju ove godine dobila od đakovačko-osječkog nadbiskupa Đure Hranića. Kako je od početaka bio prisutan i pratio zajednicu Novo Srce, u homiliji vlč. Tomas naglasio je važnost prepoznavanja djelovanja Duha Svetoga u zajednici, koji se prvotno očituje kroz izgrađivanje međusobnog zajedništva - jedinstva. Podsjetio ih je da je za njihov daljnji rast u vjeri i plodonosno djelovanje u Crkvi najvažnije imati pouzdanje u Boga, poslušnost Božjoj riječi, Crkvi, poticajima Duha Svetoga, biskupima, te ispravna pobožnost, poniznost i požrtvovnost.

Nakon mise uslijedilo je euharistijsko klanjanje koje je predvodio vlč. Tolla.

Voditelj zajednice Novo srce Miro Rubil, otac osmero djece, iznio je kratki osvrt djelovanja te zajednice koja je osnovana 1988. na inicijativu nekolicine vjernika. Zajednica trenutačno okuplja pedesetak članova, među kojima je dosta mladih. Na svojim redovitim susretima mole za domovinu, obitelj i druge potrebe pojedinaca, organiziraju seminare i duhovne obnove. Do sada su se okupljali u nekoliko župa, a sada su u župi sv. Antuna Padovanskog u Podvinju, gdje im je duhovnik župnik Mocha.

Misa za Dan državnosti u Rijeci

Varaždinski biskup Josip Mrzljak na Dan državnosti, 25. lipnja, predvodio je u riječkoj katedrali misu za Domovinu.

Rijeka, 25.6.2018. (IKA) - „Domovina, to sve vi!”, poručio je varaždinski biskup Josip Mrzljak u ponedjeljak 25. lipnja predvođeni svečano euharistijsko slavlje u katedrali Sv. Vida u Rijeci u povodu proslave Dana državnosti. Uz mnogobrojne svećenike iz nekoliko hrvatskih biskupija, suslavili su umirovljeni šibenski biskup Ante Ivas te generalni vikar Riječke nadbiskupija mons. Emil Svažić, koji je uputio pozdravnu riječ. Događaj su organizirale Udruge zajednica iz Domovinskog rata, Zdrug katoličkih skauta Riječke nadbiskupija i Klub navijača „Armada”. Varaždinski biskup istaknuo je da se ljepota jedne zemlje ne ističe u prirodnom bogatstvu, nego u ljudima koji u njoj žive. No, potrebno je imati na umu kako ovozemaljska domovina nije naše konačno odredište, nego smo tu na proputovanju prema vječnosti. Svaka domovina ima svoje zakonitosti i ustave koji se moraju poštovati, pa tako i nebeska domovina. Kao primjer naveo je Isusov govor na gori o blaženstvima. U 21. stoljeću ljudi se vole hvaliti kako su napredovali u znanosti i tehnologiji, no potrebno je zapitati se jesmo li napredovali u ljubavi i dobroti, kazao je biskup Mrzljak. Ići za Isusom nije najlakši put, no na tom putu možemo dati

doprinos izgradnji Božjeg kraljevstva kroz naša srca i pamet slijedeći Božje zakone. U nastavku se osvrnuo na propovijed zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića na misi za Domovinu slavljenom istoga dana u crkvi Sv. Marka u Zagrebu. Kardinal je kao „rak ranu“ hrvatskoga društva istaknuo iseljavanje, na što je biskup Mrzljak kazao kako nije dobro uvijek bježati od problema. Treba se suočiti s njima i zato je potrebno moliti za sve u Domovini da ovdje, u svojim obiteljima i zajednicama, pronađu razloge za ostanak. Mi, kršćani, ne možemo bez Božje pomoći. Govor na gori je Isusov ustav koji trebamo slijediti, zaključio je biskup Mrzljak. Misnom slavlju prethodila je povorka hrvatskog ponosa i slave od murala „Vukovar“ u Vukovarskoj ulici do Mosta hrvatskih branitelja. Uz mnogobrojne vjernike, branitelje, udovice iz Domovinskog rata, u mimohodu i misnom slavlju sudjelovalo je 540 katoličkih skauta iz osam biskupija koji su tom misom zaključili sudjelovanje na prvom Nacionalnom sletu katoličkih skauta koji se od 22. do 25. lipnja održao u Driveniku.

Split: Misno slavlje za Dan državnosti

Misu za Domovinu na Dan državnosti u splitskoj katedrali 25. lipnja predvodio je don Tomislav Čubelić.

Split, 25.6.2018. (IKA) - U povodu Dana državnosti 2018., kada se slavi 27 godina od kada je Hrvatski sabor donio Ustavnu odluku o suverenosti i samostalnosti Republike Hrvatske, u ponedjeljak 25. lipnja u katedrali Sv. Dujma u Splitu održana je misa za Domovinu. Misi je prethodilo polaganje cvijeća i svijeća pred Središnjim križem i na Groblju branitelja na splitskom Lovrincu te pred spomenikom u Parku branitelja na Obali kneza Branimira, kao i podizanje hrvatske zastave na narodnom trgu u Splitu, te prigodna svečanost u Staroj gradskoj vijećnici.

Euharistijsko slavlje predvodio je župnik i kanonik don Tomislav Čubelić, a za orguljama je svirao mo don Ivan Urlić. Osvrćući se na hrvatske branitelje čija je žrtva omogućila stvaranje moderne, neovisne, demokratske i europske Hrvatske, te na ovogodišnji Dan državnosti koji se slavio i u ozračju dvadesete obljetnice beatifikacije kardinala Alojzija Stepinca kojega nam je sveti papa Ivan Pavao II. dao kao svojevrsni kompas da bi se znali orijentirati, župnik je u homiliji istaknuo kako su to povijesni dani za hrvatski narod. „Ne smatramo mrtvima one koji su na istini i obrani istine i pravde ubijeni. Pravda je skupa, a nepravda još skuplja. Stali smo na pola puta zabežeknuti. Kao da smo otrgnuti, a nismo prihvaćeni i nismo sami sebe prihvatili. U suvremenom svijetu u kojemu sustav vrijednosti podrhtava jer ga urušavamo kao da se pravim ljudima uzima previše, a drugima nikada dovoljno. I tu je umijeće biti čovjek čija je etika iznad metode neetičnosti. I to danas kad surovost postaje sve češća i sve žešća. Mučno je živjeti obeshrabren, treba sagledati i onu stranu koja nije protiv čovjeka. Svjedoci istine i pravde kad ih se napada sami se brane jer iza njih ne stoji nitko i ništa, osim njihove vjere u istinu“, kazao je don Tomislav te istaknuo kako mi ne kažemo da duga hrvatska politička borba, patnje i mučenička krv stoje u pravednom razmjeru onoga što nam se događalo i događa kroz povijest. Podrhtavanjem nacionalnog identiteta podrhtava i država i sloboda. Na kraju propovijedi župnik don Tomislav kazao je: „I u nama se kao plima i oseka izmjenjuju raspoloženja, i mi postajemo sve nemoćniji da se održimo uspravni i da plovimo ravno, jer kao da su i naša jedra posivjela i raskidana, a naša kormila omlitavila. Svjetionik hrvatske države je tu. Čovjek treba biti u službi svoje domovine i svoga naroda. Pokuse smo plaćali preskupo i jučer i danas“.

Susret vjeroučitelja Riječke metropolije

Oko 55 vjeroučitelja iz Riječke nadbiskupije te Krčke, Porečke i Pulske i Gospičko-senjske biskupije okupilo se u ponedjeljak 25. lipnja na susretu u organizaciji Katehetskog ureda Gospičko-senjske biskupije na kojem su posjetili Senj i Krasno. Misu u senjskoj katedrali predvodio je biskup Zdenko Križić.

Senj, 25.6.2018. (IKA) - Na Dan državnosti, 25. lipnja, u organizaciji Katehetskog ureda Gospičko-senjske biskupije, održan je susret vjeroučitelja Riječke metropolije na kojem se okupilo oko 55 vjeroučitelja iz Riječke nadbiskupije te Krčke, Porečke i Pulske i Gospičko-senjske biskupije. Voditelj je bio predstojnik Katehetskog ureda preč. Nikola Turkalj, a sudjelovao je i predstojnik Katehetskog ureda Krčke biskupije vlč. Anton Peranić. Domaćini susreta bili su Senjski i Otočki dekanat.

Izlet je započeo okupljanjem ispred katedrale Uznesenja BDM u Senju i okrepom u župnom domu koje su priredili senjski župnik preč. Richard Pavlič, župni vikar Nikola Prša i senjske vjeroučiteljice. Najprije su posjetili Gradski muzej u Senju koji im je predstavila ravnateljica Blaženka Ljubović, a potom stalnu izložbu u Sakralnoj baštini Senj koju je predstavila voditeljica Milena Rogić. Vjeroučitelje je u senjskoj katedrali pozdravio gospičko-senjski biskup Zdenko Križić koji je u koncelecijaciji s tajnikom i biskupijskim kancelarom preč. Mišelom Grgurićem, spomenutim predstojnicima Katehetskih ureda te župnikom Pavličem, župnim vikarom Pršom, uz asistenciju bogoslova Josipa Tomljanovića, slavio svečanu misu za Domovinu. Pjevanjem i sviranjem misno slavlje uveličali su vjeroučitelji predvođeni senjskim zborom mladih „Ruah“.

Biskup je u propovijedi naglasio da bi oni koji druge poučavaju u vjeri i navješćuju im Radosnu vijest, a to su i vjeroučitelji, trebali najprije Božju riječ osobno meditirati i primijeniti je na sebe. Stoga, na ovakvim skupovima trebamo više sami sebi govoriti, a ne samo istraživati kako drugima prenijeti poruku evanđelja na jasniji i razumljiviji način.

„U evanđeoskom odlomku čuli smo djelić Isusova Govora na gori, govora koji je vrlo direktan, po Mateju, upućen njegovim najbližim suradnicima, samo učenicima. U tome govoru Isus kao refren ponavlja: 'A ja vam kažem.' Svi veliki duhovni učitelji slažu se da nema ozbiljnijega duhovnog napretka bez poznavanja samih sebe, bez istine o sebi. Zato Isus žarko moli za svoje učenike da budu posvećeni istinom. Isus kaže da samo onaj tko je od istine sluša njegov glas i može razumjeti Božju poruku. Sjećamo se dijaloga sa Samarijankom. Isus sve čini da ta žena postane svjesna svoje istine da bi se onda mogla otvoriti Božjoj istini. Isto tako se jasno vidi kako žena bježi od svoje istine, jednostavno se ne želi ili boji suočiti sa svojom istinom. Svi smo mi pomalo takvi: bojimo se svoje istine, ne želimo je sebi priznati, kao da ne znamo što ćemo poslije s njom. Kada mi Bogu priznamo svoju istinu, onda će Bog znati što će s nama i s našom istinom bez obzira kako žalosna bila ta istina. Ali, kada ne želimo Bogu priznati našu istinu, onda ni Bog ne zna što će s nama“, rekao je biskup Križić.

Imamo i primjer apostola Petra. On nije pretjerano vjerovao Isusu. Kada mu Isus veli da izveze na pučinu i baci mreže za lov, Petar mu odgovara da su cijelu noć lovili i nisu ništa ulovili. Potom dodaje: „Na tvoju riječ bacit ću mreže“. Ovo, zapravo, znači: „Evo bacit ću mreže i vidjet ćeš da nema ništa.“ Htio je Isusu reći: „Ja sam u ovoj profesiji puno veći stručnjak od tebe.“ A kada je ulovio toliko riba da su se mreže skoro pokidale, Petar pada na koljena pred Isusom govoreći: Idi od mene Gospodine jer sam grešnik (usp. Lk 5, 8). U tome trenutku Petar je upoznao sebe i svoju istinu i

sada je prikladan da bude Isusov učenik. Zato mu Isus kaže: „Ne boj se! Od sada ćeš loviti ljude“ (5, 10). „U ovom evanđeoskom odlomku Isus nas upozorava kako naš pogled može biti toliko usredotočen na druge da postanemo nesposobni vidjeti sebe. Možemo izoštriti svoj pogled prema drugima do te mjere da ćemo lako primijetiti i trun u oku drugoga, dok brvno u svom oku nećemo vidjeti. Možemo pomisliti da je ovo samo neka Isusova hiperbola, da ovdje malo pretjeruje, ali ovo nije pretjerivanje. Činjenica je da osobe koje sebe ne promatraju i ne ispituju, pretjerano promatraju druge kojima će onda otkrivati stotine mana, dok kod sebe neće vidjeti niti jedne“, rekao je biskup Križić u homiliji.

Biskup je spomenuo i Isusov govor o maču s kojim učenici trebaju rezati sebe, svoju oholost, svoj egoizam, svoju nadmoć nad drugima, jednom riječju: svoje mane. Zna Isus da onaj tko ne sječe sebe, pili druge. Tko ne radi dovoljno na sebi, radi puno na drugima. Takvi su onda skloni osuđivati i kritizirati druge i njihove živote. Isus ne dopušta nikakva suđenja i osuđivanja. On ne dopušta da osuđujemo druge kada i sami imamo puno toga što spada pod osudu. Ali isto tako ženi govori: „Idi i nemoj više grijешiti.“ Biskup je na kraju pozvao da u svome vjerničkom životu znamo češće stati pred Boga i dopustiti mu da nas gleda te završio riječima: „Tako ćemo bolje upoznati Boga i sebe, a druge ćemo gledati bez osuđivanja i odbacivanja. Tada nećemo vidjeti samo mane drugih, nego prije svega ono božansko, ono sveto i plemenito što oni nose u sebi.“

Nakon mise snimljena je zajednička fotografija ispred glavnog oltara, a potom je župnik predstavio povijest senjske župe i katedrale. Druženje je nastavljeno razgledavanjem senjske tvrđave Nehaj u kojoj je Ljubović predstavila burnu crkvenu i svjetovnu povijest Senja, njegovih nadaleko poznatih branitelja uskoka i značenje Nehaja za hrvatsku kulturu. Iz Senja vjeroučitelji su nastavili put prema Krasnu gdje su razgledali Kuću Velebita, uz pratnju tamošnjih djelatnika te vidjeli i naučili mnogo toga o Velebitu, njegovoj flori i fauni i životu ljudi na njemu. Potom su se uputili u svetište Majke Božje od Krasna, zaštitnice Gospićko-senjske biskupije, gdje su zapjevali hodočasničku pjesmu „Majko Božja od Krasna, moli se za nas“, a potom je umjesto odsutnog župnika Stjepana Zebe, preč. Turkalj predstavio povijest toga marijanskog svetišta u Lici. Susret je završio zajedničkim objedom u hotelu „Krasno“ s pjesmom, razgovorom i govorom zahvale.

Dubrovnik: Misa na Dan državnosti

Na Dan državnosti Republike Hrvatske 25. lipnja u dubrovačkoj katedrali Gospe Velike dubrovački biskup Mate Uzinić slavio je misu za domovinu te je poručio da je važno prepoznati što mi možemo učiniti za domovinu, a ne da se samo pitamo što ona može učiniti za nas.

Dubrovnik, 25.6.2018. (IKA) - Na Dan državnosti Republike Hrvatske 25. lipnja u dubrovačkoj katedrali Gospe Velike slavljena je svečana misa za domovinu. Misu je predvodio dubrovački biskup Mate Uzinić uz koncelebraciju generalnog vikara don Hrvoja Katušića, katedralnog župnika don Stanka Lasića i katedralnog ispovjednika don Ivana Penave.

Na misi su sudjelovali i predstavnici lokalne vlasti te vjernici koji su se pridružili molitvi za boljitak domovine. Misno slavlje u povodu Dana državnosti pjesmom je animirao katedralni zbor praćen katedralnim orguljama koji je na završetku svečanosti odao počast domovini intonacijom hrvatske himne.

U propovijedi se biskup Uzinić osvrnuo na liturgijska čitanja

u svjetlu kojih je pokušao sagledati trenutak u kojem se nalazi domovina te uputiti okupljenima poruku.

S obzirom na to da je prvo misno čitanje govorilo o propasti izraelskog kraljevstva, biskup je istaknuo kako se u tom svetopisamskom ulomku objašnjava i kako uzrok nestanka nije bio vanjski napad neprijatelja nego onaj unutarnji razlog, a to je da su Izraelci sagriješili protiv Gospodina Boga svoga, da su štovali tuđe bogove, da su slijedili običaje naroda što ih je Gospodin protjerao, da su živjeli po običajima koje su uveli kraljevi Izraelovi. To je pravi razlog slabljenja koji je doveo do propasti izraelskog naroda.

„Vrlo simptomatično, vrlo znakovito i za našu situaciju u kojoj konačno postajemo svjesni da razlog toga što naš narod ne ide naprijed, što naša država nije onakva kakvu smo željeli u trenutku kad smo je snivali, nije u drugima, nije u okolnim narodima nego je u nama“, kazao je dubrovački biskup i dodao: „Nisu nama drugi krivi, sami smo krivi!“ No, liturgijska čitanja nas ne žele zaustaviti na krivnji nego nas žele potaknuti na djelovanje, na promjenu, nastavio je biskup. U kojem smjeru trebamo nešto poduzeti da bismo postigli ono što želimo? U čemu grijешimo? Moramo u ovu našu situaciju unijeti ovu evanđeosku poruku da konačno skinemo brvno iz svoga oka i prestanemo optuživati jedni druge za ovo što se događa u Hrvatskoj. Mi u Crkvi ćemo prozvati političare, političari će prozvati nas, novinari će prozvati jedne i druge, ljudi po društvenim mrežama će svatko sa svoje strane dijeliti nekakve svoje stavove i pripisivati drugima krivnju, oni koji odlaze iz Hrvatske onima koji ostaju, oni koji ostaju onima koji odlaze, naveo je biskup neke primjere iz života te uputio na evanđelje.

„Isus nas u evanđeoskom ulomku, nastavljajući se na ono što smo već utvrdili kao razlog propasti izraelskog naroda, poziva da svatko krene od sebe samoga, da svatko od nas sebe upita: a što sam ja učinio ili što ja nisam učinio da bi ovo društvo, da bi moja domovina, bila bolja nego prije? Koji je moj propust? Vraćam se na onu misao koju je svojevremeno izrekao pokojni američki predsjednik Kennedy: 'Nemoj se pitati što država može učiniti za tebe već što ti možeš učiniti za svoju državu'. Što sam ja u svom svakodnevnom djelovanju, u svom svakodnevnom življenju za svoj svakodnevni život napravio da bi ovo društvo, da bi ova država, da bi svijet i vrijeme u kojem živimo bili bolji, potaknuo je dubrovački biskup vjernike na promišljanje. Naravno, možemo se vratiti na političku razinu: na koji sam način i politički djelovao, osobito ako sam političar, u svojem političkom djelovanju? Jesam li se držao načela koje piše na vratima Kneževa dvora 'obliti privatorum publica curate', ne stavljajući sebe i svoje privatne interese u središte nego dobrobit društva kojem sam, želeći biti političar, odlučio služiti? Ili ako sam građanin, jesam li se po svojoj savjesti trudio dobro se propitati, informirati, izabrati doista one koji, budući smo mi vjernici i tu stranu trebamo uključiti, najbolje zastupaju ono što ja smatram da je najbolje za dobro ove države, za dobro ovog društva ili sam bez obzira na sve to išao nekakvim svojim putevima, nekakvim svojim odlukama, nekakvim svojim interesima“, potaknuo je na razmišljanje biskup Uzinić.

„Današnji dan kojim zahvaljujemo je dan u kojemu trebamo stvoriti odluku. A dobra odluka koju bismo trebali svi mi stvoriti je izvaditi to brvno iz svog oka kako bismo onda drugima u našoj domovini mogli pomoći izvaditi trun i kako bi ova domovina za koju su mnogi kvarili, mogla biti onakva kakvu smo svi željeli i sanjali, mogla biti domovina u kojoj ćemo svi rado živjeti, iz koje nitko neće odlaziti, dapače, u koju će se oni koji su otišli moći vratiti“, rekao je biskup, poručivši da je to nužno napraviti jer bez toga naša

domovina neće imati budućnost." Jednom je, govoreći o demografskoj problematici, don Ante Baković napisao da mi Hrvati imamo zemlju koja se zove Hrvatska, ali ako nešto ne napravimo na demografskom planu - a ja tome nadodajem i sve drugo, osobito izvaditi brvno iz našeg oka koje svakog od nas sprečava da ne vidi sebe i svoj dio odgovornosti - ta zemlja će se zvati Hrvatska, ali u njoj neće živjeti Hrvati", upozorio je biskup.

„Vjerujem da imamo snage učiniti da se to ne dogodi, a da se to ne bi dogodilo neka svatko od nas napravi ono što može. Možda ćemo reći da ne možemo ništa, no uvijek možemo moliti. Važno je da prepoznamo što mi možemo učiniti za domovinu, a ne da se samo pitamo što ona može učiniti za nas", istaknuo je biskup.

Sjednica Povjerenstva za izradu Konvencije

Četvrta sjednica Povjerenstva za izradu Konvencije o povjeri župa Požeške biskupije svećenicima Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda iz Zagreba održana je 26. lipnja u Biskupskom domu u Požegi.

Požega, 26.6.2018. (IKA) - Četvrta sjednica Povjerenstva za izradu Konvencije o povjeri župa Požeške biskupije svećenicima Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda iz Zagreba održana je 26. lipnja u Biskupskom domu u Požegi. Sudjelovali su svi članovi Povjerenstva: predsjednik Ivica Žuljević te Nikola Jušić i Želimir Žuljević u ime Požeške biskupije, a fra Zvonimir Lutrović, fra Robert Perišić i fra Ratko Radišić u ime navedene Provincije. Na sjednici je bio i požeški biskup Antun Škvorčević. Članovi Povjerenstva složili su se oko načela po kojima će župe povjerene franjevcima voditi brigu o redovitoj i izvanrednoj upravi župnim vremenitim dobrima te o načinu na koji će župe vršiti svoju obvezu prema samostanskoj crkvi i drugim samostanskim prostorima koji služe za župne potrebe. Biskup će dogovoreni tekst predstaviti Ekonomskom vijeću Požeške biskupije, a provincijal svome Definitoriju te se očekuje da će Konvencija moći uskoro biti potpisana.

Sjednica kanonika Senjskog kaptola

Kanonici Senjskog kaptola Sv. Marije održali su sjednicu 26. lipnja u Senju na kojoj su produženi mandati dosadašnjem predstojniku mons. Mili Čančaru i tajniku mons. Mili Peciću te se raspravljalo o revidiranju Statuta.

Senj, 26.6.2018. (IKA) - Kanonici Senjskog kaptola Sv. Marije održali su sjednicu 26. lipnja u Senju. Kanoničkoj sjednici pridružio se i gospičko-senjski biskup Zdenko Križić. U katedrali su izmolili Treći čas brevijara, a potom su nastavili susret u župnom stanu gdje je prepozit Kaptola mons. Mile Čančar otvorio sjednicu. Na sjednicu su se odazvali svi kanonici: mons. Mile Čančar (predstojnik Kaptola i župnik u Korenici), mons. Marijan Ožura (župnik u miru u Cetingradu), mons. Tomislav Šporčić (župnik u Otočcu), mons. Mile Pecić (župnik u Slunju), preč. Richard Pavlić (župnik u Senju), preč. Nikola Turkalj (biskupijski ekonom i začasni kanonik), preč. Luka Blažević (župnik u Ličkom Osiku i začasni kanonik). Zapisničar i tajnik Kaptola mons. Pecić pročitao je zapisnik s posljednje sjednice. Posebna pažnja posvećena je Statutu. Naime, Statut je eksperimentalno izdan na pet godina. To je vrijeme isteklo te se pokazalo niz nedorečenosti u samom Statutu. Naime, ova je Biskupija specifična ne samo zbog tek 18 godina povijesti nego su tu još druge poteškoće koje Statut nije predvidio. Dogovoreno je da će kanonici dostaviti prijedloge i sugestije do konca kolovoza preč. Richardu Pavliću, a onda će se naći na zajedničkoj sjednici na kojoj će precizirati točke Statuta.

Na sjednici su birani predstojnik i tajnik (zapisničar). Produženi su mandati dosadašnjem predstojniku mons. Mili Čančaru i dosadašnjem tajniku mons. Mili Peciću.

Bilo je riječi i o popunjavanju kanoničkog mjesta nakon imenovanja mons. Tomislava Rogića šibenskim biskupom što će se obaviti nakon donošenja revidiranog Statuta po kojem će se birati novi kanonik.

Bilo je govora i o sudjelovanju kanonika u svečanoj službi Božjoj.

Biskup Škvorčević primio s. Kaju Ljubas

Požeški biskup Antun Škvorčević primio je provincijalnu poglavaricu Marijinih sestara od čudotvorne medaljice s. Kaju Ljubas 26. lipnja u požeškom Biskupskom domu.

Požega, 26.6.2018. (IKA) – Požeški biskup Antun Škvorčević primio je provincijalnu poglavaricu Marijinih sestara od čudotvorne medaljice s. Kaju Ljubas 26. lipnja u požeškom Biskupskom domu. Razgovarali su o djelovanju redovnica u Bolnici sv. Rafaela na Strmcu, Domu umirovljenika u Novoj Kapeli, a napose u požeškom Svećeničkom domu. Tri sestre, djelatne u toj središnjoj biskupijskoj ustanovi vode brigu o umirovljenim svećenicima i daju doprinos i u drugim potrebama Doma te u crkvi Sv. Lovre. Provincijalna poglavarica predstavila je stanje sestara u Provinciji te je u okviru toga obavijestila biskupa o određenim promjenama u požeškoj zajednici sestara. Biskup je zahvalio provincijalki za doprinos koji njezine sestre daju u životu mlade požeške mjesne Crkve.

Dobrotvorni koncert za Caritasovu Kuću ljubavi

Caritas Zagrebačke nadbiskupije priredio je u utorak 26. lipnja u Hrvatskom glazbenom zavodu u Zagrebu dobrotvorni koncert za korisnike Kuće ljubavi - kuće za smještaj maloljetnih trudnica i nezbrinutih majki s novorođenčadi i djecom do tri godine starosti.

Zagreb, 26.6.2018. (IKA) - Caritas Zagrebačke nadbiskupije priredio je 26. lipnja u Hrvatskom glazbenom zavodu u Zagrebu dobrotvorni koncert za korisnike Kuće ljubavi - kuće za smještaj maloljetnih trudnica i nezbrinutih majki s novorođenčadi i djecom do tri godine starosti.

Na koncertu naslovljenom „Noć snažnih emocija - koncert ispričan na nov način" nastupio je švicarski Belper Chor i Camerata Zagreb sa solisticom Nikolinom Pinko (sopran) i koncertnom majstoricom Martom Stanec te posebnom goščom Ninom Kraljić pod umjetničkim vodstvom Mathiasa Behrendsa. Na programu su bile neke od najljepših klasičnih i popularnih skladbi u filmskim obradama te arije iz opera i mjuzikala.

Zahvaljujući svima koji su došli na koncert, ravnateljica Caritasa Zagrebačke nadbiskupije s. Jelena Lončar zahvalila je i na susretljivosti i senzibilnosti Nikolini Pinko jer je koncert organiziran u vrlo kratkom vremenu.

S. Lončar podsjetila je kako Caritas Zagrebačke nadbiskupije od 1969. godine skrbi o napuštenoj djeci. Od tada dom, toplinu, ljubav, sretno djetinjstvo u domovima Caritasa našlo je više od 5200 djece. Stoga je s. Lončar izrekla zahvalu u ime svih njih i onih koji su danas u domu.

Crkva u Hrvata

Proslavljena obljetnica Merčeve beatifikacije

U središtu Banjolučke biskupije svečano je 22. lipnja proslavljena 15. obljetnica apostolskog pohoda sv. pape Ivana Pavla II. Banjoj Luci i proglašenja blaženim Ivana Merza.

Banja Luka, 22.6.2018. (IKA/TABB) - U središtu Banjolučke biskupije svečano je 22. lipnja proslavljena 15. obljetnica apostolskog pohoda sv. pape Ivana Pavla II. Banjoj Luci i proglašenja blaženim Ivana Merza. Proslava je počela u dvorani Europske akademije Banjolučke biskupije predstavljanjem drugoga izdanja knjižice BK BiH „Politika po mjeri čovjeka“. Sadržaj knjižice su „Moralne vrijednosti i načela kao temelj političkog djelovanja prema socijalnom nauku Katoličke Crkve“.

Na početku je banjolučki biskup Franjo Komarica izrazio dobrodošlicu i zahvalio na spremnosti svim predavačima te na prisustvu svim sudionicima skupa. Zatim je govorio o Papinoj osobnoj želji da posjeti najviše nastradalu biskupiju u Europi pod kraj 20. stoljeća, te o njegovim glavnim porukama domaćim političarima, predstavnicima međunarodne zajednice u BiH i članovima domaće Crkve.

O knjizi su govorili generalni tajnik BK BiH mons. Ivo Tomašević, direktor Europske akademije i Caritasa Banjolučke biskupije dr. Miljenko Aničić, voditeljica banjolučkog ureda Fondacije „Friedrich Ebert Stiftung“ i politička analitičarka mr. Tanja Topić, te tajnik Komisije „Iustitia et pax“ BK BiH preč. dr. Darko Tomašević. Moderator programa bio je voditelj studija Europske akademije i član Komisije „Iustitia et pax“ BK BiH mr. Frano Piplović.

Nakon predstavljanja uslijedilo je zahvalno misno slavlje koje je u katedrali Sv. Bonaventure predslavio biskup Komarica u koncelebraciji s banjolučkim pomoćnim biskupom Markom Semrenom i jedanaesticom svećenika. Liturgijsko pjevanje animirao je katedralni zbor pod vodstvom s. Damjane Kovačević.

Biskup Komarica homiliju je počeo riječima: „U danima bez broja, koje pamti ovaj naš grad, naš narod i naša zemlja, današnji dan od prije ravnih 15 godina – ostao je neizbrisiv, ne samo u sjećanju sretnika, koji su bili povlašteni doživjeti njegov izuzetno bogat i usređujući sadržaj božanskog porijekla – nego i tolikih drugih naših sugrađana, koji su tada spontano uzvikivali: kamo li sreće da se ovakav dan ponovi barem svake druge pa i desete godine“.

Između ostalog podsjetio je na važnost Papinih riječi o blaženom Ivanu, koje su aktualne i danas: „Ime je Ivana Merza za čitav jedan naraštaj mladih katolika značilo program života i djelovanja. Ono to mora biti i danas! Vaša domovina i Vaša Crkva, draga mladeži, doživjele su teške trenutke i sada valja raditi kako bi se život ponovno u potpunosti pokrenuo na svim područjima. Obraćam se zato svima vama te vas pozivam da se ne povlačite nazad, da ne popuštate pred napašću malodušnosti, nego da povećate pothvate kako bi BiH ponovno postala zemlja pomirenja, susreta i mira. Budućnost ovih krajeva ovisi i o vama. Ne tražite drugdje udobniji život, ne bježite od svoje odgovornosti čekajući da vam netko drugi riješi teškoću, nego zlo odlučno priječite snagom dobra“.

Sveti papa Ivan Pavao II. potiče nas sve da ne klonemo pred aktualnim brojnim tragičnim posljedicama ratnih i poratnih zbivanja, nego da se odlučno, zajednički i uporno – svaki u svom zvanju i u svom životnom okruženju – trudimo oko pomirbe, oko zajedničkih susreta i bratstva, oko promaknuća

općeg dobra, oko pravednog mira te oko duhovne i materijalne izgradnje cjelokupnog pučanstva naše domovine BiH, koju sveti Papa – po vlastitom priznanju – „nosi u svome srcu“ i želi joj „dane napretka i mira“, „kao sastavni dio ujedinjene Europe“, zaključio je biskup Komarica.

Pred kraj mise postulator kauze Ivana Merza o. Božidar Nagy govorio je kako se razvija štovanje i pobožnost prema blaženom Ivanu Merzu i u dalekim Filipinima te potaknuo nazočne na molitvu za njegovo proglašenje svetim.

Uslijedio je agape u prostorijama Biskupskog ordinarijata.

400. obljetnica rođenja o. Filipa Kaušića

U gradišćanskom mjestu Celindof, rodnom selu o. Filipa Kaušića, prvoga rektora Sveučilišta u Zagrebu, obilježena je 24. lipnja 400. obljetnica njegova rođenja.

Celindof, 24.6.2018. (IKA) - U gradišćanskom mjestu Celindof, rodnom selu o. Filipa Kaušića, prvoga rektora Sveučilišta u Zagrebu, obilježena je 24. lipnja 400. obljetnica njegova rođenja. O. Kaušić rođen je godine 1618. a preminuo 1673. u Bratislavi. Proslava je počela misom u župnoj crkvi posvećenoj sv. Petru i Pavlu, a predvodio ju je dvojezično župnik Ignaz Ivanschits u zajedništvu s isusovcima, profesorima Fakulteta filozofije i religijskih znanosti Sveučilišta u Zagrebu.

Uslijedila je svečanost otkrivanja brončanog poprsja o. Filipa Kaušića pred zgradom općine. Ono je poklon Sveučilišta u Zagrebu mjestu Celindof. Izradila ga je Dijana-Iva Sesartić, akademska kiparica, a odljev je načinila ljevaonica Ujević iz Zagreba. Program je vodio dr. Herbert Gassner, hrvatski znanstvenik i književnik, inače veliki zaslužnik za organizaciju cjelokupne svečanosti. Skupu se obratila prof. dr. Ivana Čuković Bagić, prorektorica Sveučilišta u Zagrebu, izaslanica prof. dr. Damira Borasa, rektora Sveučilišta u Zagrebu, te potom i Hans Peter Dokožil, bivši ministar obrane Austrije te sadašnji član Vlade Gradišća, nadležan za kulturu i znanost. Poprsje o. Kaušića otkrila je veleposlanica Republike Hrvatske u Republici Austriji dr. Vesna Cvjetković.

U prostorijama općine otvorena je potom i prigodna trojezična izložba o Filipu Kaušiću, čiji se sadržaj elektroničkim kodom može slijediti i na internetu. Taj će se postav uskoro moći razgledati i na Fakultetu filozofije i religijskih znanosti Sveučilišta u Zagrebu.

Gerardovo 2018.

U karmelićanskoj crkvi u Somboru 24. lipnja svečano je obilježena 62. obljetnica smrti sluge Božjega o. Gerarda Tome Stantića.

Sombor, 24.6.2018. (IKA) - U karmelićanskoj crkvi u Somboru u nedjelju 24. lipnja svečano je obilježena 62. obljetnica smrti sluge Božjega o. Gerarda Tome Stantića. Program je počeo molitvom krunice koju su predmolila djeca. Program prije mise animirale su vjeroučiteljice Kristina Ralbovski iz Selenče i Emina Lukić iz Sonte uz nastup djece i mladih iz VIS-a „Lovrići“ iz Sonte a nastupio je i dječji zbor „Rokići“ iz subotičke župe sv. Roka pod ravnanjem s. Silvane Milan uz glazbenu pratnju mr. Ervina Čelikovića. U sklopu toga programa podijeljene su i nagrade djece koja su napravila najbolje radove u ovogodišnjem natječaju koju su animirale vjeroučiteljice i katehistice Subotičke biskupije. Likovni natječaj raspisao je

Karmelićanski samostan u Somboru, Vicepostulatura sluga Božjega o. Gerarda Tome Stantića te Katehetski ured Subotičke biskupije. U nagradnom natječaju sudjelovalo je oko 700 djece koja pohađaju katolički vjeronauk u osnovnim školama a sudjelovali su i vjeroučenici nekoliko župa. Okvirna tema ovogodišnjega Likovnog natječaja bila je „Sveta krunica“. Sudionici u natječaju trebali su svakog dana s roditeljima moliti krunicu u svojim obiteljima te nacrtati krunicu ili je izraditi od nekog materijala.

Imena pedesetak nagrađenih pročitala je vjeroučiteljica Zorica Svirčev, a nagrade je uručila Katarina Čeliković, predsjednica povjerenstva za dodjelu nagrada. Glavnu nagradu – izlet u Zagreb, osvojile su: Mateja Koril, Sombor; Ana Rukavina, Subotica; i Marko Papak, Bikovo.

Slijedila je misa koju je predvodio subotički biskup Ivan Penzeš, uz koncelebraciju dvadesetak svećenika, dok su trojica redovnika bila stalno na raspolaganju za ispovijed. Brojne hodočasnike koji su došli iz mnogih mjesta Subotičke biskupije kao i iz R. Hrvatske, među kojima je bilo i onih iz Splita i Zagreba, biskup Penzeš pozvao je na žarku molitvu da Gospodin ubrza čas proglašenja sluga Božjega o. Gerarda, blaženim kako bismo ga mogli častiti na oltarima naših crkava.

Slavlje je animirao o. Mato Miloš, vicepostulator kauze Sl. B. o. Gerarda. Na misi je pjevao katedralni zbor „Albe Vidaković“ iz Subotice, pod ravnanjem Miroslava Stantića, uz orguljsku pratnju mr. Kornelija Vizina. Božju riječ čitali su jedna vjeroučiteljica i vjeroučitelj, psalam je pjevala prof. Emina Tikvicki.

Propovijedao je preč. Josip Štefković, bački župnik i dekan. Sjećajući se njegove Stantićeve obljetnici smrti, istaknuo je da se danas ne žalostimo zbog toga što je sluga Božji o. Gerard umro na današnji dan prije 62 godine, već se radujemo što je takav velikan kršćanstva živio među nama. Zatim je istaknuo njegove kreposti: „To je čovjek čiji je život bio dragovoljno odricanje i umiranje. I sam je subrači tumačio kako su u samostan došli ne uživati već 'umrijeti za Isusa'. Odakle mu snaga za takvo nešto? Sam nam otac Gerard kaže „Al ko hoće da nauči junački umrit, taj nek gleda Isusa na križu u njegovoj gorkoj smrti.“ Dakle, razmatranje o Isusovoj muc i smrti pomaže nam živjeti ovdje na zemlji i pripravlja nas na prelazak u vječnost. Oslobađa nas straha i pred životom i pred smrću. To nas razmatranje oslobađa iluzija da bismo ovdje na zemlji trebali uživati i živjeti vječno. Smisao štovanja svetih ljudi je u tom da i mi samo u sebi obnovljamo izvornu kršćansku vjeru koja nam govori da smo pozvani na novi život koji ujedno uključuje umiranje sebi, svojim grijesima i svemu onome što nas neuredno veže za ovu zemlju. Tek se tako možemo roditi na novi život. Dok ne umre stari čovjek, ne može se roditi novi. Dok se spominjemo obljetnice prelaska u vječnost oca Gerarda, divimo se svemu što je on milošću Božjom za života učinio“.

Preč. Štefković na kraju je istaknuo plodove njegova djelovanja i svetog života: „Značajno je to i za njegov karmelski red, za našu biskupiju, za grad Sombor i njegovu okolicu, čak i za nekoliko okolnih zemalja u koje su karmelićani došli njegovim zalaganjem. Ali značajno je i za tolike znane i neznanne pojedince koje je sluga Božji od grijeha odriješio, na pravi put usmjerio, svojim propovijedima poučio i svojim svetačkim životom potaknuo. On je svoje poslanje završio i vjerujemo postigao svrhu svoje vjere: spasenje duše. Naše je da se oduševimo njegovim primjerom, da nastavimo tamo gdje je on stao, da ga slijedimo i Krista Gospodina donosimo svojim suvremenicima.“

Djeca, kojih je među hodočasniciima ove godine bilo mnogo,

predmolila su molitvu vjernika a prinijela su euharistijske darove za misu kao i najbolje nagrađene dječje radove.

Na kraju mise, svim hodočasniciima, biskupu i svećenicima zahvalio je o. Mato Miloš, izrazivši radost što se i ove godine okupio veliki broj hodočasnika, istaknuvši da takvo okupljanje kao i utjecanje u zagovor o. Gerardu vrlo su značajni u postupku za njegovo proglašenje blaženim i svetim.

Poslije mise biskup je kod groba o. Gerarda predmolio molitvu za njegovo proglašenje blaženim i svetim a zatim su karmelićani za sve hodočasnike u dvorištu samostana priredili domjenak i druženje. Zabavni program za djecu, uz „šećernu vunu“ i sladoled, priredili su vlč. Dominik i njegova sestra vjeroučiteljica Kristina Ralbovski.

Susret svećenika Srijemske biskupije

U Petrovaradinu je 25. lipnja održan susret predstavnika Đakovačko-osječke nadbiskupije i Srijemske biskupije, predvođenih njihovim pastirima, na kojem je bilo riječi o međusobnim odnosima, suradnji i podršci između dviju biskupija.

Petrovaradin, 25.6.2018. (IKA/TU) – U prostorijama privremene rezidencije srijemskoga biskupa u Petrovaradinu održan je 25. lipnja susret svećenika Srijemske biskupije. Susretom je predsjedao srijemski biskup Đuro Gašparović. Na susretu su sudjelovali i đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić, u čijoj su pratnji bili i umirovljeni nadbiskup Marin Srakić, generalni vikar mons. Ivan Čurić te kancelar vlč. Robert Jugović.

Ove godine navršava se deset godina od uspostave Srijemske biskupije i njezina samostalnog života i djelovanja unutar Đakovačko-osječke crkvene pokrajine. Prije deset godina Konvencijom između dviju biskupija bili su uređeni međusobni odnosi, suradnja i podrška između dviju biskupija. Istekom toga perioda potrebno je analizirati provedbu Konvencije kroz proteklih 10 godina, stanje u Srijemskoj biskupiji te promisliti i domisliti elemente revidirane Konvencije za sljedeće razdoblje. Susret u Petrovaradinu bio je, stoga, prigoda analize zbivanja u novoj, a korijenima drevnoj, Srijemskoj biskupiji te artikuliranja naglasaka kojima se treba voditi u promišljanju suradnje između dviju biskupija i konvencije za sljedeće vremensko razdoblje. U živom razgovoru koji je uslijedio nakon uvodnih riječi domaćeg biskupa i nadbiskupa Hranića, posebna pozornost bila je usmjerena na pitanja suradnje između dviju biskupija na personalnom, materijalnom i pastoralnom planu.

U iskrenom ozračju srijemski su svećenici iznosili svoju zahvalnost Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji za njezinu podršku njima osobno i Srijemskoj biskupiji u cjelini, svoje viđenje suradnje između dviju biskupija, svjedočili su o svojoj ljubavi i odanosti Crkvi u Srijemu te su iznosili i naličje te poteškoće svoga svećeničkog života i rada u dijaspori. Ukazali su i na neke elemente koji zahtijevaju dodatnu osjetljivost za njihove potrebe i poteškoće u specifičnim okolnostima svećeničkog djelovanja u dijaspori te na mogućnosti reorganizacije pastoralnih struktura, mreže župničkih sjedišta, bolje međuzupne povezanosti i veće solidarnosti između župa i svećenika unutar Srijemske biskupije.

Podrška koju im je i nadalje spremna pružati Đakovačko-osječka nadbiskupija veoma je značajan element koji ih ohrabruje u njihovoj jednodušnoj otvorenosti da nastave svoje pastoralno djelovanje kao svećenici Srijemske biskupije.

Uz podršku Đakovačko-osječke nadbiskupije, osjećaju

sigurnosti, kako svećenika tako i vjernika, u Srijemskoj biskupiji svakako će pridonijeti i uspostava svih struktura suodgovornosti te službi unutar Srijemske biskupije, predviđenih i preporučenih Zakonikom kanonskoga prava. Uz to je veoma važno i preseljenje srijemskog biskupa iz Petrovaradina u Srijemsku Mitrovicu, njegova stabilna prisutnost i rezidencija u sjedištu biskupije u Srijemskoj Mitrovici.

Ranije ovog mjeseca, u četvrtak 14. lipnja, susret predstavnika Đakovačko-osječke nadbiskupije i Srijemske biskupije održan je u Nadbiskupskom domu u Đakovu. Na susretu je analizirano ostvarenje svih točaka zajedničke Konvencije tijekom proteklih deset godina te postojeće stanje u Srijemskoj biskupiji, a razgovaralo se i o daljnjoj uzajamnoj povezanosti i suradnji između dviju biskupija, koja bi također trebala imati i svoj pravni okvir.

Križevački zborashi hodočastili u Mađarsku i Slovačku

Katedralni zbor grkokatoličke katedrale Presvete Trojice u suradnji s nekolicinom pjevača HPD-a „Kalnik“ sudjelovali su na hodočašću u Mađarsku i Slovačku, sa sjedištem u Košicama, kojeg su nazvali „Putovima sv. Marka Križevčanina - ususret 10. obljetnici Katedralnog zbora“, u čijem će znaku biti sljedeća godina.

Križevci, 25.6.2018. (IKA) - Križevački zborashi - Katedralni zbor grkokatoličke katedrale Presvete Trojice u suradnji s nekolicinom pjevača HPD-a „Kalnik“ sudjelovali su na hodočašću u Mađarsku i Slovačku, sa sjedištem u Košicama, kojeg su nazvali „Putovima sv. Marka Križevčanina - ususret 10. obljetnici Katedralnog zbora“, u čijem će znaku biti sljedeća godina.

Bilo je to jedno od putovanja Katedralnog zbora nakon što su, osim cijele Hrvatske, u devet godina pronosili ime Križevaca diljem Italije, Ukrajine, Slovenije, Mađarske, Bosne i Hercegovine te Makedonije.

Osim turističkog razgledavanja svakog mjesta, petak 22. lipnja bio je rezerviran za mađarski grad Ostrogon, sjedište slavne nadbiskupije u čijoj je katedrali Uznesenja Blažene Djevice Marije i sv. Adalberta relikvija lubanje odrubljene glave sv. Marka Križevčanina od strane kalvinista, kraj koje su zborashi, predvođeni katedralnim župnikom o. Mihajlom Simunovićem izmolili Litanije svetom Marku i otpjevali Moleben Presvetoj Bogorodici.

U subotu 23. lipnja posjetili su Trnavu gdje su posjetili crkvu Sv. Nikole, rodnu kuću prvog zagrebačkog nadbiskupa Jurja Haulika, židovsku sinagogu i uršulinsku crkvu Sv. Ane u kojoj su u zajednički lijes pohranjene kosti ubijene trojice mučenika - sv. Marka Križevčanina, Stjepana Pongracza i Melhiora Grodzieckog.

Treći dan bio je rezerviran za Košice, mjesto njihova mučeništva gdje su najprije u prepunoj grkokatoličkoj katedrali Rođenja Blažene Djevice Marije pjevali svečanu liturgiju na staroslavenskom jeziku, a nakon detaljnog razgleda grada pjevali slovačku i staroslavensku liturgiju u obližnjem gradu Mihalovcima u „Maloj bazilici“ Duha Svetoga koja je najprije zbog povijesnih okolnosti oduzeta grkokatolicima i data pravoslavcima, a potom ponovno vraćena Katoličkoj crkvi, tj. grkokatolicima.

Zborove je predvodio i njima ravnao dirigent Ozren Bogdanović.

Misa u povodu 104. obljetnice rođenja vlč. Ante Dujlovića Banjolučki biskup Franjo Komarica predvodio je 26. lipnja u drevnoj župi Ivanjska kod Banje Luke misno slavlje u povodu 104. obljetnice rođenja vlč. Ante Dujlovića, mladog župnika poljske župe Gumjera, ubijenog „in odium fidei“, za kojeg je pokrenut istražni dijecezanski proces za beatifikaciju.

Ivanjska, 26.6.2018. (IKA) - U utorak 26. lipnja u župnoj crkvi Uznesenja Marijina u drevnoj župi Ivanjska kod Banje Luke banjolučki biskup Franjo Komarica predvodio je koncelebrirano misno slavlje u povodu 104. obljetnice rođenja kandidata za oltar, domaćeg sina svećenika Ante Dujlovića.

Osim domaćeg župnika fra Miroslava Kljajića i biskupova tajnika vlč. mr. Zlatka Matića na misi je sudjelovalo tridesetak župljana, među kojima i nekoliko članova rodbine svećenika Dujlovića, mladog župnika poljske župe Gumjera, ubijenog „in odium fidei“ 11. srpnja 1943. g. Za njega, kao i za još trojicu ubijenih svećenika s početka II. svjetskog rata odobreno je od strane Svete Stolice vođenje istražnog dijecezanskog procesa za beatifikaciju.

Mladi Anto Dujlović bio je župnik u jednoj od župa doseljenih Poljaka u Prnjavorskom dekanatu, a koji su 1946. morali napustiti Banjolučku biskupiju i odseliti se u Poljsku, gdje nisu zaboravili svoga vjernog župnika koji je za njih dao svoj život. Istražni proces za njegovu beatifikaciju vode zajedno Banjolučka biskupija i biskupija Legnica, u kojoj se nalaze župljani župe Gumjera i njihovi potomci.

Biskup Komarica je nazočnim vjernicima objasnio kako je prije dva tjedna boravio među odseljenim Poljacima u više tamošnjih župa, te je razgovarao i s tamošnjim biskupom i članovima biskupijske Istražne komisije, koja je obavila veliki dio istražnog posla za proces beatifikacije njihova „najdličnijeg župljanina“.

U propovijedi biskup je između ostalog podsjetio vjernike na drevno pleme Dujlovića u njihovoj župi, na djetinjstvo i školovanje svećenika Ante te na trajno zahvalno sjećanje njegovih nekadašnjih župljana, odseljenih u Poljsku, na njegov svjedočki svećenički život. Također je podsjetio i na sve ono što se tijekom nekoliko posljednjih godina učinilo u župi Ivanjska i u župi Gumjera na oživljavanju uspomene na tog svjedoka vjere i vjernosti Kristu i njegovu evanđelju. Potaknuo je nazočne da prošire među prisilno raseljene župljane Ivanjske osnovne podatke tiskane u prigodnoj publikaciji „Vjeran do smrti“ dr. Ante Orlovca, te na prigodnom prospektu, na kojem se nalazi i molitva za proglašenje blaženim ovog sl. Božjega.

Biskup je, zajedno s pratnjom prije mise pohodio obližnje „Fratarsko groblje“ gdje se nalazi spomenik župniku Dujloviću, koji su podigli njegovi gumjerski župljani, a koji je kasnije prenesen u Ivanjsku.

Nakon mise i razgovora sa župljanima, koje je pohvalio zbog njihove sloge i požrtvornosti u obnovi unutrašnjosti svoje crkve, biskup je pohodio, zajedno s pratnjom, i rodno mjesto župnika Ante Dujlovića u zaseoku Ružići.

Inozemne vijesti

Predstavljen radni dokument sinode o mladima

U dokumentu, koji je 19. lipnja predstavljen u Vatikanu, navode se izazovi, nade i teškoće s kojima se suočavaju mladi u raznim krajevima svijeta.

Vatikan, 19.6.2018. (IKA) - U Vatikanu je 19. lipnja predstavljen službeni radni dokument za 15. redovitu sinodu biskupa, koja će se održati od 3. do 28. listopada o temi: „Mladi, vjera i razlučivanje poziva”. U dokumentu, podijeljenom u tri djela, navode se izazovi, nade i teškoće s kojima se suočavaju mladi u raznim krajevima svijeta. Pratiti mlade u svakodnevici, podupirati u vrijeme teškoća, davati smjernice bez upiranja prstom, sažetak je crkvenih smjernica za obnovljeni pastoral mladih o kojemu će se govoriti na Sinodi u listopadu. Tekst radnoga dokumenta nastao je na temelju pripremnoga razdoblja za sinodu kao i na temelju pristiglih odgovora gotovo 150 tisuća mladih koji su sudjelovali u on-line anketama

Prvi dio radnoga dokumenta – prepoznavanje – posvećen je Crkvi koja sluša i otvorena je stvarnosti u kojoj mladi žive i brojnim izazovima s kojima se suočavaju. Mnogi od tih izazova – vjerska diskriminacija, rasizam, nesigurnost zaposlenja, siromaštvo, ovisnosti o narkoticima i alkoholu, seksualno iskorištavanje, dječja pornografija, buling, te korupcija – generiraju se „kulturom otpada” i nepravilnim korištenjem novih digitalnih tehnologija, istaknuto je na predstavljanju radnoga dokumenta koje je predvodio kardinal Lorenzo Baldisseri, generalni tajnik Sinode biskupa. Drugi dio – interpretacija – bavi se temom razlučivanja vlastita poziva u svjetlu teološke i biblijske tradicije, dok se treći dio bavi odabirom.

U svijetu živi milijardu i 800 milijuna mladih između 16 i 29 godina te se s pravom postavlja pitanje: što zapravo mladi očekuju od društva i napose od Crkve. Iz pristiglih odgovora proizlazi da im je stalo do „istinske Crkve”, koja će sjati svojim primjerima, kompetencijom, suodgovornošću i kulturološkom solidarnošću. Mladi žele Crkvu koja će sudjelovati u njihovim životima u duhu Evanđelja, a ne samo propovijedima, govorima i preporukama. Žele transparentnu, poštenu, privlačnu, komunikativnu, pristupačnu, veselu i interaktivnu Crkvu, koja prihvaća mlade. Ima međutim i onih koji su u odgovorima rekli da od Crkve ne očekuju ništa, već žele da ih pusti na miru, smatrajući je nezanimljivim sugovornikom, kritični su zbog gospodarskih i seksualnih skandala u Crkvi, ali zbog loše pripreme kandidata za svećeništvo. U dokumentu se navode i objektivne teškoće oko izbora svećeničkih i redovničkih zvanja zbog prejakih predrasuda. Radni dokument za 15. redovitu sinodu biskupa završava razmišljanjem o svetosti, jer, ističe se, mladost je vrijeme svetosti.

Obljetnica proglašenja vijetnamskih mučenika

Crkva u Vijetnamu započela je svečanu proslavu 30. obljetnice proglašenja svetima vijetnamskih mučenika koje je svetima proglasio papa Ivan Pavao II.

Hanoi, 20.6.2018. (IKA) – Crkva u Vijetnamu započela je 19. lipnja svečanu proslavu 30. obljetnice proglašenja svetima vijetnamskih mučenika. Svećenici, redovnici i redovnice, te vjernici laici ubijeni su od 1745. do 1862. iz mržnje na vjeru, a svetima ih je proglasio 19. lipnja 1988. sv. papa Ivan Pavao II. Među mučenicima tri stoljeća je i skupina od osam biskupa, pedeset svećenika i 59 laika, a najveći progoni katolika bili su za dinastije Nguyen kada je

ubijeno više od sto tisuća katolika. Liturgijska slavlja održavaju se u katoličkim crkvama diljem Vijetnama, a središnja proslava bit će 24. studenoga na spomendan 117 vijetnamskih mučenika koji se u liturgijskom kalendaru spominju kao Andreas Dung-Lac i drugovi.

Kardinal Zenari o humanitarnoj katastrofi u Siriji

Uoči Svjetskoga dana izbjeglica na Papinskom sveučilištu Gregoriana održan je kolokvij o migracijama, o temi „Izbjeglice – tvorci mira”.

Vatikan, 20.6.2018. (IKA) - Uoči Svjetskoga dana izbjeglica, koji se obilježava 20. lipnja, na Papinskom sveučilištu Gregoriana održan je Kolokvij o migracijama „Izbjeglice – tvorci mira”. Na skupu je sudjelovao kardinal Mario Zenari, apostolski nuncij u Siriji, a sudionike je na početku pozdravio o. Camillo Ripamonti, predsjednik isusovačkoga Centra za izbjeglice Astalli, koji je organizirao skup, izvijestio je portal Vatican news.

U izlaganju kardinal je kazao da kada misli na Siriju, u mislima su mu posebno dvije slike. Jedna je Michelangelova Pieta, pred kojom se kardinal zaustavi svaki put kad uđe u baziliku Svetoga Petra, i u kojoj vidi Siriju koja u krilu drži svoju djecu, tisuće poginulih i ranjenih; a druga je prisposoba o dobrom Samarijancu – Siriju su napali razbojnici i ostavili na rubu ceste.

Govoreći o tih sedam godina rata u Siriji, nuncij je govorio najviše o ženama i djeci koji su najviše platili zbog tog sukoba koji je započeo prosvjedima na ulicama, a pretvorio se u sukob u kojemu se na terenu nalazi pet najopasnijih vojski svijeta. U Alepu između dvije i šest tisuća djece živi na ulici, bez ikoga, i događa se da umru od gladi i hladnoće, dodao je. Žene se, pak, moraju brinuti čak za devetoro djece, jer su njihovi muževi ili poginuli ili su nestali.

Osim toga, napomenuo je na kraju kardinal, četvrtina ukupnoga broja izbjeglica u svijetu dolazi iz Sirije. Ukupno je 12 milijuna ljudi napustilo zemlju, ili su se preselili u druge krajeve. Njihov je san povratak u njihov dom, na njihovo ognjište, rekao je kardinal Zenari.

Papa Franjo dao intervju za Reuters

U razgovoru za novinsku agenciju Reuters Papa je, kako prenose Vatikanski mediji, govorio o dijalogu s Kinom, ulozi žene u Crkvi, zlorabama u Čileu, Pariškom sporazumu, odnosu SAD-a i Kube, prihvatu migranata, pomoći siromašnim državama kao i reformi unutar Crkve.

Vatikan, 21.6.2018. (IKA) – Papa Franjo u intervjuu za novinsku agenciju Reuters govorio je o dijalogu s Kinom, ulozi žene u Crkvi, zlorabama u Čileu, Pariškom sporazumu, odnosu SAD-a i Kube, prihvatu migranata, pomoći siromašnim državama kao i reformi unutar Crkve. Razgovor je vodio šef Reutersovog rimskog ureda Philip Pullella.

Na pitanje o odnosu s Kinom, Papa je odgovorio, kako izvještava Radio Vatikan, da je taj odnos na dobroj točki, te se odvija kroz radne susrete i međusobni dijalog.

Odgovarajući na pitanje o ulozi žene u Crkvi i zapošljavanju žena na važnim mjestima u Rimskoj kuriji, Sveti Otac pojasnio je da je svjestan da je malo žena na tim mjestima. Istaknuo je da je među kandidatima za prefekta Tajništva za komunikaciju bila i jedna žena koja nije bila spremna prihvatiti to mjesto te je sada na drugoj dužnosti. Crkva je

Kristova zaručnica, rekao je Papa i podsjetio na ulogu Marije u Crkvi, no odlučno je isključio mogućnost svećeničkog ređenja žena. „Ivan Pavao II. tu je bio jasan i zatvorio vrata, ja se na to više neću vraćati“, rekao je Papa, kako navodi Radio Vatikan.

U osvrtu na spolne zloporabe u Čileu od strane klerika, papa Franjo nije skrivao svoju tugu. Osvrnuvši se na podatke da se najviše spolnog zlostavljanja djece događa u obiteljima, susjedstvu, školama, vježbalištima, Papa je istaknuo: „Za Crkvu bih rekao da je malo takvih svećenika, ali ako bi bio i samo jedan, bilo bi to tragično jer svećenik ima dužnost dovesti osobu Bogu, a time je uništio put do Boga“.

Govoreći o migracijama, Papa je odgovorio i na pitanje o odluci američkih vlasti o separaciji migrantskih obitelji na granici s Meksikom. Sveti Otac podupro je izjave američkih biskupa koji su istaknuli da je odvajanje djece od roditelja suprotno katoličkim vrijednostima i moralu. Papa također smatra da populisti u Europi od migrantske krize stvaraju „psihozu“ čak i u situaciji kada se Europa suočava s „velikom demografskom zimom“ i treba nove useljenike. „Vjerujem da ne možete odbiti ljude koji dolaze“, rekao je Papa i pohvalio Grčku i Italiju za „hrabrost i velikodušnost“ u prihvaćanju migranata.

Sveti Otac upozorio je i na populizam koji ne rješava probleme. Ono što rješava stanje s migrantima je prihvaćanje, proučavanje, razboritost. Također smatra, kako navodi portal Vatican news, da Europa treba prestati iskorištavati Afriku i ulagati u to područje na način koji je na korist kontinentu i može pomoći riješiti problem migranta u njegovu korijenu.

Ekumensko hodočašće pape Franje u Ženevu

Ženeva, 21.6.2018. (IKA) - Papa Franjo bio je 21. lipnja na svom - ekumenskom hodočašću u Ženevu u povodu 70. obljetnice postojanja Svjetskog vijeća Crkava (WCC), ekumenske organizacije koja obuhvaća oko 500 milijuna kršćana nekatolika u svijetu. Nakon privatnog susreta s predsjednikom Švicarske Konfederacije Alainom Bersetom, Papa se uputio u središnjicu WCC-a, gdje je održana ekumenska molitva te je održao prvi govor svoga 23. inozemnog putovanja. Istaknuo je da je ekumenizam veliko poduzeće u gubitku. Riječ je o evanđeoskom gubitku, prema putu koji je pokazao Isus – dodao je Sveti Otac. Pred 230 članova Svjetskog vijeća Crkvi okupljenima u Ekumenskom centru Papa je istaknuo da Gospodin traži jedinstvo; svijet koji je razdijeljen s previše podjela koje pogađaju osobito najslabije, vapi za jedinstvom. Moglo bi se prigovoriti da je zajednički hod, bez bilo kakve brige za vlastite potrebe, jedna vrsta rada s gubitkom, ali Kristovi učenici moraju hodati po Duhu Svetom, čisteći srce od zla, izabirući svetom upornošću evanđeoski put i odbijajući logiku ovoga svijeta. Hod zahtijeva poniznost vraćanja svojem putu i brizi za suputnike, jer se samo zajedno dobro hodi. Hod traži neprestano vlastito obraćenje. Zbog toga ga mnogi odbijaju birajući radije mir vlastitog doma gdje se mogu baviti vlastitim poslovima bez izlaganja rizicima puta, upozorio je Papa.

Članove WCC-a papa Franjo zatražio je da se upuste u život Božjim korakom, ne bučnim i nezasitnim korakom, nego onim evanđeoske ljubavi. Zajedno hoditi, moliti i raditi; to je naš glavni put, naglasio je Papa. Također se susreo s osmeročlanim korejskim izaslanstvom WCC-a, od kojih je njih četvero iz Sjeverne, a četvero iz Južne Koreje.

Nakon ručka s vodstvom WCC-a u Ekumenskom institutu u Bosseyu, gdje je posjetio kapelu zajedno s 30 studenata i o. Lawrenceom Iwuamadijem, prvim katoličkim dekanom u

povijesti instituta, uslijedio je ekumenski susret u Ekumenskom centru WCC-a u kojemu je Papa istaknuo da se vjerodostojnost Evanđelja nalazi u odgovoru kršćana na vapaj najslabijih i potrebitih. Upitao je kako kršćani mogu evangelizirati ako su međusobno podijeljeni te istaknuo da je ono što nam je doista potrebno novi evangelizatorski zanos - ako se poveća misionarski poticaj, povećat će se i jedinstvo među nama, uvjeren je Papa.

Napomenuvši da je želio osobno sudjelovati na proslavi obljetnice Svjetskoga vijeća Crkvi kako bi ponovno istaknuo zauzimanje Katoličke Crkve u ekumenizmu, te ohrabrio suradnju s Crkvama članicama vijeća, kao i s ekumenskim partnerima, Papa se posebno osvrnuo na geslo toga apostolskog putovanja: „Hoditi – moliti – zajedno raditi. Hoditi imamo prema ulazu i prema izlazu. Prema ulazu kako bismo uvijek bili upravljani prema središtu, kako bismo se prepoznali kao loze ucijepljene na samo jedan trs. Nećemo donijeti ploda ako si uzajamno ne pomognemo ostati sjedinjeni s Njim. Međutim, imamo hoditi i prema izlazu, prema današnjim mnogobrojnim životnim periferijama, kako bismo čovječanstvu koje trpi zajedno donijeli ozdravljujuću milost Evanđelja, istaknuo je Papa.

Potom, imamo moliti. I u molitvi, kao i u hodu, ne možemo ići naprijed sami, jer Božja se milost skladno širi među vjernicima koji se vole. Molitva je kisik ekumenizma, poručio je papa Franjo te potaknuo da se upitamo koliko molimo jedni za druge. Govoreći na kraju o zajedničkom radu, Papa je prije svega istaknuo veliku važnost rada Povjerenstva „Vjera i konstitucija“, te napomenuo da istraživanje tog povjerenstva u svrhu zajedničkoga viđenja Crkve, kao i njegov rad na razlučivanju moralnih i etičkih problema, dotiču osjetljive točke ekumenskoga izazova. Papa je, među ostalim, posebno pohvalio prijeko potrebnu ulogu Ekumenskoga instituta u Bosseyu u ekumenskom obrazovanju mladih naraštaja za odgovorne pastoralne i akademske djelatnike brojnih Crkvi i kršćanskih vjeroispovijesti cijeloga svijeta. Katolička Crkva već godinama surađuje u tom obrazovnom radu prisutnošću jednoga katoličkog profesora, primijetio je Sveti Otac.

Vjerodostojnost evanđelja stavljena je na kušnju načinom na koji kršćani odgovaraju na vapaj onih koji su, na svim krajevima svijeta, nepravedno žrtve sve većega isključivanja koje, stvarajući siromaštvo, potiče sukobe. Slabi su sve više marginalizirani, bez kruha, posla i budućnosti, dok je bogatih sve manje, i sve su bogatiji, upozorio je Papa.

Pogledajmo što je konkretno moguće napraviti, nemojmo se obeshrabrivati onim što nije moguće; pogledajmo također brojnu našu braću i sestre koji na raznim stranama svijeta, posebice na Bliskom istoku, trpe zbog toga što su kršćani. Budimo im blizu. I sjetimo se da našem ekumenskom hodu prethodi, i prati nas, već ostvareni ekumenizam, ekumenizam krvi, koji nas potiče da idemo naprijed. Ohrabrimo se kako bismo nadvladali napast apsolutiziranja određenih kulturalnih obrazaca te da nas obuzmu osobni interesi: pomognimo ljudima dobre volje da daju više prostora situacijama i zbivanjima koja se odnose na veliki dio ljudskoga roda, ali koji zauzimaju nevažno mjesto u velikim informacijama, pozvao je papa Franjo. Na kraju je potaknuo na uzajamnu pomoć u hodu, molitvi i zajedničkom radu kako bi uz Božju pomoć jedinstvo napredovalo i svijet povjerovao.

Papino je putovanje i malo i pastoralno obilježje - posljednja je točka naime bila misa u ženevskom izložbenom centru Palexpo s oko 40.000 švicarskih katolika. U propovijedi govorio im je o tri riječi iz Očenaša: Otac, kruh i praštanje te ponudio poruku praštanja i put prema jedinstvu kršćana.

Papin razgovor s novinarima na povratku iz Ženeve

Na povratku s ekumenskog hodočašća u Ženevu 21. lipnja u razgovoru s novinarima Papa govorio o dijalogu, ekumenizmu, migracijama i drugim temama.

Ženeva, 21.6.2018. (IKA) – Na povratku s ekumenskog putovanja u Ženevu u prigodi 70. obljetnice osnutka Ekumenskog vijeća crkvi u četvrtak 21. lipnja održana je tiskovna konferencija na kojoj je Sveti Otac odgovarao na pitanja novinara, objavio je Vatican News. Osvrćući se na svoj pohod Papa je u razgovoru s novinarima u zrakoplovu na povratnom letu iz Ženeve posebno istaknuo kako se njegovo ekumensko hodočašće može sažeti u jednu riječ – susret. Bio je to dan ispunjen susretima. Bili su to pozitivni susreti, napose susret s vodstvom Ekumenskog vijeća Crkava na zajedničkom ručku. Jedna od tema na kojoj smo se najviše zadržali, rekao je Papa, bili su mladi jer i predstavnici drugih kršćanskih vjeroispovijesti pokazuju brigu, u pozitivnom smislu, za mlade. Posebno je veliku pozornost sudionika susreta pobudila predstojeća Biskupska sinoda za mlade koja će se u listopadu održati u Rimu, dodao je Sveti Otac.

Zajednički hod donosi plodove, dugogodišnji dijalog urodio je uzajamnim poštovanjem, čak i nečim većim a to je prijateljstvo. No pred nama je još veliki posao i veliki izazovi, rekao je Papa te dodao: Moramo ukloniti iz rječnika riječ „prozelitizam“, tamo gdje je prozelitizam nema ekumenizma. Ono što trebamo jest prijateljski, konstruktivni i strpljivi susret i dijalog, rekao je Papa.

Jedno od pitanja odnosilo se na pripuštanje euharistiji nekatoličkih supružnika u mješovitim brakovima o čemu je bilo riječi na proljetnom zasjedanju Njemačke BK i o čemu je vođen dijalog između Svete Stolice i njemačkih biskupa. Papa je podsjetio na do sada poduzete korake ponovivši kako se, nakon što su ocijenjeni različiti stavovi i mišljenja, najboljim rješenjem pokazalo dublje proučavanje tog pitanja. Podsjetio je na pismo prefekta Kongregacije za nauk vjere kardinala Luisa Ladarie Ferrere, napisano u dogovoru s Papom, kako je Sveti Otac otkrio novinarima, u kojem se biskupe poziva da po mogućnosti postignu jednoglasnost. Nipošto nije riječ o „kočenju“ već o traženju najboljeg rješenja, dodao je Papa.

U razgovoru s novinarima neizostavno je bilo pitanje migracija. Za mene, ponovio je Papa, prema onima koji bježe od „gladi i rata“ moraju se usvojiti kriteriji sažeti u četiri glagola: „prihvatiti, pratiti, smjestiti, integrirati“ prema mogućnostima svake zemlje. Papa Franjo rekao je kako je užasnut vijestima koje dolaze iz onoga što je nazvao „zatvorima trgovaca ljudima“ u kojima se čine neizrecive okrutnosti prema žrtvama, posebice nad ženama i djecom. Takve su se stvari vidale još samo u koncentracijskim logorima iz II. svjetskog rata, rekao je. Papa inzistira na tome da se vlade moraju „dogovoriti“ prvenstveno oko upravljanja „hitnim situacijama“ u kratkom roku, a zatim planirati politike u srednjoročnom razdoblju kako bi se fenomen migracije sasjekao u korijenu. Poznata je Papina ideja: omogućiti obrazovanje i zaposlenje u zemljama najteže pogođenim migracijama, kako u Africi tako i u Južnoj Americi, kako bi se iskorijenio problem „krijumčarenja migranata“. „Problem ratova teško je riješiti“, a s tim je povezan također problem „progona kršćana“. No, istaknuo je, „problem gladi može se riješiti“ pod uvjetom da međunarodna zajednica djeluje zajedno.

Osvrnuo se i na „križu ljudskih prava“ koja je više nego očita. Uzroke treba tražiti u tome što su danas ljudska prava relativna, čak je i pravo na mir relativno. To je nešto nad čim se trebamo duboko zamisliti, rekao je Papa citirajući riječi jednog protestantskog pastora da „prvo ljudsko pravo“ je

„pravo na nadu“.

U razgovoru s novinarima Papa se dotaknuo i uzroka ratova koji danas u svijetu izazivaju krvoprolića, istaknuvši kako je potrebno ozbiljno zauzimanje za mir. Ponovno je kritizirao one koji „mnogo troše na naoružanje“ te je pozvao da se sve sukobe rješava „pregovorima, dijalogom i posredovanjima“. Teško je to razumjeti, ali postoje određene skupine, rekao je bih u svim religijama, male skupine, koje bi se pojednostavljeno moglo nazvati „fundamentalistima“, koje traže ratove. I među nama katolicima ima onih koji uvijek traže uništenje, i to je vrlo važno imati pred očima, rekao je Papa.

Papa sa sudionicima skupštine ROACO-a

Papa Franjo primio je 22. lipnja u Vatikanu sudionike opće skupštine Unije djela za pomoć Istočnim Crkvama (ROACO), upozorivši ih da bi Bliski istok mogao ostati bez kršćana.

Vatikan, 22.6.2018. (IKA) - Papa Franjo primio je 22. lipnja u Vatikanu sudionike opće skupštine Unije djela za pomoć Istočnim Crkvama (ROACO), upozorivši ih da bi Bliski istok mogao ostati potpuno bez kršćana, izvještava Radio Vatikan.

Htio sam vam pročitati pripremljeni govor, ali budući da je zabrinutost za Bliski istok vrlo velika, dopuštam si reći vam nešto bez pripremljenoga teksta, rekao je Papa na početku susreta. Bliski istok danas je raskrižje teških situacija u kojima se trpi, a postoji i opasnost – ne želim reći da je to nečija volja – da se kršćani potpuno izbrisu. Bliski istok bez kršćana ne bi bio Bliski istok, rekao je Sveti Otac.

Bliski istok danas trpi, plače, a svjetske sile to gledaju ne brinući se toliko za kulturu, vjeru i život tih naroda, nego kako bi uzeli neki njegov dio i imali veću vlast, upozorio je Sveti Otac.

Istaknuvši predstavnicima ROACO-a važnost njihova zauzimanja na pomoći Bliskom istoku, Papa im je zahvalio na tome. Poručio je da treba čuvati veliku tradiciju Crkava na Bliskom istoku, bogatstva njihove teologije, liturgije, i boriti se za to.

Osvrnuo se i na vrlo veliki problem s kojim se suočava Bliski istok, a to su migracije, te istaknuo Libanon u kojemu su polovica stanovništva Libanonci, a polovica sirijski izbjeglice koje je ta zemlja primila. Tako je i u Jordanu, u Turskoj i u Europi, napomenuo je Papa te se spomenuo svojega posjeta Lezbosu u Grčkoj.

Na Bliskom istoku postoji veliki grijeh, grijeh želje za moći, grijeh rata, koji je svaki put sve jači i jači i sa sofisticiranim naoružanjem, a zbog njega trpi siromašan narod, djeca. Papa je rekao da danas na Bliskom istoku ima malo škola, malo bolnica, jer bombe sve uništavaju. Osvrnuo se i na grijeh nedosljednosti između života i vjere. Ima – možda ne mnogo, ali ima nekih... – svećenika, poneki biskup, neka redovnička zajednica, koji ispovijedaju siromaštvo, ali žive kao bogataši, napomenuo je Papa i izrazio želju da se ti rasipnici oslobode toga u korist svoje braće i sestara.

Papa Franjo na kraju je poručio da nas Gospodin neće ostaviti same, i zbog toga je Bliski istok nada koju trebamo njegovati, upravo kao što to Unija djela za pomoć Istočnim Crkvama već čini.

Papa s verbitima

Papa Franjo primio je 22. lipnja u Vatikanu više od 150 sudionika općega kapitula Družbe Božje riječi, i potaknuo ih da iziđu susresti braću isključenu iz društva, slušajući vapaj onih koji traže kruh i pravednost.

Vatikan, 22.6.2018. (IKA) - Papa Franjo primio je 22. lipnja u Vatikanu više od 150 sudionika općega kapitula Družbe Božje riječi, čiji misionari djeluju na pet kontinenata, izvještava Radio Vatikan. Potaknuo ih je da iziđu susresti braću isključenu iz društva, slušajući vapaj onih koji traže kruh i pravednost. Družba Božje riječi muška je redovnička zajednica koju je godine 1875. osnovao sv. Arnold Janssen kako bi obrazovao misionare i poslao ih u svijet. Papa ih je na španjolskom jeziku pozvao da budu čvrsto usađeni u vlastite korijene, i da odlaze braći koju gaze egoistični interesi, koji su prepušteni sudbini, kako bi im pomogli osjetiti nazočnost Boga koji dolazi susresti se s njima.

I tamo ste poslani ostvariti duh Blaženstava, i to kroz djela milosrđa - slušajući i odgovarajući na vapaj onih koji traže kruh i pravednost; donoseći mir i cjeloviti napredak onima koji traže dostojanstveniji život; tješeci i pružajući razloge za nadu brojnim muškarcima i ženama našega doba koji žive u tuzi i trpljenju. Neka to bude orijentir koji vodi vaše korake kao braće misionara, rekao je Papa.

Potom se posebno osvrnuo na pouzdanje, navještaj, i bratstvo. Sveti Otac prije svega je istaknuo da se ne valja bojati i zatvarati; ne treba postavljati zapreke djelovanju Duha, nego valja izići bez straha, i svjedočiti radost Evanđelja koje ljude čini sretnima. To pouzdanje treba obnavljati svakoga dana, i to preko Riječi i putem sakramenata, poručio je verbitima Sveti Otac.

Osim toga, bitno je naviještati Božju riječ svim ljudima, u svako doba i na svakom mjestu, rabeći svako moguće sredstvo. Jao meni ako evanđelja ne navješćujem; te riječi svetoga Pavla moraju i dalje gorjeti poput vatre u srcu svakog verbita. Upravo je vaš utemeljitelj mislio na vas kao na misionare ad gentes; poslanje je to koje ne poznaje ni granice, ni kulture, jer cijeli je svijet misijska zemlja, napomenuo je papa Franjo.

Važan je i vidik bratstva. Kad vidimo zajednicu u kojoj se svećenici, redovnici i laici osjećaju članovima jedne obitelji, koji se vole, to je najveća evangelizacija, istaknuo je Papa te podsjetio verbite da je svijetu i Crkvi potrebno osjetiti tu bratsku ljubav, unatoč različitostima.

Papin nedjeljni posjet iznenađenja

Papa Franjo nenadano je u nedjelju popodne posjetio ustanovu Casale 4.5 u predgrađu Rima gdje se susreo s dvjestotinjak osoba s posebnim potrebama.

Vatikan, 24.6.2018. (IKA) – Papa Franjo nenadano je u nedjelju 24. lipnja popodne posjetio ustanovu Casale 4.5 u predgrađu Rima gdje se susreo s dvjestotinjak osoba s posebnim potrebama. Nakon što je uveo običaj Papina Petka milosrđa, papa Franjo je na svetkovinu Rođenja sv. Ivana Krstitelja pohodio kuću „Durante e dopo di Noi. Casa OSA” te se rukovao, zagrlio i razgovarao sa svakim korisnikom kuće, izvijestio je portal Vatican News. Zahvalan za taj obiteljski dan, potaknuo je osoblje i korisnike da vjeruju u snove i ljepotu zajedništva s Gospodinom.

Luca Milanese, predsjednik udruge, posvjedočio je Papi radost zbog pomaganja osobama s posebnim potrebama a ta ustanova ih pomaže oko 50 tisuća diljem Italije. Cilj je ustanove Casa OSA pomoći korisnicima da uz pomoć bližnjih i osoba koje ih vole unaprijede svoj život i osamostale se.

Hitno je potrebno ekumensko opredjeljenje za mir u Africi

Papa Franjo primio je 23. lipnja u Vatikanu organizaciju afričkih neovisnih Crkvi.

Vatikan, 24.6.2018. (IKA) - Papa Franjo primio je 23. lipnja u Vatikanu organizaciju afričkih neovisnih Crkvi te napomenuo da su njihove zajednice u relativno kratkoj povijesti obilježene borbom za nezavisnost na Afričkom kontinentu i kasnijim naporima da oblikuju društva pravde i mira koja su sposobna braniti dostojanstvo velike raznolikosti afričkih naroda, izvještava Radio Vatikan. Papa je kazao da se, nažalost, obećanje napretka i pravde sadržano u tom procesu nije uvijek ostvarilo, te su danas mnoge zemlje i dalje daleko od mira i sveobuhvatnoga gospodarskog, društvenog i političkog razvoja koji može osigurati odgovarajuće životne uvjete i prilike za sve njihove građane.

Svjesni ste izazova s kojima se Afrika kao takva suočava, kao i onih s kojima se suočavaju različite Crkve u ostvarivanju svoga poslanja evangelizacije, pomirenja i humanitarne pomoći. Na poseban ste način svjesni golemog izazova pružanja stabilnosti, obrazovanja i mogućnosti zaposlenja za mlade koji tvore tako važan dio afričkih društava, rekao je Papa. Temeljno pitanje na koje trebamo odgovoriti je u kojem je smislu kršćanska poruka Radosna vijest za afričke narode? Suočeno s očajanjem siromašnih, frustracijom mladih i krikom boli starijih i onih koji trpe, Evanđelje Isusa Krista, koje se prenosi i živi, prevodi se u iskustva nade, mira, radosti, sklada, ljubavi i jedinstva, rekao je Papa. Napomenuo je da je naša kršćanska dužnost pratiti svaki napor koji daje prednost mudrom i etičkom korištenju ljudskih, kulturalnih i materijalnih resursa kako bi se riješili problemi Afrike. Na poseban je način žurno potrebno zajedničko opredjeljenje za promicanje mirovnog procesa u različitim područjima sukoba, kao i konkretni oblici solidarnosti prema onima u potrebi, istaknuo je Sveti Otac, dodajući da je dužnost crkvenih vođa pomoći pojedincima da udruže svoje energije i stave ih u službu općeg dobra, dok istodobno brane dostojanstvo, slobodu i prava svijetu.

Više nego ikad svi kršćani trebaju naučiti surađivati za opće dobro, rekao je Papa i nastavio: Premda među nama postoje značajne razlike kad je riječ o teološkim i ekleziološkim pitanjima, mnoga su područja u kojima vođe i članovi različitih zajednica kršćanske obitelji mogu odrediti zajedničke ciljeve i surađivati za dobro svijetu, a posebno u korist one naše braće i sestara koji su najranjiviji i koji se nalaze u najnepovoljnijem položaju.

Papa je napomenuo da afrički narodi posjeduju dubok religiozni osjećaj, osjećaj za postojanje Boga Stvoritelja i duhovnog svijeta dodajući da oni također ističu važnost obitelji, ljubavi prema životu, djece kao Božjeg dara, poštovanja prema starijima, dužnosti prema bližnjima i dalecima. Objasnio je da te religiozne vrijednosti i životna načela pripadaju svim kršćanima i na tom temelju trebamo izražavati svoju solidarnost u međuljudskim i društvenim odnosima.

Posebna je zadaća za kršćane u afričkim društvima njegovanje suživota među različitim etničkim skupinama, tradicijama, jezicima i vjeroispovijestima, a riječ je o zadaći koja često nailazi na prepreke zbog ozbiljnih međusobnih neprijateljstava, rekao je Papa. Iz tog ih je razloga potaknuo da među sobom i s drugim Crkvama promiču intenzivniji susret i ekumenski dijalog. Neka nas Duh Sveti prosvijetli da bismo uspjeli otkriti na koji način promicati suradnju među svima za bolju budućnost Afrike, zaključio je Sveti Otac.

Papa potaknuo na duboko uvjerenje o dostojanstvu ljudske osobe

Papa Franjo primio je izaslanstvo Papinske akademije za život, povodom 24. opće skupštine koja se održava o temi „Jednaki na rođenju. A poslije? Globalna odgovornost“.

Vatikan, 25.6.2018. (IKA) - Papa Franjo primio je 25. lipnja izaslanstvo Papinske akademije za život, u povodu 24. opće skupštine koja se održava o temi „Jednaki na rođenju. A poslije? Globalna odgovornost“, te potaknuo na razmišljanje o bioetici, ali ne krećući od bolesti i smrti, nego od dubokoga uvjerenja o neopozivom dostojanstvu ljudske osobe, izvijestio je Hrvatski program Radio Vatikana.

Ljudski život u kontekstu globaliziranoga svijeta u kojemu živimo. Tema je koju Papinska akademija za život od ponedjeljka razmatra na svojoj općoj skupštini koja se do srijede održava u Vatikanu pod naslovom „Jednaki na rođenju. A poslije? Globalna odgovornost“. Nadahnjujući se tom temom papa Franjo je na audijenciji iznio pozornu analizu etičke i duhovne kvalitete života u svim njegovim razdobljima.

Postoji život koji je obitelj i zajednica, život koji je zaziv i nada, rekao je Papa. Ranjen, povrijeđen, marginaliziran, odbačen, ali on je uvijek život, onako kako postoji vječni život. Sveti Otac spomenuo je prinos biologije koja istražuje tjelesne, kemijske i mehaničke vidike, te istaknuo da ne treba zaboraviti širu i dublju perspektivu koja zahtijeva pozornost upravo prema ljudskom životu, koji se pojavljuje na sceni svijeta s divotom govora i razmišljanja, osjećaja i duha. „Lijepa“ aktivnost života, kako je rekao Papa, jest rađanje nove osobe, odgoj njezinih duhovnih i kreativnih kvaliteta, upućivanje na ljubav prema obitelji i prema zajednici, briga o njezinim ranjivostima i ranama; kao i upućivanje na život djece Božje, u Isusu Kristu.

Papa Franjo potom je napomenuo kako odustajanje od života, prepuštanje siromašnih gladi, progonjenih ratu, i starijih osoba napuštenosti, znači baviti se prljavim poslom smrti, što je grijeh. Zlo nas nastoji uvjeriti da je smrt kraj svega, da smo na svijet došli slučajno i da nam je određeno da završimo u ništavilu. To znači okrenuti se samima sebi poput Narcisa koji širi prilično zarazni duhovni virus, primijetio je Papa. Osuđuje nas na to da postajemo muškarcigledalo i žene-ogledalo, koji vide samo sebe i ništa drugo. To je kao da postajemo slijepi za život i za njegovu dinamiku, budući da je on dar primljen od drugih, koji zahtijeva da ga se odgovorno stavi u optjecaj za druge.

Stoga je zadaća kojoj valja težiti, istaknuo je Papa, prekinuti sudioništvo u prljavom poslu smrti, udaljiti se od bolesti i smrti te izabrati smisao života i odrediti vrijednost osobe. Globalna će bioetika biti poseban način za razvoj perspektive cjelovite ekologije koja je vlastita encikliki *Laudato si'*. Pokrenut će se iz dubokoga uvjerenja o neopozivom dostojanstvu ljudske osobe, onakve kakvu Bog voli, dostojanstvu svake osobe, u svim razdobljima i stanjima njezina života, te tražiti oblike ljubavi i skrbi koji trebaju biti usmjereni na njezinu ranjivost i krhkost, rekao je papa Franjo.

Sveti Otac potom je posebno istaknuo tijelo koje nas, kako je rekao, stavlja u izravnu vezu s okolišem i drugim živim bićima. Prihvatiti ga znači primiti ga kao Božji dar; znači prihvatiti cijeli svijet kao Očev dar i zajednički dom, jer logika vlasništva nad vlastitim tijelom pretvara se u logiku koja je katkada lagana prevlast nad stvorenim. Naučiti prihvatiti vlastito tijelo, brinuti se o njemu i poštovati njegovu značenja, bitno je za istinsku ljudsku ekologiju, istaknuo je Sveti Otac te dodao da je potrebno također cijeniti vlastito tijelo u njegovoj ženstvenosti ili muškosti, kako bismo mogli prepoznati sebe susrećući drugoga koji je

drukčiji od nas.

Papa je podsjetio i na slojevite bitne razlike u ljudskom životu: muškarca i žene, očinstva i majčinstva, sinovstva i bratstva, socijalnosti, kao i svih različitih dobi života. Teški su to uvjeti, osjetljivi ili opasni prijelazi koji zahtijevaju posebnu etičku mudrost i hrabri moralni otpor, i s kojima se treba suočiti također uz odgovarajuću potporu odgovorne ljudske blizine. Sveti Otac potom je spomenuo apostolsku pobudnicu *Gaudete et exultate*, pozvavši nazočne da se bave temama etike ljudskoga života u okviru globalne antropologije.

Zaštita nedužnoga koji nije rođen, primjerice, treba biti jasna, nepokolebljiva i zanesena, jer je tu u igri dostojanstvo ljudskoga bića, uvijek sveto; i to zahtijeva ljubav prema svakoj osobi bez obzira na njezin razvoj. Ali, jednako je tako svet i život siromašnih koji su već rođeni, koji trpe u bijedi, u napuštenosti, isključenosti, u trgovini ljudima, u skrivenoj eutanaziji bolesnih i starijih osoba bez ikakve skrbi, u novim oblicima ropstva, i u svim oblicima odbacivanja, napomenuo je Papa te istaknuo da se trebamo pitati o posljednjem određenju života, koje može vratiti dostojanstvo i smisao otajstvu njegovih najdubljih i najsvetijih osjećaja.

Imenovan novi predsjednik Uprave dobrima Svete Stolice

Papa Franjo imenovao je 26. lipnja biskupa Nunzija Galantina predsjednikom Uprave dobrima Svete Stolice.

Vatikan, 26.6.2018. (IKA) - Papa Franjo prihvatio je ostavku kardinala Domenica Calcagna, podnesenu zbog navršene dobi, na dužnost predsjednika Uprave dobrima Svete Stolice (APSA), te na tu dužnost imenovao biskupa Nunzija Galantina, dosadašnjeg glavnog tajnika Talijanske biskupske konferencije, objavio je Radio Vatikan.

Imenovanje mons. Nunzija Galantina predsjednikom Uprave dobrima Svete Stolice veliki je znak Papina poštovanja i pouzdanja. Našem glavnom tajniku papa Franjo povjerava golemu odgovornost na krajnje osjetljivom području kao što je upravljanje gospodarskom imovinom Apostolske Stolice, tim je riječima predsjednik Talijanske biskupske konferencije kardinal Gualtiero Bassetti komentirao imenovanje biskupa Galantina.

Papa primio francuskog predsjednika

Vatikan, 26.6.2018. (IKA) - Papa Franjo primio je 26. lipnja u Apostolskoj palači u Vatikanu predsjednika Francuske Republike Emmanuela Macrona, koji se potom susreo s Papinim državnim tajnikom kardinalom Pietrom Parolinom, te tajnikom Svete Stolice za odnose s državama nadbiskupom Paulom Richardom Gallagherom, objavio je Radio Vatikan. Papa i francuski predsjednik spomenuli su se dobrih bilateralnih odnosa između dviju zemalja te zalaganja Katoličke Crkve za opće dobro Francuske.

Razgovarali su o raznim temama kao što su zaštita okoliša, migracije i multilateralno zalaganje za sprječavanje i rješavanje sukoba, osobito u odnosu na razoružanje. Također su razmijenili stajališta o brojnim sukobima u svijetu, imajući na poseban način u vidu sukobe na Bliskom istoku i u Africi. Na kraju, dotaknuli su se i pitanja perspektive europskog projekta.

Nakon susreta predsjednik Macron u poslijepodnevnim je satima pohodio Lateransku baziliku kako bi preuzeo naslov počasnog protokanonika lateranskoga kaptola. Ondje ga je dočekao budući kardinal Angelo De Donatis, Papin vikar za grad Rim, koji je ujedno i arhiprezbiter bazilike Sv. Ivana Lateranskog te veliki kancelar Papinskog lateranskog sveučilišta, zajedno s lateranskim kanonicima.

Prilog dokumenti

„Deset Riječi“ za življenje Saveza

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 20. lipnja 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Ova se audijencija održava na dva mjesta: mi smo ovdje na trgu, a u Dvorani Pavla VI. Ima više od 200 bolesnika koji prate audijenciju na velikome ekranu. Svi smo jedna zajednica. Pljeskom pozdravimo one koji su u Dvorani.

Prošle smo srijede započeli novi ciklus kateheza o zapovijedima. Vidjeli smo da Gospodin Isus nije došao ukinuti Zakon nego ga ispuniti. No, moramo bolje razumjeti tu perspektivu.

U Bibliji zapovijedi ne žive same za sebe, nego su dio veze, odnosa. Gospodin Isus nije došao dokinuti Zakon, nego ga ispuniti. A tu je i odnos Saveza (1) između Boga i njegova naroda. Na početku 20. poglavlja Knjige izlaska čitamo - a to je važno - sljedeće: „Onda Bog izgovori sve ove riječi“ (red. 1).

Čini se da je to početak (poglavlja, nap. prev.) kao i drugi, no ništa u Bibliji nije banalno. Tekst ne kaže: „Onda Bog izgovori sve ove zapovijedi“, nego: „ove riječi“. Židovska će tradicija Dekalog uvijek nazivati „deset riječi“. Izraz „dekalog“ upravo to i označava (2). One ipak imaju oblik zakona, objektivno je riječ o zapovijedima. Zašto, dakle, sveti Pisac upravo ovdje koristi izraz „deset riječi“? Zašto? Zašto ne kaže „deset zapovijedi“?

Koja je razlika između zapovijedi i riječi? Zapovijed je priopćenje koje ne traži dijalog. Riječ je, naprotiv, ključno sredstvo odnosa kao dijaloga. Otac stvara posredstvom svoje riječi, a njegov je Sin Riječ koja je postala tijelom. Ljubav se hrani riječima, a tako i odgoj ili suradnja. Dvije osobe koje se ne ljube, ne mogu komunicirati. Kad netko govori našem srcu, kraj je našoj samoći. Prima se riječ i uspostavlja se komunikacija; a zapovijedi su Božje riječi. Bog u tih deset Riječi priopćava sebe te zahtijeva naš odgovor.

Jedno je primiti naredbu, a drugo je shvatiti da netko s nama želi razgovarati. Dijalog je mnogo više od priopćavanja neke istine. Ja vam mogu reći: „Danas je posljednji dan proljeća, vrućeg proljeća, no danas mu je posljednji dan.“ To je istina, ali nije dijalog. No, ako vam kažem: „Što mislite o ovome proljeću?“, započinjem dijalog. Zapovijedi su dijalog. Komunikacija se ostvaruje zahvaljujući želji za razgovorom te po konkretnome dobru koje si priopćavaju oni koji riječima izražavaju uzajamnu ljubav. Riječ je o dobru koje nije u stvarima, nego u samim osobama koje se u dijalogu uzajamno darivaju (usp. Ap. pobudn. Evangelii gaudium, 142).

No, to razlikovanje (zapovijedi i riječi, nap. prev.) nije umjetno. Pogledajmo što se dogodilo u početku. Napasnik, đavao, želi prevariti muškarca i ženu upravo u tome: želi ih uvjeriti da im je Bog zabranio jesti plod s drva spoznaje dobra i zla kako bi ih držao u podložnosti. Izazov je upravo u tome: Je li prva uredba koju je Bog dao čovjeku nametanje despota koji zabranjuje i prisiljava, ili je odraz brige oca koji skrbi za svoju djecu te ih štiti od samouništenja? Je li to riječ ili je zapovijed? Od mnogih laži koje zmija kaže Evi, najtragičnija je sugestija o božanstvu koje je zavidno - „Ali ne, Bog vam je zavidan!“ - i posesivno - „Bog ne želi da budete slobodni!“ Činjenice su na dramatični način pokazale da je zmija lagala (usp. Post 2, 16-17; 3, 4-5), uvjerivši ih da je riječ ljubavi zapravo zapovijed.

Čovjek se nalazi pred dilemom: Bog mi nešto nameće; ili se za mene brine? Jesu li njegove zapovijedi samo zakon; ili

sadrže riječ, da bi se pobrinuo za mene? Je li Bog gospodar ili Otac? Bog je otac: ne zaboravite to nikada. I u najružnijim situacijama, pomislite da imamo Oca koji nas sve ljubi. Jesmo li podložnici ili djeca? Ta je borba neprestano prisutna, u nama i izvan nas: tisuću puta moramo se odlučiti između mentaliteta robova i mentaliteta djece. Zapovijed pripada gospodararu, a riječ Ocu.

Duh Sveti je Duh djece, Isusov Duh. Duh robova ne može drugo do li primiti zakon kao teret, što može dovesti do dvaju suprotnih učinaka: do života sazdana od dužnosti i prisila, ili do nasilna odbacivanja. Čitavo je kršćanstvo prijelaz sa slova Zakona na Duh koji daje život (usp. 2 Kor 3, 6-17). Isus je Očeva Riječ, a ne Očeva osuda. Isus nas je, sa svojom riječju, došao spasiti a ne osuditi.

Vidi se jesu li neki muškarac ili žena ostvarili taj prijelaz ili nisu. Ljudi uviđaju razmišlja li kršćanin kao dijete ili kao rob. I mi se sami sjećamo jesu li se naši odgojitelji brinuli za nas kao očevi i majke, ili su nam samo nametali pravila. Zapovijedi su put prema slobodi, jer su riječ Oca koji nas na tom putu oslobađa.

Svijetu ne treba legalizam, nego skrb. Potrebni su mu kršćani koji imaju srce sinova (3). Potrebni su mu kršćani sa srcem sinova: nemojte to zaboraviti!

(1) Dvadesetom poglavlju Knjige izlaska prethodi ponuda Saveza u pogl. 19., u kojemu središnje mjesto zauzima izjava: „Stoga, budete li mi se vjerno pokoravali i držali moj Savez, vi ćete mi biti predraga svojina mimo sve narode - ta moj je sav svijet! - vi ćete mi biti kraljevstvo svećenika, narod svet“ (Izl 19, 5-6). Ta je terminologija paradigmatički sažeta u Lev 26, 12: „Među vama ću hoditi i bit ću vam Bog, a vi ćete mi biti narod“, a nastavlja se sve do nagovještaja Mesijina imena Emanuel u Izaiji 7, 14; on je pak našao svoje mjesto kod Mateja: „Evo, Djeвица će začeti i roditi sina i nadjenut će mu se ime Emanuel - što znači: S nama Bog!“ (Mt 1, 23). Sve to upućuje na bitno odnosnu narav židovske i, u najvišem stupnju, kršćanske vjere.

(2) Usp. također Izl 34, 28b: „Tada je na ploče ispisao riječi Saveza - Deset zapovijedi.“

(3) Usp. Ivan Pavao II., Enc. „Veritatis splendor“, 12: „Dar Deset zapovijedi (Dekaloga) je obećanje i znak Novog saveza, kad će se zakon iznova i konačno upisati u čovjekovo srce (usp. Jr 31, 31-34), zanemarujući zakon grijeha koji je okaljao to srce (usp. Jr 17, 1). Tada će biti darovano 'novo srce' jer će u njemu stanovati 'novi duh', Duh Božji (usp. Ez 36, 24-28).“

Roditelji su Božji suradnici u svetištu života

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 24. lipnja 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas nas liturgija poziva slaviti svetkovinu Rođenja svetog Ivana Krstitelja. Njegovo je rođenje događaj koji baca svjetlo na život njegovih roditelja Elizabete i Zaharije a njegovu rodbinu i susjede obuzima radošću i čuđenjem. Njegovi roditelji, koji su već bili u poodmakloj dobi, sanjali su o ovom danu i pripremali se za njega, ali ga više nisu očekivali: osjećali su se isključenima, poniženima, razočaranima: nisu imali djece. Kada mu je naviješteno da će mu se roditi sin (usp. Lk 1, 13), Zaharija nije povjerovao jer to prirodni zakoni nisu dopuštali: bili su stari, bili su osobe

starije dobi; Gospodin ga je zato učinio nijemim tijekom trajanja čitave trudnoće (usp r. 20). To je znak. Ali Bog ne ovisi o našim logikama i našim ograničenim ljudskim sposobnostima. U susretu s Božjim otajstvom čovjek treba naučiti pouzdavati se i šutjeti te u poniznosti i tišini promatrati njegovo djelo koje se očituje u povijesti i koje mnogo puta nadilazi našu moć predočavanja

Trenutak u kojem se taj događaj zbilo, kad su Elizabeta i Zaharija iskusili da „Bogu ništa nije nemoguće“ (Lk 1, 37), obuzela ih je velika radost. Tekst iz današnjeg Evanđelja (Lk 1, 57-66.80) naviješta rođenje i zatim se zadržava na trenutku davanja imena djetetu. Elizabeta izabire ime koje je nepoznato obiteljskoj tradiciji i kaže: „zvat će se Ivan“ (r. 60), besplatni i neočekivani dar, jer Ivan znači: „Bog je učinio milost“. I taj će dječak postati glasnik i svjedok Božje milosti za siromašne koji s poniznom vjerom iščekuju njegovo spasenje. Zaharija neočekivano potvrđuje izbor tog imena, pišući po jednoj pločici – jer je bio nijem – i „njemu se umah otvoriše usta i jezik te progovori blagoslivljajući Boga“ (r. 64).

Čitav događaj rođenja Ivana Krstitelja obavijen je radosnim osjećajem čuđenja, iznenađenja i zahvalnosti. Čuđenje, iznenađenje, zahvalnost. Narod je obuzeo sveti strah Božji a „po svem su se Gorju judejskom razglašavali svi ti događaji“ (r. 65). Braćo i sestre, vjerni narod naslućuje da se dogodilo nešto veliko, premda se zbilo u poniznosti i skrovitosti, i pita se: „Što li će biti od ovoga djeteta?“ (r. 66). Vjerni Božji narod je kadar živjeti vjeru radosno, s osjećajem čuđenja, iznenađenosti i zahvalnosti. Pogledajmo taj narod koji je lijepo govorio o toj čudesnoj stvari, o tom čudu Ivanova rođenja, i to je činio s radošću, bio je sretan, obuzet čuđenjem, iznenađenjem i zahvalnošću. I promatrajući to zapitajmo se: Kakva je moja vjera? Je li to radosna ili uvijek ista, „plitka“ vjera? Obuzme li mi srce osjećaj čuđenja kad vidim djela Gospodnja, kad čujem druge da govore o evangelizaciji ili životu nekog sveca, ili kad vidim tolike dobre ljude: osjetim li milost u sebi ili mi srce ostaje ravnodušno? Znam li oćutjeti utjehe Duha Svetoga ili sam zatvoren? Neka se svaki od nas zapita, u jednom ispitu savjesti, kakva je moja vjera? Je li radosna? Je li otvorena Božjim iznenađenjima? Ta naš Bog je Bog iznenađenja! Jesam li u svojoj duši „okusio“ taj osjećaj čuđenja koji daje Božja prisutnost, taj osjećaj zahvalnosti? Razmislimo o tim riječima, koje su duševno stanje vjernika: radost, osjećaj čuđenja, osjećaj iznenađenosti i zahvalnosti.

Neka nam Djevica Marija pomogne shvatiti da je u svakoj ljudskoj osobi trag Boga, vrela života. Neka nam ona, Majka Božja i naša, pomogne postati sve više svjesni da su roditelji u rađanju djece suradnici Božji. To je uistinu uzvišeno poslanje koje od svake obitelji čini svetište života i budi – rađanjem svakog djeteta – radost, čuđenje i zahvalnost.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

jučer je u Asunciónu, u Paragvaju, blaženom proglašena Marija Felicia od Isusa u Presvetom Oltarskom Sakramentu, svjetovnog imena Maria Felicia Guggiari Echeverría, monahinja Reda bosonogih karmelićanki, koju je otac prozvaao, a i danas je paragvajski narod tako naziva, „Chiquitunga“. Živjela je u prvoj polovici dvadesetog stoljeća, oduševljeno se pridružila Katoličkoj akciji i skrbila za starije, bolesne i zatvorenike. Ovo plodno iskustvo apostolata, poduprto svakodnevnim pristupanjem euharistiji, urodilo je posvećenjem Gospodinu. Umrla je u dobi od 34 godine, vedro prihvaćajući bolest. Svjedočanstvo ove mlade blaženice poziv je svim mladima, posebice Paragvajcima, da žive život s velikodušnošću, krotkošću i radošću. Pozdravimo pljeskom Chiquitungu i čitav paragvajski narod!